

**Masaryk University
Faculty of Arts**

**Department of English
and American Studies**

English-language Translation

Bc. Kristýna Pavlásková

**Translating the Language of the Law:
Common Errors in Students' Translations**

Master's Diploma Thesis

Supervisor: Mgr. Renata Kamenická, Ph.D.

2017

*I declare that I have worked on this thesis independently,
using only the primary and secondary sources listed in the bibliography.*

.....
Author's signature

Acknowledgement

I cannot be thankful enough to Mgr. Renata Kamenická, Ph.D., and Mgr. Alena Tomešová, for it was their guidance and kind attitude that helped me finish this thesis. I would also like to thank all the students and professional translators whose texts were used in this thesis.

Table of Contents

List of Tables	6
Introduction	7
1. Translating Language throughout History	10
1.1. Brief Overview of Translation Theories	10
2. Language of the Law and Its Discourse Markers	16
2.1. Characteristic Word Choice	17
2.1.1. Modal Verbs	17
2.1.2. Ordinary Words with Uncommon Meanings and False Friends	19
2.1.3. Coordinated Structures	20
2.1.4. Capitalization and Entities	21
2.1.5. Prepositions and Prepositional Phrases	22
2.1.6. Determiners	22
2.2. Negative Attributes Associated with Legalese	23
2.3. Good Legal Style	24
2.3.1. Preferred Word Choice	25
2.3.2. Preferred Grammar and Syntax	25
2.3.3. Plain English Campaign	26
3. Translating the Language of the Law	28
3.1. Purpose of Legal Translation	28
3.2. Formation of Legal Translation	29
3.2.1. Semantic Analysis	30
3.2.2. Logical Analysis	33
3.2.3. Other Kinds of Analyses	35
3.3. Deep-rooted Myths and Stereotypes about (Legal) Translation	35
3.3.1. Translation Myths Explained in the Context of the New <i>Civil Code</i>	38
4. Aspects Influencing the Quality of Legal Translations in the Czech Republic	40
4.1. Differences between Source and Target Legal Systems	41

4.1.1. Civil Law System: Code-based Legislative Source of Law	42
4.1.2. Common Law System: Precedent-based Judicial Source of Law	42
4.1.3. Examples of Resulting Difficulties	43
4.2. Competences of Czech Legal Translators	45
4.2.1. Requirements for Becoming a Legal Translator	46
4.3. Style of Czech Legal Texts	48
4.3.1. Legal Drafting	49
5. Practical Analysis of Errors in Legal Translations	51
5.1. Participants	52
5.2. Analysed Translation	53
5.3. Research Method	53
5.4. Common Errors in Students' Legal Translations	54
5.4.1. Modal Verbs	55
5.4.2. Ordinary Words with Uncommon Meanings and False Friends	58
5.4.3. Coordinated Structures	64
5.4.4. Capitalization and Entities	68
5.4.5. Prepositions and Prepositional Phrases	70
5.4.6. Determiners	73
5.4.7. Inadequate Stylistics	74
5.4.8. Incorrect Grammar and Spelling	76
5.5. Outcomes of the Questionnaire	78
Conclusion	84
References	86
Résumé (English)	90
Resumé (Česky)	92
Appendix A: Source Text	94
Appendix B: Students' Translations	95
Appendix C: Professionals' Translations	105
Appendix D: Full Versions of the Questionnaire	110

List of Tables

Figure 1: Formation of legal translation	29
Figure 2: Translations of <i>law</i> and <i>právo</i>	32
Figure 3: Overlaps of meanings	32
Table 1: Translations of the verb <i>shall</i>	56
Table 2: Translations of other modal verbs	58
Table 3: Translations of ordinary verbs with uncommon meanings	59
Table 4: Translations of ordinary nouns and adjectives with uncommon meanings	61
Table 5: Translations verbal <i>false friends</i>	62
Table 6: Translations of substantive and adjective <i>false friends</i>	63
Table 7: Translations of doublets	65
Table 8: Translations of collocations	67
Table 9: Translations of capitalization and entities	69
Table 10: Translations of prepositions and prepositional phrases	72
Table 11: Translations of determiners	73
Table 12: Stylistic errors in translations	75
Table 13: Grammar errors in translations	77
Figure 4: Reasons why professionals made errors in legal translations	79
Figure 5: How professionals eliminated their errors in legal translations	80
Figure 6: Recommendations from professional translator	82

Introduction

Language is a medium for formulating, interpreting and enforcing law in many societies. Legal texts, spoken and written, are generated in order to regulate social behaviour and once they are standardized and institutionalised, a special legal language with predictable patterns is developed. As the language of the law is unconditionally culture-dependent, translators must bear in mind that it is structured in a way that suits the particular legal system. Legal translation, as well as other kinds, should never mean just “converting” individual words from one language to another. Unfortunately, this usually happens when inexperienced translators transfer the source text too literally, without considering the context, usually by means of online translators and dictionaries of questionable quality. However, the argumentative potential of such documents may be inevitably violated and, more importantly, bad legal translations (as, similarly, badly translated technical or medical texts) can have serious consequences.

The present thesis focuses on legal translation as a complex process of transferring a legal-linguistic message from the context of one culture to the context of another one. Its aim is to examine the factors that influence the quality of legal translations, call attention especially to those factors specific for translating legal texts in the Czech Republic, analyse common errors in students’ legal translations and offer useful advice collected from professional legal translators. The principal idea behind the present thesis is for it to serve as a manual for beginners who would like to occupy themselves with legal translation and who would appreciate a little guidance on its nature and pitfalls.

First and foremost, the theoretical part introduces with a brief historical overview of the translation theories, the approaches and methods of which are connected to legal translation. Afterwards, the discourse markers of legal language are introduced in the

second chapter, both its characteristic word choice and its style in general, including negative attributes which are often associated with legalese (wordiness, unclearness, pompousness and dullness). By contrast, qualities of good legal style are subsequently introduced, namely the vocabulary, grammar and syntax which are generally preferred in relation to *Plain English Campaign* and the tendency to fight for the clarity and brevity of legal language.

Further on, the third theoretical chapter deals with translating the language of the law, describing its purpose and formation, especially methods of semantic and logical analyses, since they both play an essential role in interpreting the source-text meaning and finding the correct target-text equivalent. As explained in this section, this process is far from straightforward – on one hand, there are many legal terms, the nature of which is so bound to the culture it originated from that they have simply no target-language equivalents, on the other hand, many legal terms which exist in two language cultures do not reflect the same reality. The chapter also explains the deep-rooted myths and stereotypes in (legal) translation which need to be set right, as these mistaken beliefs influence the general public as well as ordering parties of legal translations (and their expectations).

Finally, the fourth theoretical chapter provides information about legal translation in the Czech Republic, exploring all the factors which contribute to the final quality of legal translations specifically in this environment. These factors include the differences between the source and the target legal systems (the civil law system is contrasted with the common law system, explaining examples of difficulties resulting from these differences), competences of Czech legal translators (the legislative change of requirements for becoming a legal translator is highlighted) and style of Czech legal texts (influenced by the local standards of legal drafting).

The practical part of this thesis presents author's own analysis of common errors in students' legal translations. Firstly, the two groups of participants (students and professionals) are introduced, as well as the analysed text and the research method. Secondly, the errors (that is, all the solutions that were identified as conceptually inadequate, stylistically inappropriate or contained incorrect grammar and spelling) are listed in eight categories. The first six ones mirror the theoretical chapters dealing with characteristic word choice, so that these pairs of subchapters connect theory to practice. In this way, for instance, the role of modal verbs in legal texts is discussed in the theoretical subchapter, while the practical one provides an overview of errors in modal verbs and offers better solutions that could have been chosen. The last two categories summarize the errors that were made on the target-text level, as the students decided for inappropriate solutions register-wise, were not able to prevent interferences from the source language or overlooked incorrect grammar and spelling.

The final practical chapter summarizes the outcomes of the questionnaire answered by the professional translators, namely their responses to four crucial questions – why did they make errors at the beginning of their career, how did they manage to eliminate them, what would they advise a colleague-beginner to do for his or her improvement, and what resources did they consult in case of the assigned translation. Included pie charts show proportional representations of their answers.

In the appendices, the English source text that was assigned to the translators is attached, as well as all the translations (ten students' and five professionals') and full versions of the questionnaire the professional legal translators completed.

1. Translating Language throughout History

Everything suggests that translation, or simply mediating communication in case the sender and the receiver use different codes, is an ancient activity. The very first written translations emerged soon after the appearance of written language and oral interpreting is presumably even older. This applies to legal translation as well – Chromá mentions an example of a profession dating back to the time of the Roman Empire. A person who held a position of *ab epistulis Graecis* translated all the correspondence with Greek-speaking inhabitants of the Empire, including legal documents. (2014a: 12)

Translation studies as the modern discipline, on the other hand, emerged in the 20th century. One of the problems this discipline has had to face is that, unfortunately, there is still no clear and definite answer to the everlasting question “What does a good translation look like?” Many approaches have tried to define optimal methods for forming a translation and for determining its quality. Current tendencies advise to assess whether a translation serves its purpose as a whole and whether it meets the expectations of a receiver or not. (Chromá 2014a: 13)

1.1. Brief Overview of Translation Theories

Over the years, translation theorists have adopted various kinds of approaches and declared diverse aspects in translation to be the key ones. Generally, translators currently orient themselves towards the target text instead of the source text, practical approaches are nowadays valued more than mere linguistic theories and the final receiver of a translation crucially influences the choices translators make. As Chromá explains, translators should take into consideration several methods, which, in result, determine whether the receiver regards the target text as meaningful. In translation, it is important to analyse cultural differences between the source and the target

environments (*cross-cultural pragmatics*), find the differences between their language systems (*contrastive analysis*), as well as evaluate the relationship between the source text and the target text (*comparative analysis*). The principles of translating legal language are not different from the general rules in translation. In fact, it is a combination of several translation theories and their approaches, which influence the work of legal translators in practise. (2014a: 14) The following paragraphs will briefly introduce some of these approaches.

Scholars were writing about translation strategies as early as 1958 – in their *Stylistique comparée du français et de l'anglais*, Jean-Paul Vinay and Jean Darbelnet distinguished between two methods in translation. According to the authors, translators could employ *literal translation*, corresponding with the source text grammatically and idiomatically, or *free translation*, depending more greatly on a translator's ability to reach the equivalence. (Chromá 2014a: 14) They also presented seven translation techniques usable with smaller text units (words and sentences), namely *borrowing*, *calque*, *word-for-word*, *transposition*, *modulation*, *equivalence* and *adaptation*. As pointed out by Chromá, more or less all translators apply these seven techniques regardless of the nature of the text they are translating, or even their awareness of these techniques. (2014a: 14-15)

Meanwhile in 1959, Roman Jakobson noticed that translation is a process of interpretation. This idea has remained relevant, even fundamental, until today – it is true that translators can transfer only the information they identify, therefore, their ability to interpret the source text adequately is pivotal. (Chromá 2014a: 18-19) In other words, translators transfer only such information they decode and understand from the source text, as it is demonstrated by the practical analysis.

In his work *Toward a Science of Translating* (1964), Eugene Nida presented a distinction between two kinds of equivalence, suggesting that the main difference between them is the purpose of the translation. He distinguished between *formal equivalence*, which “focuses attention on the message itself, in both form and content”, and *dynamic equivalence* (also *functional equivalence*), which “is based upon the principle of equivalent effect.” (Nida 1964: 159) Nida further explained that its aim is to achieve complete naturalness of expression and that the receiver does not necessarily have to understand the cultural patterns of the source-language context in order to comprehend the message. (1964: 159) Legal terminology from a source text can be hardly literally translated into a target text because the terms are mostly only partially equivalent. The method that legal translators use is then dependent on the degree of equivalence between the concepts. In case there is no equivalent legal term, they must rely on *functional equivalence*, that is, to understand the concept in the source language and find a way to express the same concept in the target language, conveying the same meaning and intent (the function of legal texts being mostly *operational*) as the original. (Chromá 2014a: 51)

Interpretive theory of translation emerged in France during the 1970s, concentrating on interpretation of the meaning and challenging the view that translation was a mere linguistic activity. The process of translation was divided into three stages – *comprehension*, *deverbalization* and *reformulation*, emphasizing the second stage for its pivotal role in identifying the meaning. (Chromá 2014a:16) In a legal text with long and complicated sentences, deverbalizing can help translators with freeing themselves from the source-language syntax (thus, preventing possible interferences) and understanding the relationship between sentences (and their hierarchy) in complex clauses.

Later in 1980s, Peter Newmark elaborated on the dichotomy between *literal* and *free translation*. According to Newmark, free translation focuses on the target language and the receiver of a translated text and its strategies range from *adaptation*, *free translation* and *idiomatic translation* to *communicative translation*, translation “at the readership’s level”, which aims to maintain the aspects of a foreign culture, but to translate them precisely and clarify them for the reader. In case a translator follows this strategy, the target text may be more comprehensible for the target addressee than the source text was for its original audience. (Chromá 2014a: 15) As for translating legal texts, Newmark said that “pitfalls are innumerable” in legal translations and that “for the lay person, legal language is a minefield” (1993: 16-17). According to him, the most challenging aspect is the fact that

legal translations have to be flawless, not only referentially but linguistically, unlike any other type of translation. Anything less is unsatisfactory. (1993: 16)

Functional approaches to translation developed gradually, as Nord reminds of, they did not suddenly appear overnight. She mentions many Bible and literary translators throughout history who observed that “different situations call for different renderings.” (2007: 4) However, the functional category Katharina Reiss introduced into her ‘objective approach to translation criticism’ in 1971 may be regarded as the starting point, namely a model “based on the functional relationship between source and target texts.” (Nord 2007: 9) Although taking equivalence as her basis, she realised that there are situations where equivalence is “not possible and, in some cases, not even desired”, for example when target texts intend to achieve a purpose or a function which differs from the original. (2007: 9) Nord further distinguished between *documentary*

translation, which “serves as a document of a source culture communication between the author and the source text recipient”, and *instrumental translation*, “a communicative instrument in its own right”, which conveys message directly from the source text to the target text recipient, having the same or analogous function as the source text. The latter approach finds its use when translating legal instructions that have the same function and purpose in all the language varieties. (Chromá 2014a: 17)

Hans J. Vermeer, trained as an interpreter by Katharina Reiss, followed by introducing his approach called *the skopos theory*, a theory of purposeful action:

In the framework of this theory, one of the most important factors determining the purpose of a translation is the addressee, who is the intended receiver or audience of the target text with their culture-specific world-knowledge, their expectations and their communicative needs. (Nord 2007: 12)

According to Vermeer, every action has an aim, a purpose, and every translation is directed at an intended audience. It is evident that the status of the source text (or an ‘offer of information’ as Vermeer calls it) is much lower than in equivalence-based theories. (Nord 2007: 12) The source and the target texts can have different functions (purposes) sometimes, and this applies even to legal documents, since law as a system is always deeply connected with the culture of the given language environment. As for legal translation, translators should also pay attention to functions and social purpose of legal norms and not focus exclusively on semantics. (Chromá 2014a: 51)

Chromá also draws attention to the important points made by Mona Baker. (2014a: 18) She dedicated her course book to the role of equivalence in translation and divided

equivalence into five categories that any translator should be familiar with (and know how to employ them in the text) – equivalence at the word level, above the word level, grammatical, textual and pragmatic equivalence. Baker claims that a translator should not concentrate on things that texts explicitly say, but rather on what the author meant by saying them. Interpretation of meaning is crucial in translation, whether dealing with legal texts or not. According to Baker, the most common problems legal translators must face during translation are the lack of verbal and functional equivalence. (2011: 57)

Moreover, an approach developed by Czech linguists from Prague School called Functional Sentence Perspective (FSP) has been essential in translation ever since it was laid down during 1950s. The interaction between syntax and communicative function became their centre of interest, their approach to the analysis of the clause as a message being essentially distinct from the Hallidayan:

The main premise in FSP theory is that the communicative goals of an interaction cause the structure of a clause or sentence to function in different kinds of perspective. (Baker 2011: 170)

Translators should always follow the sentence structure and the *theme-rheme* dichotomy. (Baker 2011: 172) As for translating into languages with free or relatively free word order, such as the Czech language, translators may forget to focus on the FSP as well, while paying all the attention to their word choice, as the results of the practical analysis will later show.

2. Language of the Law and Its Discourse Markers

Legal language is a special kind of professional language in the sense that people of a certain profession use it in communication. Despite being a specialised kind of discourse, it is not isolated from the ordinary language because law (and its language) inevitably influences almost every person's life. People get involved in legal jargon dealing with everyday situations such as buying, selling and performing bank operations or on rarer occasions such as getting married and inheriting property.

When identifying which words are characteristic of legal jargon or which ones are used differently in legal texts, corpora prove immensely useful. Corpora store large quantities of real texts of various genres, which one can search through and discover interesting facts. Coulthard and Johnson observed that the higher frequency of *by* in legal texts signals a greater number of passive forms, and the higher use of *or* shows the aim to ensure inclusiveness (phrases such as *himself or another*), so that no possibility or state is neglected (2007: 40).

In legal English, grammatical items are the major part of the texts. However, the list of the most frequent words includes more lexical items (such as *agreement* or *company*) than the lists of other genres. High lexical density of legal texts corresponds to high information load and, also, their core vocabulary does not correspond with the core vocabulary of ordinary English, which may be the reasons contributing to the fact that many people perceive legal language as difficult to understand. (Coulthard and Johnson 2007: 40) The distribution of lexical items is different as well, for instance *respect* is hardly used as a lexical noun or a verb, but as a part of complex prepositions (such as *with respect to*). The two most frequent lexical verbs, *provided* and *including*, reflect the main functions of contracts – selectiveness and inclusiveness. The repetition of

lexical items (such as *company* or *party*) rather than pronouns underlines the key semantic fields of the texts. (2007: 43)

2.1. Characteristic Word Choice

Legal language has its specific discourse markers the presence of which distinguishes this variety from the ordinary language. These markers primarily include legal terminology (individual words and phrases) such as distinctive connecting elements (*aforementioned*), typical collocations (*except as provided in*), Latin terms (*ad hoc*) and standardized pairs of (nearly) synonymous doublets (*indemnify and hold harmless*). However, there are other grammatical phenomena that affect whole sentences, for instance the choice and the frequency of certain forms (the passive voice), the use of terms that have a different meaning in ordinary English (*paternity*), and even employment of features which would be commonly identified as mistakes (the omission of determiners or the use of capitalized letters). (Bázlik and Ambrus 2009: 11)

2.1.1. Modal Verbs

Legal texts are marked by the frequent occurrence and specific distribution of modal verbs. This is due to the nature of this genre dealing with what is permitted, obligatory or forbidden. In fact, high incidence in legal texts applies only to some modal verbs, for example *shall* and *may*, whereas *can* and *could* do not belong to their typical vocabulary and, interestingly,

the modal verbs that have a particularly high frequency in legal English are those with the lowest frequency in non-legal English, and vice versa.

(Bázlik 2010: 86-87)

Modal verbs express either deontic or epistemic modality – deontic modality “involves some kind of intrinsic human control over the events” such as permission, obligation or

volition, while the epistemic “involves human judgement of the likelihood of the occurrence of an event” such as possibility, necessity or prediction. (Bázlik 2010: 89)

Most current legal experts agree on the fact that *shall* is an anachronism which does not have its place in legal texts anymore and the main reason is the confusion it brings in the interpretation of law. *Shall* in a legal text can have many different meanings (some resources state up to six), and only one of them in a specific context signifies obligation. Interpretation of a text with many *shalls* is never unambiguous. Over the last years, *Plain English Campaign* has influenced the legislative rules for writing laws in many English speaking countries and, as a consequence, the language of law is becoming more intelligible for general public. Some countries have abandoned using the word completely (Australia) and some of them at least recommend to use different expressions instead (USA). (Chromá 2014b)

As for translating Czech legal texts into English, Chromá also advises to eradicate the common belief that an English legal text without *shall* is a badly translated one, recalling a book by Bryan A. Garner named *Legal Writing in Plain English*, where he straightforwardly calls one of the chapters “Delete every shall”. The prevailing alternative is to use the present simple tense or, in case of expressing obligation, to use the clearer *must*. (2014b)

Unlike *shall*, the second most frequent modal verb *may* is also found in non-legal usage. In legal English, it is used in some fixed expressions (*as the case may be*) and it is the leader among modals used with the negative *not*. Usually, it occurs in statutory provisions in the meaning of ‘permission’, only shared with the verb *can*. However, *can* is not used to indicate permission, since “it is more polysemous than *may* and permission could be confused with, e.g. possibility.” (Bázlik 2010: 92) As the verb *must*

expresses obligation, it would be “the logical number one candidate for legal English were it not for *shall*.” (Bázlík 2010: 94) However, in non-legal uses, *must* usually represent subjective obligation (objective obligation tends to be expressed by *have to*), and this less objective nature may be responsible for its lower frequency than *shall*, although they can be used as synonyms. (Bázlík 2010: 94)

2.1.2. Ordinary Words with Uncommon Meanings and False Friends

In legal jargon, there are numerous words commonly used by non-lawyers that may mean something completely different to lawyers. The meanings of such words, as stated in standard law dictionaries, are often more or less incomprehensible to most non-professionals. Although the words with typical legal uses – *terms of art*, such as *construe* which appeared in the translated text – represent a potential problem for a translator because they are not very common outside the domain of legal English, the opposite cases constitute even a bigger problem because inexperienced translators hardly verify the meanings of ordinary words in legal uses, presuming they know their meaning well. As the practical analysis of students’ legal translations demonstrates, this group of words represents a true pitfall.

The list of these ordinary words with uncommon meanings includes for instance *bar* (meaning *advocacy*) or *instrument* (meaning *legal document*). (Přidalová 2008: 7) ‘False friends’ are a special subcategory of these confusing words. According to Matthew’s *Oxford Dictionary of Linguistics*, ‘false friend’ is

a word in one language which sounds like one in another and may be taken by mistake as having the same meaning. (2014: 137)

For example, the English *regulation* is and the Czech *regulace* are hardly equivalents of each other. The English word means a ‘rule’ (*rules and regulations* often appear

together as in this phrase), while the Czech *regulace* is usually used in the meaning of ‘control’, which – on the other hand – looks like *kontrola*, another look-alike that hardly serves as its equivalent (Bázlik 2009: 18).

2.1.3. Coordinated Structures

Another important feature of legal English is the use of coordinated structures such as collocations, doublets and triplets. They function as semantic units and inexperienced translators can easily forget that they must treat them accordingly. Many difficulties in legal translation arise from the fact that “particular synonyms participate in collocations which other synonyms cannot enter.” (Bázlik 2009: 18)

Collocations represent groups of words with “relation within a syntactic unit between individual lexical elements”, used especially where words specifically or habitually go together, for instance *blond* collocates with *hair*. (Matthews 2014: 64) These special naming units, such as *tax return*, *to be under oath* or *legal entity* (which appeared in the translated text) are perfect for testing whether legal translators seek for the relations between individual words and identify all the collocated units correctly. To choose the best collocation from a wide range of similar options is certainly not an easy task. The example below demonstrates the suitability of *illegal*, *illegitimate* and *lawless* for different contexts:

A subversive activity may be *illegal*, but not *illegitimate* or *lawless*, a child may be *legitimate* or *illegitimate*, but not *illegal*, *illicit*, or *unlawful*. A husband will not refer to his wife as *legitimate*, or *legal*, but as *lawful*.
(Bázlik 2009: 17)

As the practical analysis reveals, many errors can arise due to the fact that nouns often collocate with different verbs in the source and the target languages. For instance, Bázlik mentions that in English, a person *starts a family (a business)*, but the appropriate Czech collocation is *založit rodinu (podnik)*, which literally translates as *to found* or *to establish a family (a business)*. (2009: 18)

Doublets, or *binominals*, are the pairs of originally synonymous words taken from two languages. They are the consequence of two linguistic varieties functioning side by side at the time when language was textualized (for the nobility used to speak French). By inspecting British corpora, one discovers that the pairs of words such as *acknowledge and confess* are five times more frequent in the language of law than in other genres of English. (Coulthard and Johnson 2007: 36) Rarer, but not exceptional are the uses of triplets, for example *build, erect or construct*. (Přidalová 2008: 9)

2.1.4. Capitalization and Entities

As mentioned above, one of the discourse markers of legal English is using features that are considered grammatically incorrect in ordinary language, such as capitalizing initial letters. In many legal texts,

common nouns referring to the parties to a contract or to legal proceedings, as well as other common nouns acting as key words in the text (often specially defined for the given purpose, thus having their meaning restricted, or unique) are distinguished from the same words used in their more common meanings by capitalizing their initials. (Bázlik 2009: 41)

There is a need in legal language, especially with regard to contracts, to precisely identify the parties who enter the legal relationship. Therefore, many neologisms with reciprocal relationship have appeared in legal jargon, which have made the referring to

the parties much clearer and easier, such as *promisor/promise* and *vendor/vendee*.

(Přidalová 2008: 9)

2.1.5. Prepositions and Prepositional Phrases

Though not that many data are revealed when comparing prepositions in legal texts with other genres, for prepositions form a relatively closed word class, corpora show differences in the frequency of *by*, *through* and *under*. (Bázlik 2009: 108) The frequent use of the preposition *by* in legalese is not surprising, as it often occurs in passive clauses which are typical for legal texts. *Under* often constitutes cross-references synonymous with *according to* and *pursuant to*, such as the phrase *under this Agreement* that appeared in the assigned translation. The most common meanings of *through* are those expressing a method, means or mediator (as in the case of the translated phrase *through the application*). (Bázlik 2009: 108)

In legal English, there is a higher frequency of phrase prepositions, the less closed subclass. Some of these phrases are very typical of the legalese, such as *in compliance with* (the alternative of *according to*). In legal English, many prepositional phrases can be found “in contexts where non-legal English typically uses ‘simple’ prepositions or various other constructions” (for example *on account of*, *by means of* or *without regard to*). (Bázlik 2009: 127)

2.1.6. Determiners

Pronouns play a key role in achieving cohesion and orientation within legal text (such as *the foregoing* or *the aforesaid*). Legal texts usually aim to appear impersonal, therefore, they contain fewer pronouns, especially the first and the second person pronouns are rarely employed and the same noun phrases are repeated where ordinary English would refer to it by a pronoun. (Bázlik 2009: 54) This practice has caused

such repetitions to be regarded as a stylistic device of legal texts and is used not only where ambiguities might arise, but also in situations, where it is not actually necessary. (Bázlík 2009: 55)

As a result, legal English tolerates the repetition of the same or similar words formed from the same root within short segments of texts. Due to the need to express inclusiveness or exclusiveness, *each*, *all* and *any* are often used in legal texts. (Bázlík 2009: 61)

Many other pro-form elements constitute an important marker of legal documents, including old-fashioned words that are not much in general use anymore. These archaic expressions such as *herein* (in this document) or *aforementioned* (set out above) are highly represented in written legal texts and their meaning is mostly spatial. Many of them refer to other parts of the same text or to different legal documents, such (Přidalová 2008: 8-9)

2.2. Negative Attributes Associated with Legalese

David Mellinkoff, a professor widely credited for launching the Plain English Movement in American law, criticized the wordiness of legal language as early as 1963. In his publication called *The Language of the Law*, he devotes a chapter to describing four mannerisms or “strong tendencies” of legal English. These characteristics reflect the negative attributes of legalese that are even today generally noticed by the public and frowned upon. The language of law tends to be wordy, unclear, pompous and dull. (1963: 24)

As customarily written, legal language “uses too many words”. Saying *totally null and void* instead of just *void* is one of the examples on the endless list of doublets and verbose phrases, not mentioning the extreme cases of a sentence covering the whole

page. (Mellinkoff 1963: 25) Legal language is sometimes unclear as well – its true meaning can be hidden in a flood of words, making it really hard to find. Mellinkoff aptly describes unclear sentences as “loaded with more detail than one period can conveniently carry” and adds that they are often puzzling not only to non-lawyers, but also people of the legal professions. (1963: 25) Whether describing law or not, pompous language causes the substance of what is said to appear more important than it really is. Mellinkoff lists several examples:

In the language of law, thought content is frequently cloaked in words evoking overawed respect: *solemn, supreme, superior, wisdom, wisely, fundamental*. The effect is heightened when contrary opinion is dismissed with a damning *mere, absurd, subvert, unconscionable*. (1963: 27)

Finally, many people would agree that the language of law is dull, to which the wordiness, lack of clarity and pompous language greatly contribute. To this matter, Mellinkoff offers a possible explanation of the inappropriate dullness, simply that it was somehow assumed that an important subject does not deserve to be written in a plain language. (1963: 29) However, such language then fails to fulfil its primary function – to mediate communication.

2.3 Good Legal Style

Good style of a legal text in the sense of “placing proper words in proper places” is equally important as, for example, good style of a poem. It is necessary to bear in mind that

when style suffers – because of poor organization, sloppy paragraphing, clumsy rhythms, thoughtless jangles, or other befogging lapses – the content also suffers. When the style is good, the content benefits. (Garner 2002: 3-4)

Generally, good legal style is good English style. The key step in legal writing (and legal translation) is always to consider the context or in other words, “to weight what is appropriate”. There is no use in seeking to find an ideal style for all the legal writings. However, the idea that “legal writing should not be lethal reading” is nowadays unanimously approved, while briefness, clarity and simplicity in legal style are very much encouraged. There are several recommendations for a good legal style that scholars repeatedly emphasize. (Garner 2002: 11-13)

2.3.1. Preferred Word Choice

Garner assures that “wording your thoughts is largely a personal matter” (2002: 29), but there are certain broad principles that hold true in order to communicate effectively. Writers should replace a fancy word with a familiar word (*perficient* with *efficient*) unless “no other term will serve better in context”, challenge vague words and sharpen the phrasing to avoid a fuzzy meaning (*poorly reasoned precedent* instead of *bad precedent*), avoid using vogue words and ready-made phrases (such as *worst-case scenario*), avoid attention-getting euphemisms that make the message indirect (replace *sexually ambidextrous* with *bisexual*), leave out excessive tentativeness and not obscure who is speaking or under what circumstances the words have effect (such as *it is respectfully suggested that*), avoid dogmatic expressions that weaken the argument (*simply* or *obviously*), and be cautious about using neologisms (such as *fraudfeasor*) unless it really “carries a fresh meaning and provides a genuine shortcut to communication”. (Garner 2002: 30-37)

2.3.2. Preferred Grammar and Syntax

Similarly, Garner provides many tips for improving whole sentences in such a way that makes their reading easier. He recommends to writers that they use the active voice

where possible to avoid vagueness, put pronouns in their proper case and number (even when referring to the word *everyone* means using *he* or *she*), make the verb agree in number with its subject (by paying attention to the subject that governs the verb, not the predicate), anchor modifiers to what they modify, avoid splitting infinitives, start a sentence with *And* or *But* without hesitation, use conditional sentences instead of provisos (to prevent the readers from misreading). (Garner 2002: 40-52)

In conclusion, the goal of writing a legal text should be to produce a brief but clear document with organised arguments, coherently constructed sentences (paragraphs) and a simple structure. Provided that the goal is achieved, the first important requirement for producing a translation of high quality is met. Unfortunately, this is not always the case and it is probable that a badly written text will produce a bad translation.

2.3.3. Plain English Campaign

The language of law has its negative attributes that are obviously worth changing, which the Plain English Campaign works hard towards, “fighting for crystal-clear communication since 1979”. The founder, Chrissie Maher OBE, officially started the campaign after publicly shredding piles of official documents in Parliament Square. Since then, the members of the organization have achieved many important things – they have been campaigning “against gobbledygook, jargon and misleading public information” by helping official departments and organizations with reports, documents and publications, their Crystal Mark is encouraging numerous organizations to make their documents more intelligible and their effort also contributed to the fact that many people want plain English to gradually become a part of legal language. Their idea is indeed inspiring: “We believe that everyone should have access to clear and concise information.” (Plain English Campaign 2017)

Apart from various tips, guides and glossaries (including the one of legal phrases) on their website, they explain the importance of fighting the inefficient and unfriendly style of writing “without being patronizing or oversimplified”. For example, they advise people to keep sentences short, use words that are appropriate for the reader or avoid nominalization – all of which would considerably reduce the maladies of legal language described above. (Plain English Campaign 2009)

3. Translating the Language of the Law

After defining the discourse markers of legal language, the process of legal translation needs to be explored. The following chapters aim to explain the purpose and formation of legal translation, revealing its complexness and all the levels of information transfer on which a problem may occur. The last chapter provides information about myths in translation that complicate the profession of (legal) translator.

3.1. Purpose of Legal Translation

Principles in legal translation create a very specific category of translation theories.

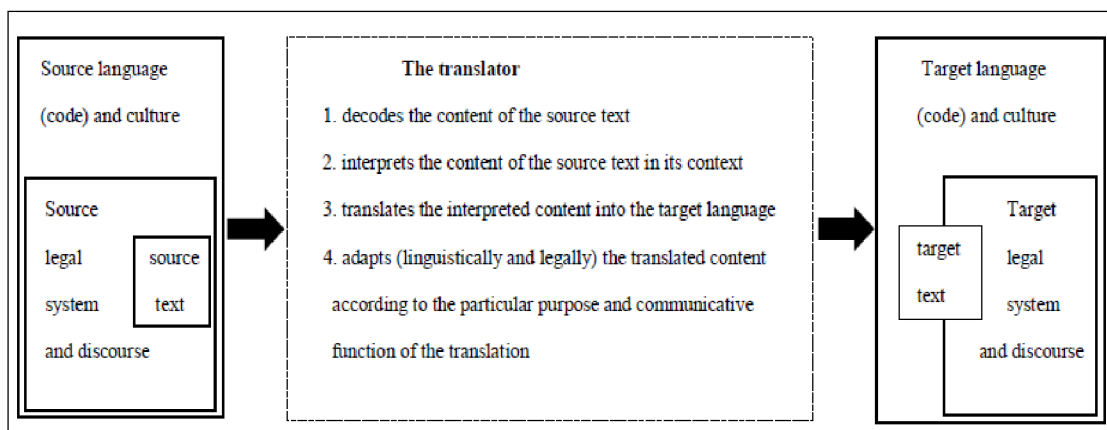
Some of the general theories do not apply to legal translation, with many other principles laid down only in the last twenty years. As Chromá clarifies, the objective of legal translation is to provide the target recipient with a translation in the target language, translating the information contained in the source text clearly, sufficiently, and accurately from the legal point of view. (2014b)

Basically, there are two reasons to translate a legal text. In the first case, the translated text will serve the same purpose as the original, having the same *legal strength*. The language variants of such laws are then equally authentic. Typically, they can be found in the countries within the European Union, but also in the countries with more than one official language (such as Switzerland). Their purpose is to be as much consistent as possible in each of the language variants in order to ensure a unanimous application. In the second case, the translated text will serve as a source of information for people who do not speak the source language well or at all. These translations are informative tools, not something to quote in legal proceedings. Translating Czech laws into foreign languages always falls into the second category. (Chromá 2014b)

3.2. Formation of Legal Translation

Original legal texts are usually written in language that is considered natural in the particular legal system where they originated. Target legal texts (translations) have to be written in language perceived as natural in different systems with their own repertoire of terminology and concepts (that often do not correspond with the source system repertoires). Translators work with two different legal-linguistic systems, attempting to find a “bridge” between them. The objective character of a legal translation process was transparently summarized into a graphic scheme by Chromá: (2014b)

Figure 1: Formation of legal translation

The scheme clearly shows that source texts are determined by the legal-linguistic environment that they originated in, while translated texts predominantly have a different function than the original. Also, it indicates that translation is interpretation, which means that translators can translate only information they can decode.

Nevertheless, there are also subjective factors that influence the quality of the target text. Firstly, it is the ability of the author of the source text to create a meaningful and interpretable piece of legal writing, secondly, the translator’s knowledge, skills and

experience and, thirdly, the final receiver's ability to understand and interpret the text. (Chromá 2014b)

Numerous scholars have attempted to describe the most optimal approach to translating legal language. This following chapter will introduce a only few principal ones, since there is no exhaustive list as new elements are constantly emerging to enrich it. Tomášek holds the frequent view that combining several types of analyses during the translation process significantly contributes to the quality of the final product. (1998: 52) He perceives the following types of analyses as interconnected steps of decoding the meaning and interpreting legal texts. Semantic analysis (1998: 57)

Before listing the types of analyses, meanings of words *concept* and *term* need to be distinguished. Linguistic 'concept' is an abstract depiction of something in one's mind, while 'term' is a lexical unit, a realization of that mental illustration in language. In other words, a concept is in language portrayed by a term. Translators must determine the extent of conceptual equivalence between the source and the target legal systems, in order to find corresponding terms in translation. (Chromá 2014b)

3.2.1. Semantic Analysis

Tomášek claims semantic analysis to be the key one that decodes the meaning of a text, thus, the first one a translator should inevitably apply. Essentially, a translator contemplates language signs and the extent of legal reality they represent. By being aware of the relationship between the defined reality and its verbal manifestation, the terms are properly delimited and a translator compares legal terms from different languages with greater ease. Although it may seem intricate to distinguish between two words of similar content, such a skill can be developed. Legal education, influence of

the language environment and additional professional competence create a field of experience which determines a translator's choice and use of concepts. (1998: 53-57)

When comparing meanings, a translator can analyse two kinds of conceptual attributes. For one thing, there are subjective *semantic attributes* which need to be assigned to every particular case. A translator defines the collection of semantic signs of each concept. The definition of a concept consists of a universal *semantic kernel* and unstable *semantic variables*, in terms of which Chovanec explains that the English word "forgery" always stands for falsifying money or documents (falšování) but there is a need to decide between "counterfeiting" (padělání) and "alteration" (pozměňování) (2011: 57) This analysis concerns only individual terms and phrases in legal English, that is abstract reflections of legal reality. Sentence patterns, on the other hand, express relationships in which these terms can engage. (Tomášek 1998: 56-62)

For another, *lexical attributes* are unconditional for all the concepts. It is important to distinguish, say for the group of nouns, between animate or inanimate, countable or uncountable, abstract or concrete, singular or plural, and even or masculine or feminine. (Tomášek 1998: 62) For instance, the gender-neutral "spouse" in English has either a male or a female Czech equivalent ("manžel" and "manželka"). (Chovanec 2011: 75) A fine translator should be aware of, cautious about and respectful to these attributes.

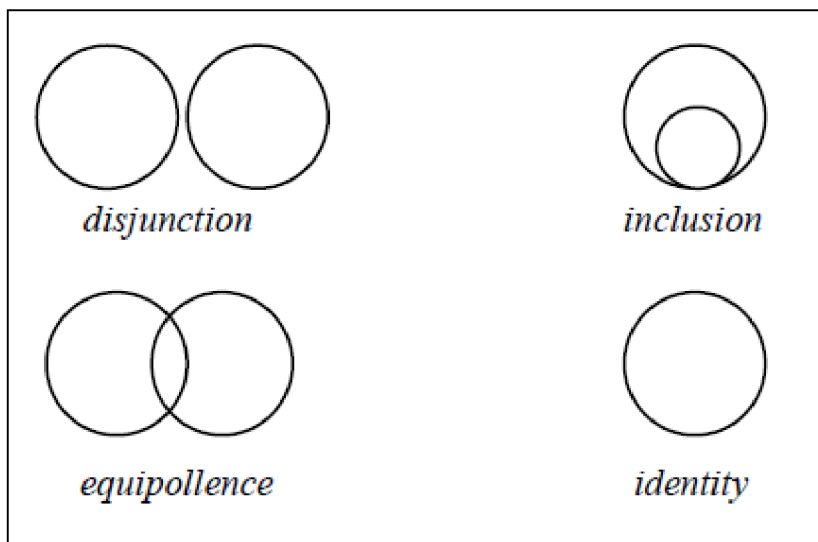
Once again, even the elemental couple of words *law* and *právo* alone serve as a proof that the semantic analysis needs to be done right. The difficulties with word choice explained by Chovanec are displayed in a figure below, showing that translating *právo* as *law* and vice versa is not correct in every context. (2011: 128)

Figure 2: Translations of *law* and *právo*

law	právo
<i>právo</i> (objective law)	<i>law</i> (objective law)
<i>zákon</i> (a law)	<i>right</i> (subjective law, e.g. <i>voting right</i>)
	<i>title</i> (subjective law, e.g. <i>absolute title</i>)
	<i>interest</i> (subjective law, e.g. <i>life interest</i>)
	<i>entitlement</i> (subjective law)

Such a semantic analysis of legal terms results in defining meaning overlaps specific for the given case. Tomášek lists four combinations according to the semantic analysis with a graphic representations for a clear idea: (1998: 64)

Figure 3: Overlaps of meanings

Disjunction is such a relationship of concepts' meanings when the two of them have no semantic feature in common. With *inclusion*, all semantic features of a concept are part of another concept. *Equipollence* portrays that the two concepts have at least one

semantic feature in common. And, finally, *identity* is such a relationship when two concepts share all the semantic features. (1998: 64)

3.2.2. Logical Analysis

Apart from defining meanings of the content, translators also need to understand the logical structure of legal texts. They have to rely on their vocabulary and legal logic, too. As its nature implies, this type of analysis is employed when analysing longer phrases, sentences or any patterns with logical structure. Tomášek finds it equally important as the semantic analysis, since failing to understand the logical relationships in a legal text may lead to misinterpreting and twisting its true meaning. (1998: 68-69)

One of the functions of legal language is to describe whether things exist or not, whether they are true or not and under what conditions, therefore, one unavoidably comes into contact with *sentential logic*. In translating legal language, the logical analysis refers to expressing statements and propositions in another language and combining them according to the logic of the original text. Two statements can be in a *logical conjunction* (truthful only when both of them are true), in a *disjunction* (alternative that does not exclude the other option), in an *exclusion* (alternative that is not united with the other option) or in a *contravalence* (alternative that excludes the other option). However, the sticking point is the fact that conjunctions in a language do not themselves signify a constant logical relationship. It would be incorrect to claim that all logical conjunctions are expressed by “and” while alternatives are expressed by “either – or” because many texts would prove otherwise. Thus, a translator should at first understand the inner logical structure of a particular legal text before translating it into another language. (Tomášek 1998: 69-71)

In legal translation, the whole structure of a text including its predicate logic must be transferred, especially the relationship between an argument (subject or object) and a predicate (its attribute). When translating sentences such as “*The citizen may be required to...*”, a translator just expresses the structure (the relationship between the subject and the predicate) according to the grammatical norms of the given target language. However, translating nouns accompanied by a modifier may become a real pitfall. Frequently, a phrase does not have a corresponding type of modifier (premodifier or postmodifier) in the target language and a translator must translate it with the other kind of modifier (*Mezinárodní soudní dvůr* as *International Court of Justice*). Moreover, the existence of both kinds of modifiers sometimes makes it difficult for a translator to decide which one should be used. In this case, there are no rules regulating the use of modifiers, there are only certain tendencies and preferences in each language. (Tomášek 1998: 71-73)

Apart from the descriptive function, legal texts also have the prescriptive function – they tell us what must or does not need to happen. According to the *deontic logic*, which differentiates between various kinds of *normativity* in legal texts, things can be commanded, allowed or forbidden. Tomášek cautions that normativity of sentences is not contained in their language structures, but in their meaning. A translator must recognize a normative sentence, identify the mode of normativity and choose an appropriate language tool when translating it. It is necessary to distinguish between language patterns written from the viewpoint of a legislator (e.g. *must*) and from the viewpoint of an addressee (e.g. *is obliged to*), and also the explicitness (e.g. *must*) or implicitness (e.g. *will*) of the expression. Generally, translators have no choice but to rely on the language usage. The English verb *shall*, which can be used in numerous contexts, is proof enough of it – there is no way translators could just mechanically

apply some grammar rules if they want to preserve the original sence and logic. (1998: 73-75)

3.2.3. Other Kinds of Analyses

The system analysis reveals the aspects of legal language as a system in order to make the translation process more effective, analysing especially the relationships between the legal language and other systems, the factors holding the system together, as well as its syntagmatic structures (the possibilities of combining the terms). *The historical analysis* focuses on analysing the historic aspect of legal language, which positively influences the actualisation and stabilization of its terms and excludes such terms from the vocabulary which are obsolete and baffle the readers. *The geographical analysis* takes account of the fact that although the law is always manifested in a particular national language, the legal system within one state is sometimes expressed by more than one language (for example in Canada) but reflects the same legal reality, while there are regions which share the same language but incorporate many own features and variants (for example in the German-speaking areas). (Tomášek 1998: 75-88)

3.3. Deep-rooted Myths and Stereotypes about (Legal) Translation

Lastly, this chapter will explore some of the most frequent stereotypical expectations in (legal) translation. Ordering parties and laypeople often believe them because they are not familiar with all the aspects of legal translation and they interpret its standards in their own way. The following subchapters summarize the noteworthy observations that practising translators presented and discussed at a conference organised by the language agency *Channel Crossings*. The conference called *Odborné překlady – mýty a skutečnost* was held in Prague in 2007. The presenters (legal translators and other people translating and interpreting from various languages) explained that being aware

of these myths is the key step towards eliminating them from general public consciousness.

Most translators – irrespective of their specialisation – probably experienced the following pattern of behaviour: their clients considered them to be omniscient. Unfortunately, many clients and companies perceive translations as less important parts of the work that needs to be done, therefore, they assign the task to a translator at the very last moment. Afterwards, they are relieved that they managed to do that in time (or at least they think so) and they feel that they do not need to care anymore because translators will deal with everything from now on. However, enough time and additional information also leave their marks on the quality of the final product. Clients may think that their requirements will be obvious once the text file is opened, but many translators greatly appreciate a commentary on the purpose of the translation and the context in which the translation is going to appear. Such information can be really helpful in choosing an optimal translation approach. (Channel Crossings 2008)

According to the speakers at the Channel Crossings conference, companies generally do not care about creating their terminology bases or determining their corporate identities in terms of the language use. This fact is not helping to eradicate the false idea that a translation of each specialised term can be simply looked up in a relevant dictionary. First, the expertness of a text does not lie only in its expert terms, thus, a relevant dictionary is not a guarantee of all the answers. Second, languages with fewer speakers do not have that many specialised dictionaries. Third, providing that they have a reliable dictionary, translators must choose between numbers of synonymous expressions and decide which one is the most suitable for the given context. And fourth, even a knowledgeable translator with an all-knowing dictionary faces the problem that languages are dynamic systems, thus, many established words

are systematically being replaced by simpler or prettier words. (Channel Crossings 2008)

In case of dictionaries being of no help, translators must search for a translation on the Internet, consult specialised magazines, scientific articles, news or other sources, hunt for the meaning through a third language or research enough to be able to invent a new term. It is understandable why some people compare the occupation of a translator to that of a detective. Universally, regular consultations are an ideal way to update one's information about the tendencies in terminology. In the Czech Republic, legal translators who are part of the *Komora soudních tlumočnicků ČR* have the opportunity to discuss legal terminology in their online group chat, which is a quick and easy way to get professional opinions, or at specialised terminology seminars where translators consult the terminology together with lawyers. (Channel Crossings 2008)

Every now and then, even great effort to do everything right can result in unhappy clients. Is their dissatisfaction the best criterion to measure the quality, though? According to the Channel Crossings, translators have different opinions on that – some claim “customers are always right” because they pay for the translation, others argue that some clients exploit them by saying they did a poor job, for example conveniently putting the blame on a bad translation in legal matters. Yet, errors in such translations may have serious legal consequences, so problematic affairs are left for regional courts and Ministry of Justice of the Czech Republic to solve. (Channel Crossings 2008)

Another quandary occurs when a translator receives an order from a client and the original text itself is of a questionable quality. The translator then feels an urge to alter the text. However, professional translators generally recommend otherwise – “improving” the text (not correcting an error in grammar but really changing the nature

of the text) is an unauthorised intervention, especially in legal translations that must be accurate. Consulting the author of the text may prevent many problems. (Channel Crossings 2008)

The belief that a translation corrected by a native speaker is without mistakes is a common stereotype. All texts that were written by non-native speakers should be, indeed, corrected by native speakers, but even this will not guarantee the legal-linguistic accuracy of the translation. A native proofreader will correct errors in syntax and grammar, but will not be able to ensure correct transfer of the legal sense. They usually do not verify legal adequacy unless a term “disturbs” them from continuing in reading. For example, an English proofreader (whether a law graduate or not) will probably not correct the wrong translation of *odstoupení od smlouvy* as *cancellation of a contract* (which means *zrušení smlouvy*), because this term exists and is commonly used in all the English-speaking countries. Likewise, a Czech proofreader would probably correct the wrong spelling or grammatical case in the words *žalovaný*, *obžalovaný* and *obviněný*, but would not think about their use in the appropriate context (civil proceedings, penal proceedings or their preparatory phases respectively). (Chromá 2014b)

3.3.1. Translation Myths Explained in the Context of the New *Civil Code*

When the new *Civil Code* (*Nový občanský zákoník*) came into effect in 2014, it was clear that someone would have to translate it. As soon as the translations of the new *Civil Code* into four foreign languages (including English) were assigned, translators faced cliché expectations from the ordering parties. Chromá quotes the documentation, in which they requested “to ensure conformity with legal terminology used in regulations in the respective country” and to “to primarily use the established

terminology in the documents accessible to the general public”. (2014b) It was evident that they were not aware of the complexity of the work they assigned. As for the English language, there is no “established” terminology – apart from approximately 350 varieties of this language, there are around 50 countries with English as their official language (with their own legal systems and terminologies), not mentioning the specific English of the European Union. Apart from that, the English language developed within the common law system, a system completely different (in all legal-linguistic aspects) from continental law system, which the new Civil Code represents.

Even after the ordering party realized that, the measure they took did not solve much either. They required that a native speaker with a Master’s degree in law proofread the text, not being obliged to speak the Czech language. Again, this is a problem of the differences between the languages and the respective legal systems. A proofreader who graduated from a law school in America is likely to have been educated in the context of American system, maybe peripherally some of the other English-speaking countries, even less in continental law (unless studying law in Louisiana, of course), not mentioning the specifics of the Czech legal system. Such proofreaders will always look at translations through “curtains” of their knowledge obtained at law schools and they will correct the texts accordingly. (Chromá 2014b)

In order to eradicate these stereotypes, it is crucial to become aware of the scope of knowledge a translator must possess, but at the same time, that a *conceptual analysis* can be hardly done by a translator alone. In the ideal case, the source and the target language and legal structures are compared in the first stage of translation, while experienced translators work together with lawyers on creating a glossary of terms that will be used. After all, only co-working between author of a text, translator (or translating agency), client and proofreader will produce the best translation.

4. Aspects Influencing the Quality of Legal Translation in the Czech Republic

Law as a system is completely dependent on the political, social and cultural environment, in which it originated and evolved. The reason for that is the primary function of law, that is, to govern relationships in the particular society. Being geographically, culturally and linguistically determined, each legal system has its own mode of talking, uses different drafting mechanisms and methods of interpreting the law in practice. To understand a legal system and its language, one must think in a way which that particular environment requires. Many English legal concepts can be understood only against common law background and the same bond exists between Czech legal terms and the local system of law. (Chromá 2014a: 20) The dual nature of law mirrors the dual nature of language – on one hand, law should be accessible to everyone, be communicated through natural language and meet general linguistic standards but, on the other hand, legal culture and syntactic peculiarities of its language can create barriers preventing people from comprehending the meaning. (Chromá 2014a: 21)

As a follow-up to the previous chapters, this one will link the aforementioned information to the Czech environment. Many scholars call attention to the unnecessary complicatedness of the Czech legal language. The truth is that the Czech Republic falls behind with attempts to simplify the legal language and even some official documents accessible to the public are unintelligible or feature one-sentence paragraphs. According to Chromá, Czech people pay less attention to legal translation than they should and most of them are aware of neither theoretical nor practical aspects of legal translation. (2014b)

Apart from the generally universal factors that influence the quality of legal translations, there are other ones, specific for forming a certain level of quality the Czech Republic. The differences between the source and the target legal systems (and languages), causing the need to be extremely careful of the word choice, the level of legal literacy in the Czech Republic (and the way this level is regulated), the style of Czech legal documents featuring obsolete verbal constructions and tangled structures (supported by the absence of legal drafting education) and deep-rooted myths about legal translation influencing how ordering parties treat legal translators – each one of these factors play a role in shaping the final translation product.

4.1. Differences between Source and Target Legal Systems

As already mentioned, being knowledgeable only about the legal system of the country in which one is used to living, translators will eventually encounter serious problems.

Gubby claims that

in order to use English legal terminology correctly and effectively, the practitioner must not only be familiar with his own legal system but also have a basic grasp of the structure of the common law system. (2007: 23)

Indeed, the differences in legal systems make legal translation an activity that is far from straightforward, but rather very complex on all its levels. The following chapters will outline the natures of the legal system in the Czech Republic and the Anglo-American system, pointing to the main differences and explaining the difficulties that a translator may encounter in the context of two practical examples.

4.1.1. Civil Law System: Code-based Legislative Source of Law

As distinguished from common law, *civil law* is a modern legal system patterned on Roman law and based on written legal texts. The countries following civil law are all the European countries, their former colonies (e.g. Latin American countries), all the countries that have adopted Western legal systems (e.g. Japan), and, surprisingly, also Louisiana and the Quebec province. (Hanková 2010: 15-16) Přidalová highlights that

it has been codified or systematically collected to form a consistent body of legal rules, e.g. codes. The volume of written law tends to preponderate over the volume of unwritten. The Continental Law attaches great importance to codes and the commentaries written in them by academic jurists. Decisions of individual judges carry little weight as authorities. (2008: 14)

4.1.2. Common Law System: Precedent-based Judicial Source of Law

Common law, comparatively uninfluenced by the Roman law, is the foundation of legal systems in many countries, including Great Britain, Australia, Canada (except Quebec), New Zealand, India, Jamaica, the United States of America (except Louisiana) and others. Its historical roots date back to the 11th century, when William the Conqueror arrived in Britain and combined the Anglo-Saxon law with the Norman law. This resulted in an English law that was *common* to everybody. The rules made in the course of deciding cases, rather than legislation, are the primary source of law. Based on authoritative juridical decisions laid down by judges in court over time, the *doctrine of binding precedent* developed. It has as much force as rules derived from statute – a judge should always uphold the decision made in a previous case if it shows marked similarities to the current case. English judges have an important role in developing this *case law* (judge-made law) and being independent of the government and the people

with whom they come into contact allows them to make impartial decisions. (Hanková 2010: 16-17)

Besides legislation and common law, equity is another part of primary source of Anglo-American law. It comprises the principles of justice and fairness and the idea that no wrong should be without an adequate remedy. This concept originated in the Middle Ages, as the courts of common law became rather inflexible and failed to redress when there was a need to do so. The King established a special court then to deal with such petitions and provide legal remedies. The principles of equity later hardened into law, prevailing as a part of the English law ever since, particularly with respect to property law. As Hanková highlights, the fundamental principles of equity are that “equity will not suffer a wrong to be without remedy”, “equity follows the law”, “he who comes to equity must come with clean hands” and “equitable remedies are discretionary”. (2010: 19) The last quoted *maxim of equity* is the most important one to distinguish it from common law. In case that the rules of common law and the rules of equity contradict themselves, the latter will decide. (Hanková 2010: 18-19)

Despite the different natures of these legal systems, Gubby reminds of the often forgotten fact that the aforementioned systems have a few features in common. She explains that “codes will always have to be interpreted and that will necessarily generate case law”, while “common law system derives its law not only from the courts, but legislation plays a vital role in all common law systems today.” (2007: 24)

4.1.3. Examples of Resulting Difficulties

One can imagine that when legal systems are characterised by different realities, it is impossible to find a corresponding term in translation. For instance, codification as understood in civil law is a concept unknown to common law. The Czech *občanský*

zákoník is called *The Civil Code* in its English translation. However, people from Great Britain never use the expression *Code* like this. As far as their written law is concerned, they call it a *Codifying Act* or a *Consolidating Act*, which is strictly speaking a legislative arrangement of certain regulations, not an equivalent to the Czech *zákoník*. In the USA, *Code* appears for example in the *Uniform Commercial Code* from 1958. Nevertheless, this *Code* has no legal strength – it is essentially a collection of recommendations, which should be adopted in the legislations of the member countries. (Knapp 1996: 149-150) Translating such concepts is treacherous, therefore, translators should never rely merely on online tools and dictionaries of questionable quality, which often put the equation sign between the terms *zákoník* and *Code* without further commentary.

Insufficient awareness of these differences combined with the typical urge to translate everything from the source text probably caused that someone translates the Czech abbreviation *Sb.*, which is a part of the identification of every law, as *Coll.* Chromá is convinced that this translation causes many problems. Not only is it against the rule to leave all the names in their original forms (the abbreviation *Sb.* is evidently a part of the unique name of the law), but the same English “equivalent” *Coll.* was until recently used by Slovak translators as well. This made the word very confusing in the international context because it was not clear to which country the text referred. In addition, translating *Sb.* made it impossible to find the original documents on the Internet – entering *Coll.* and a number into a search engine does not result in finding the Czech original. (Chromá 2014b)

4.2. Competences of Czech Legal Translators

Proficiency in the source and the target languages are not the only skills that the profession called “legal translator” requires – another important aspect is *legal literacy*. It needs to be emphasised that lawyers learn how to use and understand the legal language of “their” environment for several years and, afterwards, they have practise this skill for many subsequent years. One can hardly expect that a Czech law graduate, who is an advanced English speaker, would actually understand the English legal system. One should not even expect that an English law graduate would comprehend the legal systems (their networks of concepts) of all the English-speaking countries. (Chromá 2014b)

In the Czech Republic, however, legal translators are often not educated in law because until recently no legal education was actually required, only sufficient linguistic competence in the languages they work with. By contrast, they become acquainted with this field gradually by translating (because they repeatedly work with the legal style of writing and with the same vocabulary), by getting feedback (because it helps to eliminate their translation errors) and by continuously working on their legal-linguistic education (because such courses and seminars are essential for deepening and updating their knowledge). Many legal translators come across a legal text for the first time when they need to translate it, either during their translation studies (which is the better option) or at work. (Chromá 2014a: 21) It takes a long time before they become *legally literate*, which still counts as a non-professional insight. The fact that they obtain legal literacy under the influence of media, not by in-depth legal-linguistic studies, does not improve the situation either. They may decide to choose certain linguistic tools, falsely assuming they are a part of the target legal language. (Chromá 2014a: 22)

4.2.1. Requirements for Becoming a Legal Translator

In the Czech Republic, only a translator who has become a *court interpreter* (*soudní tlumočník*) usually provides translations of legal texts for courts according to the law 36/1967 Sb., regulating expert witnesses and interpreters. Here, the term *soudní tlumočník* is a legislative abbreviation for people engaging in both oral translation (interpretation) and written translation (translation). These people, collectively called *court interpreters*, are appointed either by the Minister of Justice or by an authorised chairperson of regional court (Chromá 2014a: 33-34). The law mentioned above remained unchanged for more than 40 years till 2011, setting only vague professional requirements in § 4 odst. 3 písm. e) that only the person who has “the necessary linguistic knowledge and experience” in the language relevant for their profession can become a *court interpreter*, preferably a person who is educated in translating (or interpreting) if such education can be obtained in the given language:

má potřebné znalosti a zkušenosti z jazyka, v němž má jako tlumočník působit, a především toho, kdo absolvoval speciální výuku pro tlumočnickou činnost, jde-li o jmenování pro jazyk, v němž je taková výuka zavedena. (Zákon č. 36/1967 Sb.)

The language requirements were described rather vaguely, therefore, each regional court defined their own linguistic qualification demands. What is even more alarming is the fact that the requirements on law education were non-existent. Apart from the exceptional legal translators who are professional lawyers and proved their linguistic competences, legal literacy among legal translators is not sufficient. Consequently, the overall quality of Czech legal translations is insufficient as well, because the translators concentrate primarily on the linguistic aspects and neglect the legal aspects of a text, not

being able to identify them or compare them with another legal system. Moreover, lawyers and non-lawyers approach the meaning of legal texts differently, as well as the legal jargon of each of legal profession within the community has its peculiarities and interprets the legal-linguistic meaning of a text in a slightly different way. (Chromá 2014a: 34)

In order to improve the competence of legal translators, an amended version of the law was passed in 2011. The requirements for becoming a translator were united – philology or translation studies graduates must complete additional legal studies for translators at a faculty of law, while other graduates must also pass a special state exam in the particular foreign language. The applicants need to prove that they have at least a 5-year-long translation practice, too. A positive aspect about this is the fact that applicants can no longer change their permanent residence to the region where they would meet the requirements. A negative aspect of the whole situation is the number of practising legal translators who did not have to meet these requirements. (Soudní tlumočník 2011)

Nevertheless, legal translators primarily study the law of their environment and they obtain *translational legal literacy* without exceptions thanks to many years of practice. In the Czech Republic, translation studies are not specialised and translators are trained to be versatile (universally able to translate all kinds of genres). Many misunderstandings in legal translation result from the fact that lawyers studied only the one legal system in-depth and one variety of the English language. Comparative legal studies are standardly not a compulsory subject at most of the law schools yet. Thus, the opinion that legal translators should ideally consult a comparative law expert is not uncommon. In any case, it is vital for all the legal translators to broaden their horizons

in the fields they are translating from (or into) and to keep learning during their whole life. (Chromá 2014a: 36)

Apart from *tlumočníci*, many legal translators work only on the grounds of a Trade Licence and there are even fewer requirements on proving professional or other competences. Translating and interpreting rank among unqualified trades (*volné živnosti*) and according to the law 455/1991 Sb., they can be performed by anyone who reached 18 years of age, is legally competent and has a clean record. (Zákon č. 455/1991 Sb.) In conclusion, no translating-related competences are officially required from these translators. Every ordering party should therefore consider legal-linguistic competences of translators, whether the party is a lawyer who needs to translate a short document or an agency hiring translators to work for them. Because of the fact that the requirements for translators are merely linguistics, sadly, the projects of translating Czech laws have a low budget and the translators who demand the lowest reward are commissioned the jobs. (Chromá 2014a: 34)

4.3. Style of Czech Legal Texts

Another factor contributing to the quality of legal translations is definitely the style of this genre itself. In most countries, the language of law has undergone serious modifications within the last twenty years, but as for the Czech Republic, there is an opposite tendency and Czech laws are significantly less intelligible. (Chromá 2014a: 53-55) Many of them are ambiguous and their interpretation troubles even experienced Czech lawyers – for example, Chromá mentions the phrase *dočasný vlastník* from the new *Civil Code*. (2014b) The importance of a good legal style has already been stressed – a clear and well-written original is a first precondition for a good translation. The following chapter will clarify the connection between fewer legal drafting standards

(compared to English-speaking countries) and worse comprehensibility of Czech legal texts.

4.3.1. Legal Drafting

Legal drafting means the drafting of litigation documents, contracts, and public or private legislative documents, while distinguishing between

writing that deals with documents such as pleadings, contracts and legislative documents – so-called “nonpersuasive” documents – from the writing of analytic and “persuasive” documents, such as memoranda of law, briefs and opinion letters. (Rutledge 2012: 1)

A legal drafter learns to conceptualize a legal document, organize it and articulate its language so that the document states (clearly and precisely) what is intended. His or her job is “to convert legal intentions into unambiguous prose.” (Coulthard 2007: 38)

Looking from the insider’s point of view, they are in an uneasy position. They must do justice to intentions of the authors, facilitate comprehensibility for ordinary readership and, at the same time, protect the intended interpretation against skilled lawyers who may eventually attack the weak points. (Coulthard 2007: 38)

In the countries with common law legal system, intelligibility of the laws is much more emphasised than in the Czech Republic. The basic assumption is that “[legal] texts are to be interpreted in their ordinary, natural meaning, as they would be understood in the wider community“, creating a language of law that is clear, unambiguous, formally transparent and consistent, semantically predictable and that enables uniform interpretation and application (Chromá 2014a: 53). Their legislative rules are more or less in agreement with the principles of the Plain English Campaign. It is worth

reminding, though, that *plain* does not mean simple (basic) English, but intelligible. Such rules are not incorporated into the Czech law called *Legislativní pravidla vlády*. Instead, there are only five short paragraphs devoted to the linguistic characteristics of laws, making an appeal to homogeneity in terminology, providing definitions to new terms, respecting generally accepted meanings of words and using present tense in the regulations. (Chromá 2014a: 54-55)

In the Czech Republic, people who write legislative documents have no specialisation for this. On the other hand, the countries with the common law legal system have legal drafters who are educated in law, finished a course in legal drafting, and sometimes studied English linguistics, too. Legal drafters, the employees of legislative counsel, create a centralised system and have an opportunity to pursue further continuous education. (Chromá 2014a: 53-54)

Unfortunately, as soon as someone publishes a legal text (or legal translation), it seems official and worth following to the general public. People perceive it as a trustworthy source and adopt its phrases or the format while producing similar texts. The general belief is that if something is publicly available, its quality cannot be low, so many translators often copy an existing part of the text to use it in their translation, provided it is available somewhere, without further assessing its quality and trying to improve its mistakes. Due to this, obsolete phrases and poorly translated texts can survive for a very long time. (Chromá 2014a: 56)

5. Practical Analysis of Errors in Legal Translations

In the practical part of this thesis, the most frequent errors in students' legal translations are analysed, comparing the solutions with those made by professionals. After introducing the groups of participants, the text that was chosen for the purposes of this analysis and the research method that was used for the evaluation, the errors in translation are presented, namely three main kinds of the errors – conceptual inadequacy, stylistic inappropriateness and incorrect grammar or spelling – divided into thematic categories. The practical part of this thesis continues with stating personal tips extracted from the questionnaire that the professionals completed. The overview of the errors as well as the outcomes of the questionnaire could be appreciated by anyone who is seeking guidance or some useful advice on what to pay attention to in legal translation, so that at least some of the common errors can be eliminated.

As for the categorization of the errors, they are divided into thematic categories according to the characteristic features of the language of the law presented in the theoretical part of this thesis, in order to connect theory and practise and provide specific examples of errors falling under these categories. In the chapters such as *Modal Verbs*, *Ordinary Words with Uncommon Meanings* or *Doublets and Triplets*, all the three kinds of errors (conceptual, stylistic and grammar) are then included. Dividing the errors otherwise, into three groups according to the kinds of errors, would result in three lengthy and disorganised chapters. Therefore, for instance, the chapter about errors made while translating modal verbs covers all of them, whether it is a serious conceptual inadequacy that results in a shift of meaning, or a more acceptable stylistic inappropriateness that results in violating the legal-like nature of the text. In each of the chapters, the reason why the errors most likely occurred are explained, proving that

even inexperienced legal translators can avoid many of the typical errors, if they know what they should bear in mind when translating legal texts.

5.1. Participants

For the purposes of the analysis, two groups of participants were chosen and asked to translate an English legal text into the Czech language. First, the translations made by a group of ten students were collected, namely those who enrolled a course Translating Law (*Právní překlad*) at the Masaryk University during the autumn semester in 2016/2017. Only the parts of their translations that reveal the most frequent problematic solutions are discussed, but full versions of the texts are enclosed in the attachments, the authors remaining anonymous.

Second, five professionals were randomly chosen and asked to translate the text as if the task was assigned by an ordering party. In this regard, a “professional” translator means a person who, in comparison to the group of the students, has enough linguistic and legal knowledge (they have been properly educated in both these fields, 3 of them has officially worked as *tlumočníci* at least for the last 5 years) and who has been actively translating legal texts for several years (on the average more than 16 years of practise). Of course, the term *professional* itself is essentially rather vague and someone may object to the chosen prerequisites, claiming that it takes more than this to be one. It is true that there is no universal way to become a “professional”, but these prerequisites were set in this way only for the purposes of the analysis. As already mentioned, such a complex activity requires many years of training. Moreover, nobody is perfect, not even educated and experienced translators who have been mastering their expertise for years – they also make mistakes from time to time. The fact is, though, that thanks to the years of their practice, the professionals should be able to avoid at least the most

common errors by now. Again, only parts of their translations are anonymously used in the analysis, but full versions of the texts and filled questionnaires with personal information are enclosed in the attachments.

5.2. Analysed Translation

As for the chosen document, the participants' task was to translate parts of a supplement to an authentic license agreement (software services agreement), namely from English to the Czech language. The reason for choosing this document was the fact there are many legal phrases and characteristic features including long sentences that can reveal if the translators understood the meaning correctly and that can make inappropriate stylistic quite apparent. The original text was shortened to a little over three standard pages, but no alterations were otherwise made in the length of the chosen sentences, in order to maintain authenticity of the legal style. Both versions of the supplement (its full version and the version that the translators worked with) are enclosed in the attachments.

5.3. Research Method

The chapter *Characteristic Word Choice* and its subchapters was a first guideline on where the errors might occur. As for the methodology, it is rather simple and non-innovative – the errors in the translations were identified, marked and divided into categories manually by the author of this thesis. Of course, the translations made by professionals were not automatically regarded as correct versions – after all, everyone makes mistakes. They served as models of good translations and they made finding of the errors easier, however, the solutions they featured were verified in dictionaries and other sources anyway. Firstly, meanings of the source terms and phrases in English were found in Black's Law Dictionary and, secondly, according to two English-Czech

dictionaries by Chromá and Oherová, the most appropriate equivalents of the source-text concepts were determined.

In most cases, evaluating someone else's translation will probably result in rather subjective review. To quote Kischel's fitting opinion, "the question in legal translation is not which translation is right, but, more modestly, which one is less wrong" (Chromá 2014a: 13). That is the reason for focusing mostly on the most obvious errors and, also, for labelling some of the solutions in the overview as *worse solution*, because only some of them are *bad* (such as those which completely distorted or altered the source-text message) and there are also those which are just *less serious, but still stylistically less good* than other solutions.

5.4. Errors in Students' Legal Translations

The following chapters offer overviews of all the most serious mistakes that were detected. The conceptual inadequacies are thematically divided according to in which of the characteristic features of the language of the law the errors were made. All the tables below state the term, phrase or sentence from the source text and examples of worse and good solutions. The last two subchapters, *Inadequate Stylistics* and *Incorrect Grammar or Spelling*, do not correspond with *Characteristic Word Choice* from the theoretical part of this thesis because they describe errors made on the target-language level. In these subchapters, incorrect solutions are marked with asterisks and the good ones are stated in italics, including the specification of the particular problem (such as violation of FSP or over-complicated sentence structure). In case more than one student made the same error, a number in brackets is stated next to each solution.

5.4.1. Modal Verbs

As explained, many scholars believe that avoiding the verb *shall* completely when drafting texts is advisable, yet its dogmatic use is deep-rooted, thus, legal translators still often have to deal with translating this verb. It is not an easy task – Black’s Law Dictionary states 5 different meanings of this verb (*be required to or have a duty to, should, may, will* and *be entitled to*) and provides specific examples of their use.

(Garner 2009: 1499)

The translated text contains several sentences with *shall* and their meanings vary. The translators had to distinguish between sentences communicating permissions and those announcing mere arrangements of things. The table below shows the two different meanings of *shall* that appear in the text and the solutions translators decided to use.

As for the mandatory sense of the verb, which is the “sense that drafters typically intend and that courts typically uphold” (Garner 2009: 1499), all the three examples from the text contain negations. The first one in the table functions as *be entitled to* and the next two function as *may*, as often is the case according to Black’s Law Dictionary:

When a negative word such as *not* or *no* precedes *shall*, the word *shall* often means *may*. What is being negated is permission, not a requirement. (Garner 2009: 1499)

However, two students translated *shall not* in the sense of *will not* (*nebude*), one of them translated it in the sense of *should not* (*nemá*), another one misinterpreted the meaning of *construe* completely (*použit*) and several of them understood the meaning but did not choose an appropriate equivalent either – a verb with the same kind of modality must be chosen carefully, the correct verbal aspect) must be chosen in the Czech language (distinguishing between finished and repetitive

actions, such as *vyložit* vs. *vykládat*) and the conventions of the legal register must be respected.

As for the other use of the verb in the translated text, several students translated *shall* in the sense of *will* (*vytvoří*), thus, using future tense. However, the sentences with *shall* require the translators to deverbalyze the meaning of the verb and look at its real function, in order to translate the sentences correctly. In the table below, the last three examples with *shall* inform about something what is true from this moment on, not what will be true in the future, therefore, they must be translated into the present tense. One student completely distorted the meaning of *constitute* (*vytyčit si*), probably by deciding for the wrong meaning from the equivalents offered by a dictionary. Again, several solutions were not content-wise, but register-wise inappropriate (*rozumí se*).

Table 1: Translations of the verb *shall*

verb in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
Customer <u>shall</u> not use it for his own purposes. <i>(is not entitled to)</i>	nesmí používat (3) nemá dovoleno používat	není oprávněn používat
Nothing <u>shall</u> be construed to give Related Entities any rights beyond those expressly provided. <i>(may not)</i>	nic nebude interpretováno jako nic nebude chápáno tak, že nic nemůže být vyloženo tak, aby nic nemá být vykládáno způsobem nic nelze použít k	nic nelze vykládat tak, že

Customer <u>shall</u> not be permitted to substitute one named Client for another. <i>(may not)</i>	nemá povoleno nemá dovoleno	není oprávněn
All such countries <u>shall</u> constitute the “Territory”. <i>(constitute)</i>	budou představovat vytvoří vytyčí si	tvoří
The term “Users” <u>shall</u> include Related Entities. <i>(includes)</i>	bude zahrnovat (2)	zahrnuje
The term “Department” <u>shall</u> mean a segment of Customer’s organization. <i>(means)</i>	bude znamenat bude se rozumět rozumí se definuje se jako myslí se	znamená

As for other modal verbs, one serious distortion of meaning was discovered – *may* and *zavazovat se* mean basically the opposite (the first verb denotes a passive subject who is allowed to do something, while the second one denotes an active subject who makes a commitment). No other conceptual inadequacies were found in the translations, but there were several solutions that could have been replaced by better ones. For instance, although the meaning of *muset* and *být povinen* is the same, the latter expression is standardly used in legal texts and should, therefore, be preferred.

Table 2: Translations of other modal verbs

verb in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
Customer <u>may</u> permit Clients to access the Software.	moci (4) smět (2) zavazovat se k	být oprávněn
Customer <u>must</u> inform Users of the relevant terms.	muset (4)	být povinen

In almost all the sentences above, the professional translators translated the modal verbs similarly and there were only a few exceptions where their solutions differed. They used the longer synonyms – not *moci*, but *být oprávněn*, not *muset*, but *být povinen*, as they are preferred in Czech legal texts. Unlike the professionals, many students avoided the word *oprávněn* in their translations completely, even though it is an adequate and stylistically appropriate equivalent in cases of many sentences that appeared in the text. The possible explanation is the fact that this word is a typical representative of Czech legal jargon, which the students are probably not that familiar with, so they did not realise that there were better options.

5.4.2. Ordinary Words with Uncommon Meanings and False Friends

Several errors were caused by the fact that many words in legal texts have different meanings than when they are ordinarily used. As for the verbs that belong into this group, students probably did not pay much attention to the precise translation of verbs such as *give* or *enter*, being familiar with these ordinary verbs and thinking such basic vocabulary should not cause any trouble. However, these verbs are often parts of legal collocations and phrases that need to be translated as semantic units (that is, together

with a noun). Therefore, it is necessary to ensure that the whole unit is translated properly and work as a unit in the target language, even though it can mean not translating a verb in the way that a dictionary advises.

For instance, the phrase *enter into a contractual relationship* shows that, in this case, the best translation of the verb *enter* is *uzavřít*, which is not the primary meaning one would necessarily associate with the verb. Similarly, one would probably not expect *give* to be translated as *udělit*, *provide* as *stanovit* or *report* as *zpřístupnit*, but such verbs cannot be translated separately from the rest of the collocations they belong to. In the phrase *substitute one named Client for another*, it is also advisable not to translate *named* as *jmenovaný*, since it denotes that the Client had to be appointed or nominated.

Table 3: Translations of ordinary verbs with uncommon meanings

verb in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>give</u> the right	vznikat právo poskytovat právo	udělit právo
<u>enter</u> into a contractual relationship	vstoupit do smluvního vztahu	uzavřít smluvní vztah
<u>provided</u> in the Agreement	poskytována touto Smlouvou	stanovená v této Smlouvě
<u>report</u> the terms	(o-, na-) hlásit podmínky (3) předat podmínky oznámit podmínky	zpřístupnit podmínky
neither party will <u>disclose</u>	žádná strana nesmí prozradit	žádná strana není oprávněna sdělovat
solely as <u>required</u> by agreements	požadovaném / vyžadovaném podle požadavků smluv	pouze v rozsahu stanoveném ve

	pouze podle Smlouvy	smlouvách
<u>substitute one named</u>	zaměnit / zaměňovat (6)	nahradit oznámené
Client <u>for another</u>	jméno / jmenovaného (4) (jednoho) Klienta druhým	Klienty jinými

Besides these verbs, the translated text contained many nouns and adjectives with uncommon meanings that confused the students. Although *assess* can be often translated as *(z)hodnotit*, it does not work in this case. The question is whether the four students really thought about the meaning of their translation *zhodnocení daně*, because it is quite difficult to imagine a real-life situation when this phrase could be used. The noun *entity* perfectly supports what was already mentioned, that is, that many parts of sentences create semantic units, thus, they cannot be translated as separate words. *Entity* can be translated into the Czech language as *bytosť, (právníká) osoba* or *subjekt* (Oherová 2005: 193), but in case of collocations, translators should decide for such combinations of words that are used in the Czech language. Thus, each *entity* from the source text has a different equivalent in the target text – *osoba, subjekt, orgán* and *organizace*.

In this category of error, many students chose wrong equivalents and their solutions were quite diverse. Translating *nonexclusive* as *neexkluzivní* could be also listed in the chapter *False Friends*, because although the two expressions sound similar, the combination of words *neexkluzivní licence* does not collocate with each other. Surprisingly many students left expressions *nepřenosná licence* (7) and *nepřidělitelná licence* (4) in their translations, although the fact that such collocations make no sense in the Czech language could have occurred to them. It is likely that, again, they chose the equivalent online dictionaries offer as the first one on the list (or the translation they

primarily associate with the English original), that is *přenést* for *transfer and přidělit* for *assign*, without verifying whether the combinations of words with *licence* are actually used together.

Table 4: Translations of ordinary nouns and adjectives with uncommon meanings

the source text phrase	worse solution(s)	good solution(s)
<u>self-assessment</u> of tax	zhodnocení daně (4) vlastní zhodnocení / vyhodnocení daně (2) (vlastní) výpočet daně (2) sebehodnocení (2)	samovyměření daně
<u>separate legal entity</u>	oddělený (2) / jiný právní (4) subjekt (2) / objekt / entita (3)	samostatná právnická osoba
<u>commercial entity</u>	obchodní (3) entita (2) / objekt / jednotka	komerční subjekt
<u>governmental entity</u>	vládní (5) subjekt (3) / organizace (3) / objekt / entita	orgán veřejné správy
<u>non-profit entity</u>	nevýdělečná organizace	nezisková organizace
<u>specific business need</u>	specifické potřeby podnikání obchodní potřeby (4) / cíl	konkrétní obchodní účely
<u>nonexclusive,</u> <u>nonassignable</u> <u>and nontransferable</u>	neexkluzivní (3) / bezvýhradné / nevýlučné, nepřiraditelné (3) / nepřidělitelné	nevýhradní, nepostupitelná a nepřevoditelná

license	(4) / nepřesatelné a nepřenosné (7) povolení	licence
---------	---	---------

False friends create a special subcategory of these intriguing words that translators often confuse with their sound-alikes. As the translations contained many errors from this subcategory, they were divided into two tables. For instance, the English verb *control* and the Czech verb *kontrolovat* sound as true equivalents, although the Czech translation is typically *ovládat*. Most translators probably got acquainted with the fact that this group of words exists soon after they started learning English as the second language, as many teachers call attention to things that are troublesome and confusing for second language learners. Yet, four students out of ten translated *identify in writing* as *písemně identifikovat*, although it makes no sense in the target text. Similarly, six students translated the phrase *defined with a specific name* too literally (both the verb *define* and the noun *name*), which resulted in a combination of words that sound odd in the Czech language.

Table 5: Translations of verbal *false friends*

phrase in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>grant</u> a license	garantovat licenci (2) dodat licenci	udělit licenci
<u>identify</u> in writing	písemně identifikovat (4) písemně označit písemně zpravit (2)	písemně sdělit
<u>authorized</u> under this Supplement	autorizovaný (pod) touto Přílohou (3) zmocněn touto Přílohou (2)	schválený v této Příloze

	oprávněn touto Přílohou v souladu s pověřením na základě této Přílohy	
<u>defined</u> with a specific <u>name</u>	definovaný (6) specifickým (3) / zvláštním jménem (5)	označený konkrétním názvem
<u>control</u>	kontrolovat (3) řídít (4) spravovat (2)	ovládat

As for nouns and adjectives, the most problems were caused by the word *authority* because its *false friend* in the Czech language, *autorita*, is not an adequate equivalent. The phrase *authority over the budget* translated word for word, as *autorita nad rozpočtem*, would have probably make it more difficult for the reader to comprehend the text, while *pravomoc kontrolovat rozpočet* is an elegant solution which shows that the professional tried to transfer the concept from the source text in a way that the meaning would be clear in the target text – and because transferring the meaning was more important than transferring individual words adequately, the professional was not afraid to omit the source-text preposition and implement an extra word.

Table 6: Translations of substantive and adjective *false friends*

phrase in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>documented</u> legal <u>authority</u>	zdokumentovaná (3) / doložená (zákonná) pravomoc (4) / právní autorita / právní kontrola	právoplatné oprávnění

<u>authority</u> over the budget	autorita nad rozpočtem	pravomoc kontrolovat rozpočet
<u>statutory</u> legal <u>authority</u>	statutární (5) / zákonem daná právní autorita (3) / orgán (2)	zákonná pravomoc
<u>relevant</u> terms	relevantní (3) / platné / důležité podmínky	příslušné podmínky

In comparison, it was apparent from the translations that the professionals have experience with translating this group of easily confused words. Most likely, they must have been familiar with unexpected meanings of these expressions, as they are a part of common legal vocabulary. Moreover, even if they were not familiar with all of them, they are probably used to question whether a word in legal texts forms a part of a collocation, whether its assumed meaning is correct in the particular context and whether not only words, but whole sentence segments make sense in the source language.

5.4.3. Coordinated Structures

In this chapter, all the doublets and collocations from the translated text will be examined. The English source text contained only two doublets, but the majority of the students translated these phrases incorrectly. The first one, a prepositional phrase *arising out of or relating to*, was not difficult to interpret and transfer into the Czech language. However, its two parts contain prepositions in different grammatical cases which often caused the subsequent part of the sentence to be connected only to one part of the preposition. Also, many students left out one of the prepositions in the target text

– for instance, *vyvstávající nebo spjaté s* incorrectly combines the verb *vyvstávat* and the preposition *s*.

Secondly, *indemnity and hold harmless* is a frequent doublet, which meaning has partly been lost over the time. It is often discussed whether this phrase consists of two synonyms or not. According to Adams, a specialist on contract drafting, it is better to use just *indemnify*, than “indulge haphazardly in redundant synonyms”, because even two traditional legal dictionaries do not agree with each other:

Black’s Law Dictionary states that the two terms have the same meaning whereas *Mellinkoff’s Dictionary of American Legal Usage* says that one can also distinguish the two terms – that “*hold harmless* is understood to protect another against the risk of loss as well as actual loss” whereas *indemnify* can also mean “reimburse for any damage,” a narrower meaning than that of *hold harmless*. (Adams 2007)

Table 7: Translations of doublets

phrase in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>arising out of or relating to</u>	který vyplývá nebo se týká který vyplývá z nebo se vztahuje k který byl způsoben nebo souvisí s vztahující se k nebo pramenící z vycházející z nebo souvisí s vyvstávající nebo spjaté s	vyplývajícím z ... nebo s tím souvisejícím

<u>indemnity and hold</u>	pojistit (3) / nezodpovídat za /	odškodnit
<u>harmless</u>	ochránit před	a zprostit
	a nevinit za (3) / nepřičítat vinu za /	odpovědnosti
	poskytnout úhradu za (2) / zajistit	
	nepostižitelnost / ochránit před	
	poškozením / nepřipisovat	
	odpovědnost za	

Another group of problems was created by collocations relating to the content of the translated text, typical legal phrases such as *expressly provided* or *failure to comply with the Agreement*. The latter example represents another legal language characteristics – different nature of negation in legal texts, for instance by employing words *fail* or *failure* (which are, again, not used with their ordinary meanings). The translators had to deal with a few economic collocations, too.

Many errors explained in the practical part of this thesis are dependent on the context of this particular source text – it would be wrong to assume that the only correct translation of *relevant* is *příslušný* just because *relevantní* was not a good solution in the context of this translation. However, there are certain collocations that are always translated in the same way, such as *intellectual property rights* (*práva duševního vlastnictví*) or *value-added tax* (*daň z přidané hodnoty*) – in case of these errors, it can be said that *hodnotová daň* is simply a wrong solution, regardless of the context of the translated text.

Table 8: Translations of collocations

source-text collocation	worse solution(s)	good solution(s)
<u>claim</u> against	požadavek / stížnost / nařčení / pohledávka vůči (3) / ze strany	nárok proti
<u>intellectual property rights</u>	práva na duševní vlastnictví (2) práva o duševním vlastnictví duševní práva	práva duševního vlastnictví
<u>contracting rights</u>	smluvní práva (4) smlouvy o právech podnikatelská práva	právo vstupovat do smluvních vztahů
<u>voting stock</u>	hlasovací akcie (4) hlasovací práva volební akcie rozhodovací síla podíl s hlasovacím právem	akcie spojené s hlasovacím právem
<u>expressly provided</u>	vyloženě / doslovně / explicitně zmíněný / uvedený	výslovně stanovený
<u>failure to comply with the Agreement</u>	nesouhlas s podmínkami Smlouvy nevyhovění Smlouvě	nedodržení podmínek Smlouvy
<u>ownership</u>	vlastnění	vlastnictví

<u>value-added tax</u>	daň vyplývající z hodnoty produktu hodnotová daň	daň z přidané hodnoty
<u>support center</u>	podpůrné centrum	centrum technické podpory

As evident from their translations, professionals pay enough attention to the coordinated phrases – they are familiar with the collocations and they free themselves from the source-text word order and structuring, so that there are no interferences from the target text such as incorrect grammatical cases. As expected, the phrase *indemnity and hold harmless*, the subject of numerous discussions and the cause of numerous disagreements, was not easy and unambiguous to translate. Except for one professional, all of them decided to maintain its coordinated structure in the target language. The phrase was mostly translated as *odškodnit a zbavit odpovědnosti*.

5.4.4. Capitalization and Entities

As explained in the theoretical chapter, the first letters of the terms that are specifically defined in English legal documents are capitalized, so that the reader can identify that they have a different meaning and that they should be interpreted in accordance with the definitions given. There have been many discussions about whether it is necessary to preserve capitalized letters in target legal texts, for in the Czech Republic, capitalisation is not considered to be a usage as traditional as in many countries with the common law system. Even though Czech sentences containing common nouns with capital initials would be otherwise considered grammatically incorrect, they contribute to the clarity of legal texts, which is probably the reason why many Czech translators use capitals in

legal translations as well. The translated text, for instance, distinguishes between the *Agreement* and *agreements* in general, so it seems quite practical to preserve the source-language form. However, there is no rule regulating capitals in Czech legal texts, there are two bodies of different opinions.

The examined translations contained two kinds of mistakes. First, capital initials were used inconsistently. Whether a translator agrees with capitalization in Czech legal texts, the translation must be formally consistent. Second, capital initials were kept in the cases where they should have been removed, for example *Použití ve Více než Jedné Zemi*. While the English language usually requires capitalizing all the words in titles (except for prepositions and determiners), only the first word in Czech titles is usually capitalized. To transfer a feature of the source language that is not typical for the target language is a mistake which should not happen to experienced translators. Some translators added a capital initial to the place where using a small initial seems more logical, at least for the sake of distinction between defined and undefined parties, such in *substitute one Client for another* which was translated as *nahradit Klienta jiným Klientem*. Of course, this sentence itself was rather ambiguous.

Table 9: Translations of capitalization and entities

phrase in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>Installation Country</u>	Země Instalace (2)	Země instalace
<u>Use Within More Than One Country</u>	Použití ve Více než Jedné Zemi	Použití ve více než jedné zemi
substitute one Client for <u>another</u>	nahradit jednoho Klienta jiným Klientem (2)	nahradit Klienta jiným klientem

licensor	udělovatel licence (3) držitel licence licenčník	poskytovatel licence
contractor	smluvní strana / partner (6) kontrahent	dodavatel

In conclusion, although most of the professionals decided to use capital initials, there is no united opinion on capitalization in Czech legal texts. However, two things can be learned from the professionals – being formally consistent is a desired quality of legal translator and, since various ordering parties may have different preferences, it is considerate to ask them about their internal capitalization standards.

5.4.5. Prepositions and Prepositional Phrases

Prepositional phrases create a significant part of all legal texts. In many of them, words no longer have their primary meaning, therefore, this category overlaps with *Ordinary Words with Uncommon Meanings*. The table below is a proof that even prepositions, which may not seem to be the most troublesome word class in legal translation, can cause many mistranslations.

Several stylistic problems appeared because students translated prepositions too literally. These errors may not seem so serious, but they spoil final translations as well – poorly translated prepositional phrases make it harder for the reader to focus on the text and to understand it. *Within* should be translated as *na* in these cases, not as *v* and *uvnitř*, which may be more usual translations of this word, but the translators should have been disturbed by the odd combination of *uvnitř* (indicating there will be a three-dimensional object) and *Území* (which is a surface). *V souvislosti s používáním* sounds

natural in Czech, while *ve spojení s používáním* clearly indicates interference from the source language and that is something professional translators should avoid. Other errors appeared when translating the phrases with *for*, *through* and *against* word for word.

It has been already mentioned that the urge to translate everything from the source text gives rise to mistakes in translation, which is illustrated with another phrase. In case of *to provide for the benefit of Clients*, the best strategy is to remove the middle part in Czech translations completely because no matter how the word *benefit* is translated, it is either way redundant and makes the translations seem oddly-sounding. Legal translators should be extremely cautious about leaving out things contained in the source text, but supposing no information is lost in translation and removing them improves the target text, one can certainly do so.

The last three errors in the table below are the most serious conceptual inadequacies. Again, translating *under this Supplement* literally, as *pod touto Přílohou*, can really confuse the reader. It should have occurred to the translator that the target-text phrase does not make any sense. Several inaccurate translations of *upon execution of this Supplement* could have had serious legal consequences. According to Black's Law Dictionary, *execution* means

validation of a written instrument, such as a contract or will, by fulfilling the necessary legal requirements. (Garner 2009: 650)

Validation of a contract (*uzavření smlouvy*) usually means putting one's signature to it. On the other hand, *po vyhotovení této Přílohy* refers to the time after the Supplement was written, regardless of its validation.

Table 10: Translations of prepositions and prepositional phrases

phrase in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
<u>within</u> the Territory	uvnitř Území (3)	na Území
located <u>within</u>	umístěný v	nacházející se na
<u>in connection with</u>	ve spojení s	v souvislosti s
responsible <u>for</u>	odpovědný pro	odpovědný za
<u>for the purposes of</u> using	pro účely používat	za účelem používat
<u>through</u> the application	skrz(e) aplikaci (2)	prostřednictvím aplikace
claim <u>against</u>	nárok uplatněný vůči nárok vznesený na	nárok uplatněný proti
any rights <u>beyond</u> those	jakákoliv další práva krom těch	jakákoli jiná práva nad rámec těch
<u>for the purposes of</u> this Supplement	pro potřeby této Přílohy (2)	pro účely této Přílohy
<u>in consideration of</u>	náhradou za	s ohledem na
provide <u>for the benefit of</u> Clients	poskytovat ve prospěch Klientů (6) poskytovat k dobru Klientů poskytovat k užítku Klientů	poskytovat Klientům
<u>under</u> this Supplement	pod touto Přílohou	v této Příloze
<u>upon execution of</u> this Supplement	poté, co vejde tato Příloha v platnost od počátku působnosti této Přílohy v době účinnosti této Přílohy	po uzavření této Přílohy

	po vyhotovení této Přílohy při uzavření této Přílohy při vykonávání této Přílohy	
<u>compliance with</u> the terms	soulad s podmínkami souhlas s podmínkami	dodržování podmínek

The professionals, on the other hand, did not make these errors. Their solutions did not feature literally translated prepositions. On the contrary, their solutions proved that they understood the function of a preposition and chose an appropriate equivalent with the same function accordingly.

5.4.6. Determiners

As described, determiners represent an important part of legal texts. They ensure specification, inclusiveness and exclusiveness and in case they are translated incorrectly, the meaning can be seriously distorted. For instance, one student completely misunderstood the word *any* which was used in the sense of *jakýkoli*, but was translated as *žádný*. Surprisingly many students had a problem with translating *each an*, an omnipresent determiner in many kinds of contracts. Also, it is better to translate the phrase *in the Agreement* as *v této Smlouvě* – this determiner has an important function and by omitting it (combined with ignoring capital initials) translators make the target text more confusing than it has to be.

Table 11: Translations of determiners

determiner in the source text	worse solution(s)	good solution(s)
each an	každý uvedený / z nichž je (2)	dále jen

	každý (jako) (2) jednotlivě všechny	
<u>any</u> additional	veškeré další	jakékoli dodatečné
<u>any</u> damages	žádné škody	jakékoli škody
<u>all</u> such countries	veškeré státy	všechny státy
neither party will disclose to <u>any</u> third party	žádná strana neprozradí jakékoli třetí straně (2)	žádná strana není oprávněna sdělovat třetím stranám
in <u>the</u> Agreement	ve Smlouvě	v této Smlouvě

5.4.7. Inadequate Stylistics

Stylistic of a translated legal document reveals a lot about the expertness of the translator. Identifying and transferring the meaning of legal texts is vital, but respecting the stylistics of the target language is important as well. The table below displays some of the clumsy, inelegant, or oddly-sounding solutions that appeared in students' translations. Such structures enable the readers to read the text smoothly, as they are disturbed by unusual combinations of words and have to wonder what their intended meanings were.

Some students employed unnecessarily complicated translations based on their need to translate everything from the source text, such as *vyvimuta za účelem plnění funkce* instead of just *určená k*. Another example from the table below demonstrates that not forgetting to translate two relatively unimportant words (*if* and *a*) makes the

Czech phrase *o případném ukončení přístupu pro jakoukoli Propojenou osobu* sound much more natural.

Table 12: Stylistic errors in translations

type of error	errors and correct solutions
incorrect perfective aspect	*Software může být <u>použit</u> pouze Uživateli, (2) <i>Software mohou používat pouze Uživatelé,</i>
unnecessary use of passive voice	*může být (vy)užíván / použit Uživateli (5) <i>mohou jej používat Uživatelé</i>
incorrect form of attribute	<u>Customer's installation of the Software:</u> *Zákazníková instalace Softwaru <i>instalace Softwaru ze strany Zákazníka</i>
overly complicated structures	<u>designed to perform:</u> *navržená k tomu, aby vykonávala následující funkci *vyvinuta za účelem plnění funkce *vytvořená k provádění *určená k vykonávání činnosti <i>určená k</i>
leaving out the meaning of determiner	<u>if access for a Related Entity is terminated:</u> *o ukončení přístupu pro Propojenou osobu <i>o případném ukončení přístupu pro jakoukoli Propojenou osobu</i>

<p>unnatural and stylistically inappropriate structures</p>	<p><u>Notwithstanding anything to the contrary contained in this Supplement:</u></p> <p>*Bez ohledu na cokoli, co by tomuto bodu v této Příloze protiřečilo, *Bez ohledu na cokoli v opačném smyslu obsažené v této Příloze, *Pokud to není v rozporu s žádným ustanovením této Přílohy, *Nehledě na nic protiřečícího obsaženého v této Příloze, *Navzdory čemukoli v rozporu s touto Přílohou, *V případě, že nedojde k rozporu s obsahem této Přílohy, *Navzdory jakémukoliv uvedenému opaku v této Příloze, *V souladu s touto Přílohou</p> <p><i>Bez ohledu na jakákoli jiná protichůdná ustanovení, která jsou obsažena v této Příloze,</i></p>
---	---

5.4.8. Incorrect Grammar and Spelling

Besides the conceptual inadequacies, which created the majority of all errors, a few other errors occurred that could be collectively called as *incorrect grammar or spelling*. Again, these grammar errors were made at the target text level, that is, they were not caused by the insufficient legal-linguistic knowledge or by incorrect interpretation of the English original, they were caused by not paying enough attention to the target language – overlooking interferences from the English source text in the Czech version (English word order that does not respect the Czech FSP rules or English use of commas) and not paying enough attention to the final proofreading (overlooking grammar mistakes in the source texts or using English commas instead of the Czech ones).

Table 13: Grammar errors in translations

type of error	errors and correct solutions
FSP	<p>*Všechny tyto povolené země tvoří „Území“ <u>pro účely této Přílohy</u>.</p> <p>(2)</p> <p><i>Všechny tyto povolené země tvoří pro účely této Přílohy „Území“.</i></p> <p>*Pokud není jinak formulováno <u>v této Příloze</u>, ...</p> <p><i>Pokud v této Příloze není formulováno jinak, ...</i></p>
spelling	<p>*písemně <u>s</u>pravit (2)</p> <p><i>písemně zpravit</i></p> <p>*část Zákazníkovi organizace</p> <p><i>část Zákaznickovy organizace</i></p>
quotation marks	<p>*“Území”</p> <p><i>„Území“</i></p>
excessive comma	<p>*Pro účely této Přílohy, budou ... (2)</p> <p><i>Pro účely této Přílohy budou ...</i></p> <p>*vina za škody, vzniklé</p> <p><i>vina za škody vzniklé</i></p>

Such grammar and spelling errors truly contribute to an unprofessional impression of a legal text. Translators can get easily distracted by complicated sentences and difficult vocabulary of legal language. However, they must not forget that focusing on the target text is equally important.

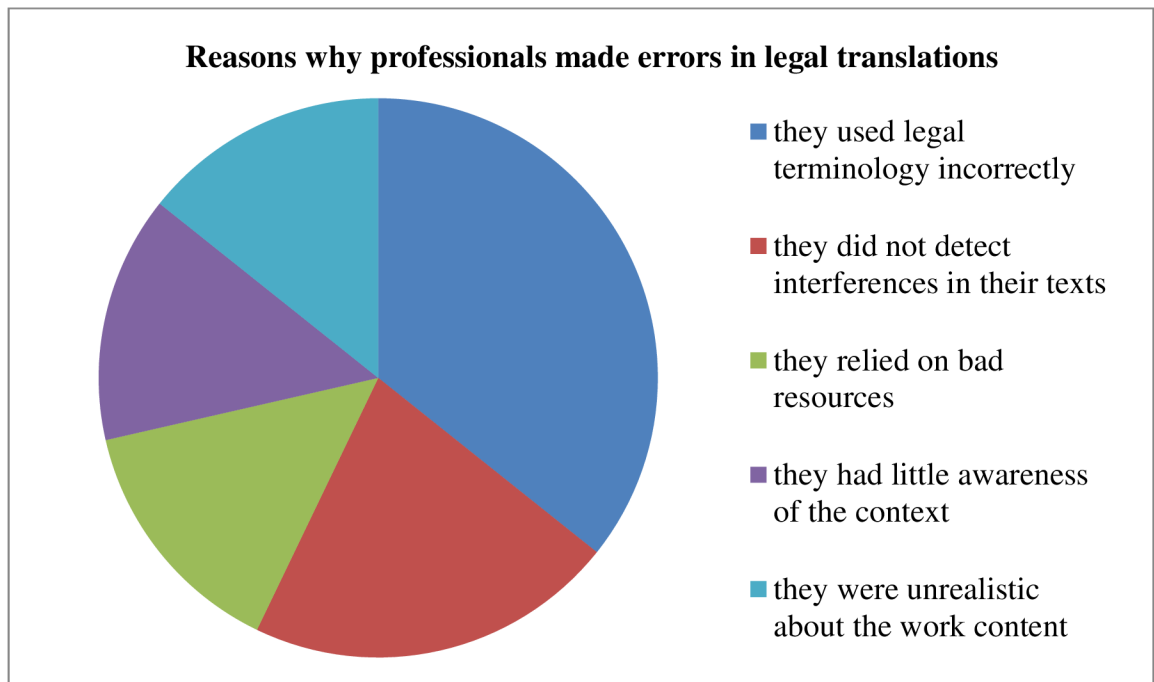
5.5. Outcomes of the Questionnaire

In this chapter, the outcomes of the questionnaire completed by the professional translators are summarized. Besides other things, the professionals were asked to think about the mistakes they often made at the beginning of their career, which could have made them realise how much they improved since then. All their answers on four crucial questions are displayed below. The full versions of the documents, with personal information and educational background, are enclosed in the attachments.

Firstly, the professionals answered the question what, in their opinion, caused most of the errors at the beginning of their career. Of course, these answers are all rather subjective evaluations. However, the professionals often agreed on at least a part of the points they made and, furthermore, the results of the practical analysis indisputably proved that *using incorrect legal terminology* and *employing interferences from the source language* were, indeed, the two main reasons why the students made errors in their translations. There were five kinds of reasons the professionals claimed caused the majority of the errors they used to make, which are listed in the figure below. The reasons included using legal terminology incorrectly (which resulted from insufficient familiarity with the terminology supported by insufficient research), employing interferences from the source language (which caused them to translate too literally and word-for-word – the lack of ability to “free themselves” from the source text structure then resulted in stylistic errors in their translations), relying on bad resources (such as using wrong “equivalents” from various dictionaries or employing stereotypical translations from the Czech language into English – for example aforementioned *Sb. As Coll.* or the universal use the verb *shall*), having little awareness of the context (that means translating without understanding the text, which often resulted from insufficient familiarity with foreign legal systems) and being unrealistic about the work content (at

the beginning of their professional career, they accepted all kinds of jobs, fearing lack of work, which was counter-productive to their professional specialisation, and they accepted big amounts of work at the expense of quality).

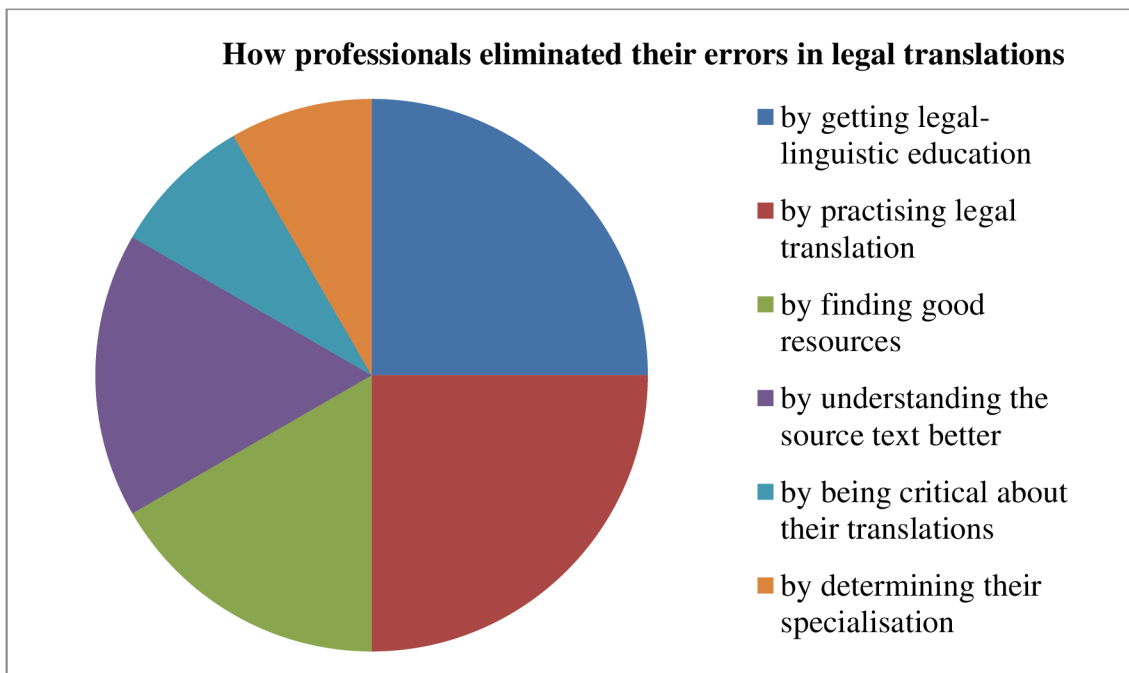
Figure 4: Reasons why professionals made errors in legal translation

Secondly, the professionals answered the question what enabled them to eliminate the errors they made. One of them made a valid point, claiming that avoiding errors in legal translation is an everlasting struggle, rather than something that can be achieved. Of course, there is a little chance for becoming a legal translator who never makes mistakes, so by “eliminating” one’s errors, it is rather meant “minimizing the number” of one’s errors. As the figure below displays, two of the most important ways that helped the professionals were, firstly, getting legal-linguistic education (studying law and attending various legal courses and seminars helps with learning about different legal systems, becoming more confident in using legal terms and acquiring the style of legal texts) and, secondly, practising legal translation (indeed, practise makes perfect –

according to the professionals, also regular consultations and feedback from employers, fellow lawyers or native speakers who proofread their translations are essential for one's improving). Professional translators further mentioned that finding good resources is crucial (only with increasing level of their expertise, they started using authentic texts for verifying legal terminology or participating in internet language forums), as well as paying enough attention to comprehending the meaning of the source text (saying that it is important not to guess the meaning, but to really understand the sense of the source-text message), being more critical about one's translations (being a humble translator) and, finally, determining one's specialization (that is, deciding for a field of interest, whether translating legal, medical or technical texts, and declining commissions for translations out of one's field of expertise).

Figure 5: How professionals eliminated their errors in legal translations

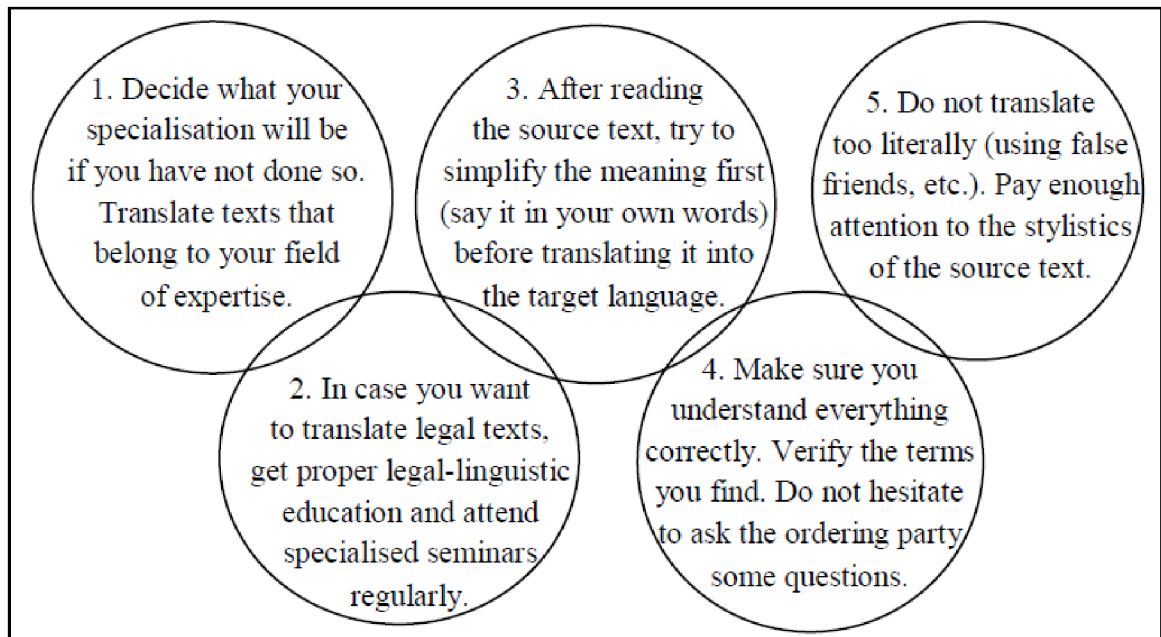

Thirdly, the professionals were asked what they would recommend to beginners who want to improve in translating legal texts. Their answers often overlapped, thus, a united figure was created, combining all their answers together into five chronological

steps. As the figure below displays, they think that determining one's specialisation is an important first step in a career of a translator. In the course of time, many translators decide to specialise in legal, medical, technical or other kinds of translation, because translators can hardly understand everything, while when they focus on translating one particular field, they can become experts. Another general advice that the professionals agreed on is to get proper legal-linguistic education and to keep abreast of events by attending legal-linguistic lectures, courses and seminars. Translators who are not familiar with this field yet can also read up on legal regulations (such as the new Civil Code), which they should be familiar with, and available models of contracts, which can help them with acquiring the right terminology, collocations and phrases. As to the translating process itself, it was recommended to simplify the source-text meaning at first – however, this does not mean to omit some information from the original message, on the other hand, it means to understand the relations and the hierarchical structure of the text. When the source text is thoroughly analysed and understood, the professionals suggest to verify information, not to rely on dictionaries only, but to use other resources as well (some of them are listed below). In case they have their doubts about something, translators should not be afraid to ask the ordering party. As already mentioned, word-for-word translation will result in a bad target text (errors in students' translations that were caused by translating too literally mainly resulted in dividing the meanings of original collocations which made sense into target-text solutions which did not, or in stylistically inappropriate sentences). The professionals reminded of the existence of *false friends*, the fact that dictionaries list many equivalents that are correct only in a certain context and that, sometimes, the best solution is to paraphrase a term from the source text. Furthermore, they warn translators against thinking that the complicated structure of the text will hide whether they understood its meaning or not. The stylistic

and grammar rules of the Czech language have to be respected. Finally, it was recommended to ask a more experienced colleague or a fellow lawyer for a revision, at least when someone really begins with translating legal texts.

Figure 6: Recommendations from professional translators

Fourthly, the translators were asked what resources they worked with when they translated the assigned text. They claimed that the years of practise helped them significantly. They also mentioned using specialised dictionaries (English-Czech and Czech-English legal dictionaries by Marta Chromá, Lingea Lexicon), textbooks (Právní překlad v teorii a praxi by Marta Chromá), notes and terminology databases from the legal-linguistic seminars organised by KST ČR (*Komora soudních tlumočnicků České republiky*), and admitted using internet (to a certain extent) for looking up and verifying certain kinds of information (in this case, terminology related to computers – such as application services). The professionals often stressed the fact that they were provided only with parts of the agreement and that they could not communicate with the ordering party – otherwise, they could ask, for instance, whether they agree with the translated

names of the parties, whether using capitalisation is their intern style or not, and so on and so forth.

Finally, one of the translators commented also on the fact what good resources they use in general, not only what they used for the assigned translation, namely dictionaries – by Marta Chromá, Oxford Learner's Dictionary and financial dictionary on *Investopedia* (www.investopedia.com), discussions with fellow lawyers, websites called *Adams of Contract Drafting* (www.adamsdrafting.com), *FindLaw* (www.findlaw.com) and websites of domestic legal agencies.

6. Conclusion

The present thesis deals with translating the language of the law. The theoretical part focuses especially on determining important factors that contribute to the quality of legal translation, whereas the practical analysis categorizes common errors in students' legal translations and suggests the way they can be prevented.

The theoretical part serves as a basis for understanding the nature of legal language and the process of legal translation. Firstly, some of the translation theories that find their use in legal translation are explained. Secondly, the discourse markers of the language of the law are highlighted, both its typical vocabulary and its characteristic style. Negative attributes associated with legalese are compared with good legal style in the context of *Plain English Campaign* – that is, brief and clear legal language. Thirdly, the complex process of legal translation is explored as the process of transferring legal-linguistic information from one culture to another. Further on, all the aspects influencing the quality of the final translation are discussed, including deep-rooted stereotypes about (legal) translation. Finally, other aspects contributing to the quality of legal translations specifically in the Czech Republic are examined, namely the differences between the civil law and the common law legal systems, the competences of Czech legal translators and the style of Czech legal texts in general.

In the practical part, the analysis of common errors in students' legal translations is presented. After introducing the participants (students and professionals), the translated text and the research method, the identified errors in legal translations are divided into eight categories. The first six ones correspond to the theoretical chapters dealing with characteristic word choice of legal texts, describing errors which appeared for instance in translations of modal verbs, coordinated structures such as collocations, prepositional

phrases, and so on. The following two categories explain the errors made on the target-text level, particularly errors in stylistic and grammar (or spelling). Outcomes of the questionnaire completed by professional legal translators represent an essential part of the practical analysis as well. The professionals answered why did they make errors at the beginning of their career, how did they manage to improve themselves, what would they advise to their less experienced colleagues and what resources did they use when translating the assigned text. These useful observations that are based on their personal experience, as well as the overviews of common errors with commentary, could be appreciated by all beginners seeking advice on what is essential in legal translation and how usual pitfalls can be avoided.

To summarize results of the practical analysis, proper legal-linguistic education and years of professional experience are the most essential aspects that determine the expertness of a legal translator. Nevertheless, the outcomes prove that a significant part of the errors in legal translation can be eliminated by using better resources for finding information, not translating the source text so literally (that is, focusing on transferring the meaning, not the word order or text structure) and paying more attention to the stylistics of the target language.

References

Adams, Ken (2007) *Yet More on “Indemnify” and “Hold Harmless”*.

<http://www.adamsdrafting.com/yes-more-on-indemnify-and-hold-harmless/>

Accessed 22 Apr. 2017.

Baker, Mona (2011) *In Other Words: A Coursebook on Translation*. London:

Routledge.

Bázlik, Miroslav (2009) *Common Errors Committed in Translating (Not Only) Legal*

Documents. Brno:

Bázlik, Miroslav and Ambrus, Patrik (2009) *Legal English and its grammatical*

structure. Praha: Wolters Kluwer Česká republika.

Bázlik, Miroslav, Ambrus, Patrik, and Bęćławski, Mariusz (2010) *The Grammatical*

Structure of Legal English. Warsaw: Translegis.

Coulthard, Malcolm and Johnson, Alison (2007) *An Introduction to Forensic*

Linguistics: Language in Evidence. London: Routledge.

Garner, Bryan A. (2009) *Black’s Law Dictionary*, 9th ed. St. Paul: West.

Garner, Bryan A. (2002) *The Elements of Legal Style*, 2nd ed. New York: Oxford

University Press.

Gubby, Helen (2007) *English Legal Terminology: Legal Concepts in Language*, 2nd ed.

Den Haag: Boom.

Hanková, Lucie (2010) *Angličtina pro právníky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství

Aleš Čeněk.

Channel Crossings (2008) *Mýty a fakta kolem odborných překladů*. Channel Crossings,

<https://www.chc.cz/cs/download/2007-11-27.pdf>. Accessed 16 Mar. 2017.

Chovanec, Jan, Bázlik, Miroslav and Hrehovčík, Teodor (2011) *Soudní překlad a*

tlumočení. Praha: Wolters Kluwer Česká republika.

Chromá, Marta (2014a) *Právní překlad v teorii a praxi: Nový občanský zákoník*. Praha:

Karolinum.

Chromá, Marta (2014b) *O právním překladu převážně vážně*. Právní prostor,

<http://www.pravniprostor.cz/clanky/ostatni-pravo/o-pravnim-prekladu-prevazne->

[vazne](http://www.pravniprostor.cz/clanky/ostatni-pravo/o-pravnim-prekladu-prevazne-). Accessed 27 Feb. 2017.

Knapp, Viktor (1996) *Velké právní systémy: Úvod do srovnávací právní vědy*. 1. vyd.

Praha: C. H. Beck.

Matthews, Peter Hugoe (2014) *The Concise Oxford Dictionary of Linguistics*. Oxford:

Oxford University Press.

Mellinkoff, David (1963) *The Language of the Law*. Boston: Little, Brown & Co.

- Newmark, Peter (1993) *Paragraphs on Translation*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Nida, Eugene (1964) *Toward a Science of Translating*. Leiden: E. J. Brill.
- Nord, Christiane (2007) *Translating as a Purposeful Activity: Functionalist Approaches Explained*, 3rd ed. Manchester: St. Jerome Publishing.
- Oherová, Jana [et al.] (2005) *Anglicko-český právní slovník*. Praha: Linde.
- Plain English Campaign (2017) *About us*. <http://www.plainenglish.co.uk/about-us.html>.
Accessed 27 Feb. 2017.
- Plain English Campaign (2009) *How to Write in Plain English*.
<http://www.plainenglish.co.uk/files/howto.pdf>. Accessed 27 Feb. 2017.
- Přidalová, Eva and Tozzi, Kamila (2008) *Legal English*. Praha: Leges.
- Rutledge, Anne (2012) *Basic Legal Drafting: Litigation Documents, Contracts, Legislative Documents*. London: Amazon.co.uk, Ltd.
- Soudní tlumočník (2011) *Soudní tlumočník 2/2011*.
http://static.kstcr.cz/data/uploaded/1420756473317299/st_0211_14_web.pdf.
Accessed 21 Mar. 2017.
- Tomášek, Michal (1998) *Překlad v právní praxi*. Praha: Linde.
- Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících (zákon o znalcích a tlumočnících).

Sbírka zákonů: 1967.

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon). Sbírka

zákonů: 1991.

Résumé (English)

The present thesis deals with translating the language of the law. The theoretical part focuses on the principles of legal translation, on which the practical analysis further draws, presenting common errors in students' legal translations.

In the first chapter, some of the translation theories are briefly introduced, namely those the approaches and methods of which find their use in legal translation. The second theoretical chapter defines the nature of English legal language – both its characteristic terms and phrases and its style in general. Later on, the negative attributes which are often associated with legalese are compared to the desired qualities of good legal style, especially in the context of *Plain English Campaign* that fights for clarity and brevity of legal language. In the third chapter, the process of legal translation is examined as a complex process of transferring legal-linguistic information from one culture to another, drawing attention to the importance of a thorough conceptual analysis. Moreover, this chapter clarifies the myths about (legal) translation and explains the way these mistaken beliefs influence the general public. The last theoretical chapter explores the factors which influence the quality of legal translations particularly in the Czech Republic. These factors include the differences between the civil law and the common law legal systems, competences of Czech legal translators (and laws by which they are regulated) and general style of Czech legal texts.

In the practical part, the participants of the analysis (students and professionals) are introduced, as well as the source text and the research method. The identified errors, that is, solutions with conceptual inadequacy, stylistic inappropriateness or incorrect grammar and spelling, are divided into eight thematic categories. The first six categories of errors have resulted from the nature of legal language (for instance, from overusing

the verb *shall* or from the fact that many ordinary words have uncommon meanings in legal context). The following two categories list errors that were made on the target-language level. In each of these chapters, worse translations are compared with the better ones and the frequency of the errors is mentioned, too. The reasons for labelling some of them as “less appropriate” are provided and their possible causes are discussed. In addition, outcomes of the questionnaire completed by professional translators are presented, answering why did professionals make errors at the beginning of their career, how did they manage to improve themselves, what would they advise to their less experienced colleagues and what resources did they use when translating the assigned text. These useful tips, along with the overview of common errors, could be appreciated by all beginners seeking advice on what is essential in legal translation and how usual pitfalls can be avoided.

The conclusion summarizes the results of the analysis. Not surprisingly, proper legal-linguistic education and years of professional experience are the key aspects for ensuring a high-quality legal translation. Nevertheless, the outcomes of the analysis prove that a significant part of the errors could have been eliminated if the students used better resources for finding information, if they did not translate the source text so literally and if they paid more attention to the stylistics of the target language. Finally, the source text, students’ and professionals’ translations and full versions of the questionnaire are attached in the appendices.

Resumé (Česky)

Tématem této diplomové práce je překlad právního jazyka. Teoretická část popisuje základní poznatky o právním překladu, ze kterých vychází praktický výzkum založený na analýze chyb ve studentských právních překladech.

V první kapitole jsou nejprve stručně představeny vybrané teorie překladu, a to konkrétně ty, jejichž přístupy a metody nacházejí uplatnění i v právním překladu. Druhá teoretická kapitola popisuje povahu anglického právního jazyka – jak charakteristická slova a fráze, tak celkový styl projevu. Srovnává negativní přívlastky, které jsou této odborné mluvě mnohdy připisovány, s tím, jak by měl právní jazyk ideálně vypadat, především v souvislosti s reformou právní angličtiny a hnutím *Plain English Campaign*. Třetí kapitola se zabývá procesem právního překladu, tedy složitého přenosu právně-lingvistické informace z jedné kultury do druhé, a upozorňuje na důležitost důkladné pojmové analýzy. Kapitola také uvádí na pravou míru mýty o (právním) překladu a vysvětluje, jakým způsobem tyto mylné představy ovlivňují společnost. Poslední teoretická kapitola se zabývá faktory, které ovlivňují kvalitu právních překladů konkrétně v České republice. K těmto faktorům patří odlišnosti mezi kontinentálním a angloamerickým právním systémem, kompetence českých právních překladatelů (a zákony, které jejich kompetence regulují) i charakter českých právních textů.

Praktická část nejdříve představuje účastníky výzkumu (studenty a profesionály), výchozí text a použitou metodu hodnocení. Výsledky analýzy jsou následně rozděleny do osmi tematických kategorií obsahujících významové, stylistické i gramatické chyby v překladech. V prvních šesti kategoriích se nacházejí prohřešky plynoucí z typických znaků anglického právního jazyka (například z nadužívání slovesa *shall* či z faktu, že mnoho běžných slov má v právním kontextu jiný význam), další dvě kategorie poté

vysvětlují chyby na úrovni cílového jazyka. Každá kapitola srovnává lepší a horší překlady, uvádí jejich frekvenci a objasňuje, proč jsou některá řešení méně vhodná a z jakých důvodů se překladatelé těchto chyb nejspíše dopustili. Součástí praktické části je vyhodnocení dotazníku, ve kterém profesionálové vysvětlují, v čem dělali na začátku své kariéry nejvíce chyb, jak se naučili se jich vyvarovat, co by poradili méně zkušeným kolegům a jaké zdroje používali u zadaného překladu. Tyto informace mohou spolu s přehledem chyb sloužit jako odrazový můstek všem začátečníkům, kteří by uvítali rady, co je v právním překladu důležité a čemu věnovat zvýšenou pozornost.

V závěru práce jsou shrnuty výsledky analýzy. Není překvapením, že náležité právně-lingvistické vzdělání a léta profesních zkušeností jsou těmi nejdůležitějšími předpoklady pro vysoce profesionální právní překlad. Výsledky analýzy nicméně dokazují, že značnou část chyb by studenti mohli eliminovat, kdyby k vyhledávání informací používali lepší zdroje, nepřekládali tak doslovně a věnovali větší pozornost stylistice cílového textu. Přílohy obsahují výchozí text, studentské i profesionální překlady a vyplněné dotazníky.

The Source Text

Parameter Name: Parameter Definition

Expanded Territory - Installation and Use Within More Than One Country: The Software may be installed in _____ (each an "Installation Country") and may be used by Users located in _____ (each a "User Country"). All such permitted countries shall constitute the "Territory" for the purposes of this Supplement. Unless otherwise provided in this Supplement, Provider will provide technical support only in the country where Customer is located. For the purposes of this Supplement, the term "Users" shall include employees and contractors of Customer or a Related Entity who are located in a User Country. A "Related Entity" is a separate legal entity located in the Territory, as defined above, which is controlled by, is under common control with, or controls Customer. "Control" means (a) for commercial entities, ownership of more than fifty percent (50%) of the voting stock or assets of an entity, or (b) for non-profit or governmental entities, statutory or other documented legal authority over the general budget and contracting rights of an entity. Customer must inform Users of the relevant terms of the Agreement and will ensure their compliance with such terms. Customer will indemnify and hold Provider harmless for damages resulting from any User's use of the Software or failure to comply with the Agreement. Customer shall notify Provider in writing if access for a Related Entity is terminated. No refund will be provided for termination of Related Entity access. Nothing in the Agreement shall be construed to give Related Entities any rights beyond those expressly provided in the Agreement. Customer is responsible for self-assessment and payment of any additional value-added tax, goods and services tax, and/or other taxes related to Customer's installation of the Software in the expanded Territory that are not included on Provider's invoice to Customer. Related Entity Access-One Country: The Software may be remotely accessed by employees and contractors of Customer and its Related Entities located within the Territory. A "Related Entity" is a separate legal entity located in the Territory which is controlled by, is under common control with, or controls Customer. "Control" means (a) for commercial entities, ownership of more than fifty percent (50%) of the voting stock or assets of an entity, or (b) for non-profit or governmental entities, statutory or other documented legal authority over the general budget and contracting rights of an entity. For the purposes of this Supplement, "User" includes employees and contractors of Customer or a Related Entity who are located in the Territory. Limited Scope-Single Department or Division: For purposes of this Section, the term "Department" shall mean a segment of Customer's organization, located in the Territory, which is defined with a specific name and with a purchasing budget that is independent of other segments of Customer's organization. The term "Division" shall mean a segment of Customer's organization, located in the Territory, which is defined with a specific name and having control of the purchasing budget of more than one (1) Department within Customer's organization. Limited Scope-Specific Business Need: The Software may be used only by Users for the purposes of _____. Limited Scope-Single Application: The Software may be used only through the application designed to perform the business function of _____ ("Application"). Expanded Technical Support: Notwithstanding anything to the contrary contained in this Supplement, Provider will provide technical support from the Provider's support center closest to each Installation Country or User Country, as applicable, as authorized under this Supplement. Confidentiality: The terms and conditions of this Supplement, including the pricing, are confidential and neither party will disclose them to any third party provided that Provider may report the terms of this Supplement to Provider's licensors solely as required by agreements between Provider and such licensors. Expanded Scope-Application Service Provider: Notwithstanding anything to the contrary in the Agreement, and in consideration of payment of the fees arising under this Supplement, Provider grants Customer a nonexclusive, nonassignable and nontransferable license to use the Software for the sole purpose of providing the application service provider services described below ("ASP Services") for the benefit of Customer's named third party clients located in the Territory with whom Customer has entered into a contractual relationship ("Clients"). Customer may permit Clients to access the Software or the Customer application that uses the Software as an analytic engine only in connection with Customer's performance of the ASP Services. Unless Customer pays additional fees, Customer shall not use the Software for its own internal purposes other than those inherent in the provision of the ASP Services. Customer may perform the ASP Services for the benefit of only those Clients Customer identifies to Provider in writing. Upon execution of this Supplement and prior to performing ASP Services for any additional Clients, Customer will identify to Provider in writing the name and address of each such Client. In no event shall Customer be permitted to substitute one named Client for another. Customer shall indemnify Provider against and hold Provider harmless from (i) any claim made against Provider by a Client arising from or relating to the ASP Services; (ii) any damages accruing to Provider arising out of or related to any use of the Software inconsistent with the terms of the Agreement; and/or (iii) any damages accruing to Provider arising out of or related to a violation by a Client of Provider's intellectual property rights.

Student 1

Název parametru: Definice parametru

Rozšířené území – instalace a používání ve více než jednom státu: Software může být instalován v _____ (každý jako "Stát instalace") a může být použit Uživateli nacházejícími se v _____ (každý jako "Stát uživatele"). Veškeré státy splňující výše uvedená kritéria tvoří pro účely tohoto Dodatku „Území“. Pokud není v Dodatku uvedeno jinak, Poskytovatel poskytne technickou podporu pouze v zemi, v níž se Zákazník nachází. V tomto Dodatku označuje termín „Uživatelé“ zaměstnance a smluvní strany Zákazníka či Spřízněného subjektu nacházející se ve Státě uživatele. „Spřízněný subjekt“ je samostatný právní subjekt nacházející se na Území, jehož definice je uvedena výše, a který podléhá kontrole Zákazníka, podléhá kontrole společně se Zákazníkem nebo má kontrolu nad Zákazníkem. „Kontrola“ znamená a) pro komerční jednotky vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií či majetku daného subjektu, nebo b) pro neziskové nebo vládní subjekty ze zákona vyplývající či jiná doložená zákonná pravomoc nad celkovým rozpočtem a smluvními právy subjektu. Zákazník musí informovat Uživatele o veškerých relevantních smluvních podmínkách Smlouvy a zajistit, že budou dané podmínky dodržovat. Zákazník Poskytovateli nahradí škodu za jakoukoliv újmu způsobenou Uživatelským používáním Softwaru či nevyhověním Smlouvě. V případě ukončení přístupu pro Spřízněný subjekt je Zákazník povinen o této skutečnosti písemně informovat Poskytovatele. Za ukončení přístupu Spřízněného subjektu nebude poskytnuta žádná náhrada. Spřízněné subjekty mají pouze práva, která jsou ve smlouvě výslovně uvedena. Zákazník je zodpovědný za výpočet daně a platbu jakékoliv další daně z přidané hodnoty, daně za zboží a služby a/nebo další daně spojené se Zákazníkovou instalací Softwaru v oblasti rozšířeného Území, jehož státy nejsou zahrnuty v Poskyvatelově faktuře pro Zákazníka. Přístup spřízněného subjektu – jeden stát: Zákazníkovi zaměstnanci, dodavatelé a Spřízněné subjekty nacházející se na Území mají k Softwaru vzdálený přístup. „Spřízněný subjekt“ je samostatným právním subjektem nacházejícím se na Území. Podléhá kontrole Zákazníka, podléhá kontrole společně se Zákazníkem nebo má kontrolu nad Zákazníkem. „Kontrola“ znamená a) pro komerční jednotky vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií či majetku daného subjektu, nebo b) pro neziskové nebo vládní subjekty ze zákona vyplývající či jiná doložená zákonná pravomoc nad celkovým rozpočtem a smluvními právy subjektu. V tomto Dodatku zahrnuje termín „Uživatelé“ zaměstnance a smluvní strany Zákazníka či Spřízněného subjektu nacházející se na Území. Omezené možnosti –jednotlivé Oddělení či Divize: V této sekci označuje termín „Oddělení“ část Zákazníkovi organizace, která se nachází na Území, je vymezena svým vlastním jménem a její kupní rozpočet je nezávislý na jiných částech Zákazníkovi organizace. Termín „Divize“ označuje část Zákazníkovi organizace, která se nachází na Území a je vymezena svým vlastním jménem a má kontrolu nad kupním rozpočtem více než jednoho (1) Oddělení v rámci Zákazníkovi organizace. Omezené možnosti – specifické potřeby podnikání: Tento Software smí být Uživateli používán pouze za účely _____. Omezené možnosti – jednotlivá aplikace: Software smí být použit pouze prostřednictvím aplikace určené k vykonávání podnikatelské činnosti: _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Navzdory jakémukoliv uvedenému opaku v tomto Dodatku, Poskytovatel poskytne technickou podporu z Poskyvatelova centra podpory, které se nachází buď nejbližší Státu instalace nebo Státu uživatele (podle relevance), v souladu s pověřením na základě tohoto Dodatku. Zachování mlčenlivosti: Podmínky tohoto dodatku, včetně stanovených cen, jsou důvěrnou informací a žádná ze stran nemá právo poskytnout jejich obsah straně třetí, pouze Poskytovatel smí o podmínkách tohoto Dodatku informovat své poskytovatele licence, avšak výhradně v souladu se smluvními požadavky mezi Poskytovatelem a danými poskytovateli licence. Rozšířené možnosti –Poskytovatel aplikačních služeb: Bez ohledu na jakýkoliv obsah Smlouvy, který by tvrdil opak, a s přihlédnutím k platbám poplatků vznikajících na základě tohoto Dodatku, uděluje Poskytovatel Zákazníkovi nevýhradní, nepřevoditelnou a nepřenositelnou licenci k použití Softwaru, a to výhradně za účelem zajišťování služeb poskytovatele aplikačních služeb („ASP služby“) ve prospěch klientů třetí strany uvedené Zákazníkem, nacházejících se na Území, s nímž Zákazník uzavřel smluvní vztah („Klienti“). Zákazník smí umožnit přístup Klientů k Softwaru nebo Zákaznické aplikaci využívající daný Software jako analytický nástroj pouze ve spojení se Zákazníkovým poskytováním ASP služeb. Pokud Zákazník neplatí dodatečné poplatky, nesmí Software používat ke svým vlastním vnitřním účelům s výjimkou těch, které jsou nedílnou součástí poskytování ASP služeb. Zákazník smí poskytovat ASP služby pouze ve prospěch Klientů, o nichž je Poskytovatel Zákazníkem písemně seznámen. Po uzavření tohoto Dodatku a před tím, než dojde k poskytování ASP služeb pro jakékoliv další Klienty, musí Zákazník písemně poskytnout Poskytovateli jména a adresy všech těchto Klientů. V žádném případě nesmí Zákazník nahradit jednoho jmenovaného Klienta Klientem jiným. Zákazník pojistí Poskytovatele před- a odškodní ho za: (i) jakýkoliv nárok vůči Poskytovateli ze strany Klienta vycházející z ASP služeb nebo jinak s nimi spojený; (ii) jakékoliv újmy způsobené Poskytovateli, pokud vyvstávají nebo jsou spjaté s jakéhokoliv používáním Softwaru, které je v rozporu se Smlouvou; a/nebo (iii) jakékoliv újmy způsobené Poskytovateli vyvstávající z porušení nebo spjaté s porušením Poskyvatelova práva duševního vlastnictví ze strany Klienta.

Student 2

Název parametru: Definice parametru

Rozšířené Území-instalace a používání v rámci více než jedné země: Software může být instalován v _____ (jednotlivě „Stát instalace“) a může být využíván Uživateli nacházejícími se v _____ (jednotlivě „Uživatelský stát“). Všechny tyto povolené země tvoří "Území" pro účely tohoto dodatku. Není-li v tomto dodatku stanoveno jinak, bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu pouze v zemi, kde se nachází Zákazník. Pro účely tohoto dodatku zahrnuje termín "Uživatel" zaměstnance a dodavatele Zákazníka či Související Subjekty, nacházející se v Uživatelském státě. „Související Subjekt“ je samostatná právnická osoba se sídlem na výše definovaném Území, která je spravována Zákazníkem nebo Zákazníka spravuje nebo je pod společnou správou Zákazníka. „Správa“ znamená (a) pro komerční subjekty vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií nebo aktiv účetní jednotky, nebo (b) pro neziskové nebo vládní subjekty statutární nebo jiné zdokumentované pravomoci nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy účetní jednotky. Zákazník musí informovat Uživatele o příslušných podmínkách smlouvy a zajistit dodržování těchto podmínek. Zákazník pojistí Poskytovatele a nebude mu připisovat odpovědnost za škody vyplývající z použití Softwaru jakýmkoli Uživatелеm či nedodržení smlouvy. Zákazník informuje Poskytovatele písemnou formou, pokud bude přístup Souvisejícímu Subjektu vypovězen. Za vypovězení přístupu Souvisejícímu Subjektu nebude poskytnuta žádná náhrada. Nic v této smlouvě nebude interpretováno jako poskytnutí jakýchkoli práv Souvisejícím Subjektům nad rámec práv výslovně uvedených ve smlouvě. Zákazník je odpovědný za vlastní vyhodnocení a zaplacení jakékoli další daně z přidané hodnoty, daně za zboží a služby anebo jiných daňových povinností souvisejících s instalací Softwaru Zákazníkem v rozšířeném Území, které nejsou zahrnuty v Poskytovatelově faktuře Zákazníkovi. Přístup Souvisejících Subjektů-Jedna země: Software může být vzdáleně přístupný zaměstnancům a dodavatelům Zákazníka a jeho Souvisejícím Subjektům nacházejícím se na Území. „Související Subjekt“ je samostatná právnická osoba se sídlem na Území, která je spravována Zákazníkem nebo Zákazníka spravuje nebo je pod společnou správou Zákazníka. „Správa“ znamená (a) pro komerční subjekty vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií nebo aktiv účetní jednotky, nebo (b) pro neziskové nebo vládní subjekty statutární nebo jiné zdokumentované pravomoci nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy účetní jednotky. Pro účely tohoto dodatku zahrnuje "Uživatel" zaměstnance a dodavatele Zákazníka či Související Subjekty, které se nachází na Území. Omezený rozsah -jeden Odbor nebo Oddělení: Pro účely tohoto oddílu se pojmem "Odbor" rozumí součást Zákaznickovy organizace, která se nachází na Území a je vymezena konkrétním názvem a nákupním rozpočtem, který je nezávislý na ostatních součástech Zákaznickovy organizace. Pod pojmem "Oddělení" se rozumí součást Zákaznickovy organizace, která se nachází na Území, je vymezena konkrétním názvem a má kontrolu nad nákupním rozpočtem více než jednoho (1) Odboru v rámci Zákaznickovy organizace. Omezený rozsah-specifické obchodní potřeby: Software může být použit pouze Uživateli za účelem _____. Omezený rozsah-jedno použití: Software může být použit pouze prostřednictvím aplikace určené k provádění obchodní funkce _____ („Použití“). Rozšířená Technická podpora: Bez ohledu na cokoli v opačném smyslu obsažené v tomto dodatku poskytne Poskytovatel podle potřeby technickou podporu jeho podpůrného centra, které je nejbližší každému Státu instalace nebo Uživatelskému státu, jak je zmocněn tímto dodatkem. Mlčenlivost: Podmínky tohoto dodatku, včetně cen, jsou důvěrné a žádná strana je neprozradí jakékoli třetí straně pod podmínkou, že Poskytovatel může hlásit podmínky tohoto dodatku svému poskytovateli licence výhradně podle požadavků dohody mezi Poskytovatelem a těmito poskytovateli licencí. Rozšířený rozsah-poskytovatel služeb aplikace: Bez ohledu na cokoli v opačném smyslu obsažené ve smlouvě a s ohledem na zaplacení poplatků vyplývajících z tohoto dodatku uděluje Poskytovatel Zákazníkovi nevýhradní, nepřevoditelnou a nepřenosnou licenci k používání Softwaru výhradně pro účely poskytování služeb poskytovatele aplikační služby popsané níže („služba PAS“) ve prospěch vyjmenovaných Klientů Zákazníka, kteří tvoří třetí strany a nacházejí se na Území a se kterými zákazník vstoupil do smluvního vztahu ("Klienti"). Zákazník může povolit Klientům přístup k Softwaru nebo Zákaznické aplikaci, která používá Software jako analytický nástroj, pouze v souvislosti se Zákaznickovým vykonáváním služeb PAS. Pokud Zákazník neplatí dodatečné poplatky, nemůže používat Software k vlastním interním účelům s výjimkou těch, které neodmyslitelně patří k poskytování služeb PAS. Zákazník může poskytovat služby PAS pouze ve prospěch těm Klientům, které Zákazník identifikuje Poskytovateli písemnou formou. Při uzavření tohoto dodatku a před začátkem poskytování služeb PAS jakýmkoli dalším Klientům Zákazník písemně identifikuje Poskytovateli každého takového Klienta pomocí jména a adresy. V žádném případě nemá Zákazník povoleno nahradit jedno jméno Klienta druhým. Zákazník musí pojistit Poskytovatele proti a zbavit ho odpovědnosti před (i) jakýmkoli nároky vznesenými na Poskytovatele Klientem, které vyplývají z nebo se vztahují k službám PAS; (ii) jakýmkoli škodami vzniklými Poskytovateli, které vyplývají z nebo souvisejí s používáním Softwaru v rozporu s podmínkami této smlouvy; anebo (iii) jakoukoli škodou vzniklou Poskytovateli vyplývající z nebo vztahující se k porušení Poskyvatelových práv duševního vlastnictví Klientem.

Student 3

Název parametru: Definice parametru

Rozšířené teritorium - Instalace a použití ve více než jedné zemi: Software může být nainstalovaný v _____ („Země Instalace“) a může být používán Uživatelí žijících v _____ („Země Uživatele“). Všechny takové země dovozením se pro účely tohoto dodatku označují termínem „Teritorium“. Pokud není v tomto dodatku stanoveno jinak, Poskytovatel bude poskytovat technickou podporu pouze v zemi, ve které Uživatel žije. Pro účely tohoto dodatku se termín „Uživatelé“ vztahuje na zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Propojeného Subjektu, které žijí v Zemi Uživatele. „Propojený Subjekt“ je samostatný právní subjekt se sídlem v Teritoriu (definováno výše), který je ovládaný Zákazníkem, má spolu se Zákazníkem kontrolu nad jiným subjektem, nebo který ovládá Zákazníka. „Kontrola“ znamená za (a) pro komerční objekty vlastnictví více než padesáti procent (50 %) akcií objektu nebo za (b) pro neziskové organizace nebo vládní objekty, statutární nebo další úředně vedené právní orgány dohled nad obecným rozpočtem a smluvními právy objektu. Zákazník musí informovat Uživatele o důležitých smluvních podmínkách Smlouvy a zajistí jejich souhlas s těmito podmínkami. Zákazník odškodní Poskytovatele a zajistí jeho nepostižitelnost v případě, že dojde ke škodám způsobených používáním Softwaru Uživatelem nebo jeho nesouhlasem se Smlouvou. Zákazník je povinen písemně upozornit Poskytovatele, pokud dojde k ukončení přístupu pro Propojený Subjekt. Za ukončení přístupu pro Propojený Subjekt není možné získat peněžní náhradu. Nic z obsahu smlouvy není možné vykládat tak, aby byla Propojenému Subjektu udělena jakákoliv práva kromě těch, které jsou explicitně uvedena ve Smlouvě. Zákazník je zodpovědný za vlastní finanční zhodnocení a platbu jakýchkoli dalších daní z přidané hodnoty, spotřebních daní anebo dalších daní souvisejících s instalací Softwaru Zákazníkem v rozšířeném Teritoriu, které nejsou zahrnuty ve faktuře vystavené Poskytovatelem Zákazníkovi. Přístup pro Propojený Subjekt – Jedna země: K Softwaru je možné zřídit vzdálený přístup pro zaměstnance a dodavatele Zákazníka a jeho Propojeným Subjektům uvnitř Teritoria. „Propojený Subjekt“ je samostatný právní subjekt se sídlem v Teritoriu (definováno výše), který je ovládaný Zákazníkem, má spolu se Zákazníkem kontrolu nad jiným objektem, nebo který ovládá Zákazníka. „Kontrola“ znamená za (a) pro komerční objekty vlastnictví více než padesáti procent (50 %) akcií objektu nebo za (b) pro neziskové organizace nebo vládní objekty, statutární nebo další úředně vedené právní orgány dohled nad obecným rozpočtem a smluvními právy objektu. Pro účely tohoto dodatku zahrnuje termín „Uživatel“ také zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Propojeného Subjektu uvnitř Teritoria. Omezení – Jednotlivé Oddělení nebo Divize: Pro účely této sekce znamená termín „Oddělení“ část Zákazníkovy organizace uvnitř Teritoria, která je definována specifickým jménem a kupním rozpočtem, jenž je nezávislý na ostatních segmentech Zákazníkovy organizace. Termín „Divize“ označuje segment Zákazníkovy organizace uvnitř Teritoria, který je definovaný specifickým jménem a ovládajícím kupním rozpočtem více než jednoho (1) Oddělení v Zákazníkově organizaci. Omezení – Specifické obchodní potřeby: Tento Software může být použit Uživatelem pouze pro účely _____. Omezení – Jednotlivá aplikace: Tento Software může být použit v aplikaci navržené k tomu, aby vykonávala následující obchodní funkci _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: V případě, že nedojde k rozporu s obsahem tohoto dodatku, poskytne Poskytovatel technickou podporu ze svých center nejbližší ke každé Zemi Instalace případně Zemi Uživatele tak, jak je stanoveno v tomto dodatku. Mlčenlivost: Podmínky tohoto dodatku včetně ceníku jsou důvěrné a žádná ze stran je nevyzradí jakékoli třetí straně. Poskytovatel může podmínky tohoto dodatku oznámit svému udělovateli licence na základě dohody mezi Poskytovatelem a udělovatelem licence. Rozšířené možnosti – Služby poskytovatele aplikačních služeb: V případě, že nedojde k rozporu s obsahem Smlouvy, a za uhrazení platby poplatků na základě tohoto dodatku Poskytovatel Zákazníkovi uděluje neexkluzivní, nepřidělitelnou a nepřenositelnou licenci k používání Softwaru pouze za účelem poskytování aplikačních služeb popsaných níže („ASP Služby“) ve prospěch uvedených Zákazníkových klientů třetí strany v Teritoriu, se kterými Zákazník uzavřel smluvní vztah („Klienti“). Zákazník může umožnit Klientům přístup k Softwaru nebo aplikaci, která Software využívá jako analytický engine pouze v případě plnění ASP Služeb Zákazníkem. Pokud Zákazník nezaplatí další poplatky, nemůže využívat Software pro jiné interní účely kromě těch, které vyplývají z ustanovení ASP Služeb. Zákazník může poskytovat ASP Služby pouze těm Klientům, které Zákazník písemně uvede Poskytovateli. Na základě tohoto dodatku a před začátkem poskytování ASP Služeb pro jakékoli další Klienty je Zákazník povinen doručit Poskytovateli písemně jména a adresy každého takového Klienta. V žádném případě není Zákazníkovi dovoleno nahradit jednoho nahlášeného klienta za jiného. Zákazník musí odškodnit Poskytovatele a zajistit jeho nepostižitelnost (i) v případě, že si Klient činí nároky na Poskytovatele na základě ASP Služeb; (ii) v případě jakékoli škody připadající Poskytovateli vycházející z jakéhokoli používání Softwaru, které není v souladu s podmínkami Smlouvy; nebo (iii) v případě jakékoli škody připadající Poskytovateli vycházející z porušení práv duševního vlastnictví Klienta nebo Poskytovatele.

Student 4

Název parametru: Definice parametru

Instalace na území širšího teritoria a užívání ve více než jedné zemi: Tento software může být instalován v _____ (každá z nichž je „Země instalace“) a užíván Uživateli, kteří se nacházejí v _____ (každá z nichž je „Země uživatele“). Všechny tyto povolené země tvoří pro potřeby tohoto Dodatku „Teritorium.“ Pokud nebude v tomto Dodatku stanoveno jinak, bude Poskytovatel pro tento produkt poskytovat technickou podporu pouze v zemi, ve které se Zákazník nachází. Pro účely tohoto Dodatku zahrnuje termín „Uživatelé“ zaměstnance a kontrahenty Zákazníka nebo Související subjektu, kteří se nacházejí v Zemi uživatele. „Související subjekt“ je samostatná právnická osoba, která se nachází na území Teritoria, ve smyslu vymezeném výše, a buď řídí Zákazníka, nebo je spolu se Zákazníkem řízena, nebo ji řídí Zákazník. „Řízení“ znamená a) u obchodních subjektů, že vlastní více než padesát procent (50 %) akcií s hlasovacími právy nebo aktiv subjektu, nebo b) u neziskových a státních subjektů, že mají právní kontrolu (která vyplývá ze zákona nebo je jinak právně doložena) nad celkovým rozpočtem subjektu a jeho právem uzavírat smlouvy. Zákazník je povinen informovat Uživatele o příslušných podmínkách této Dohody a zajistit, že se těmito podmínkami budou řídit. Zákazník zajistí Poskytovateli odškodnění a přičiní se o to, aby Poskytovateli nebyla přičítána vina za škody, vzniklé používáním Softwaru jakýmkoliv Uživatelem či jako následek nedodržení podmínek této Smlouvy ze strany jakéhokoli Uživatele. Zákazník Poskytovatele písemně uvědomí pokud byl Souvisejícímu subjektu zrušen přístup k Softwaru. Za zrušení přístupu Souvisejícího subjektu k Softwaru nebude poskytnuta žádná náhrada. Nic z této Dohody nemá být vykládáno způsobem, který by Souvisejícímu subjektu dal jakákoliv další práva kromě těch, která jsou touto Dohodou výslovně poskytována. Zákazník zodpovídá za vlastní zhodnocení a úhradu případných dalších daní vyplývajících z hodnoty produktu, daně ze zboží a služeb a/nebo dalších daní souvisejících se Zákazníkovou instalací Softwaru v širším Teritoriu, které v Poskytovatelově faktuře nejsou zahrnuty. Přístup Souvisejícího subjektu - jeden stát: K Softwaru mají vzdálený přístup zaměstnanci a kontrahenti Zákazníka a Souvisejících subjektů, kteří se nacházejí uvnitř Teritoria. „Související subjekt“ je samostatná právnická osoba, která se nachází na území Teritoria, a buď řídí Zákazníka, nebo je spolu se Zákazníkem řízena, nebo ji řídí Zákazník. „Řízení“ znamená a) u obchodních subjektů, že vlastní více než padesát procent (50 %) akcií s hlasovacími právy nebo aktiv subjektu, nebo b) u neziskových a státních subjektů, že mají právní kontrolu (která vyplývá ze zákona nebo je jinak právně doložena) nad celkovým rozpočtem subjektu a jeho právem uzavírat smlouvy. Pro účely tohoto Dodatku zahrnuje termín „Uživatel“ zaměstnance a kontrahenty Zákazníka nebo Související subjektu, kteří se nacházejí na území Teritoria. Omezený rozsah - jedno oddělení nebo úsek: Pro účely této části Dohody znamená „Oddělení“ takovou část Zákazníkovy organizace, která se nachází na území Teritoria, je označena konkrétním jménem a disponuje rozpočtem nezávislým na ostatních částech Zákazníkovy organizace. Pojem „Úsek“ znamená část Zákazníkovy organizace, která se nachází na území Teritoria a která je označena konkrétním jménem a disponuje rozpočtem více než jednoho (1) Oddělení v rámci Zákazníkovy organizace. Omezený rozsah - konkrétní obchodní cíl: Software smí být užíván pouze Uživateli za účelem _____. Omezený rozsah - jedna aplikace: Software smí být užíván pouze jako součást aplikace, která byla vyvinuta za účelem plnění stejné komerční funkce jako _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Poskytovatel poskytne technickou podporu z toho svého Centra podpory, které je nejbližší příslušné Zemi instalace nebo Zemi uživatele a které je k tomuto oprávněno tímto Dodatkem, a to nezávisle na čemkoliv dalším, co je v tomto Dodatku obsaženo a stanovuje opak. Mlčenlivost: Podmínky uvedené v tomto Dodatku, včetně ceníku, jsou důvěrné a žádná ze smluvních stran je neodhalí třetí straně. Poskytovatel smí nicméně podmínky uvedené v tomto Dodatku předat svým poskytovatelům licencí, pouze ale do té míry, do jaké to vyžadují dohody uzavřené mezi Poskytovatelem a těmito poskytovateli licencí. Širší rozsah - Poskytovatel aplikačních služeb: Nezávisle na čemkoliv dalším, co je v tomto Dodatku obsaženo a stanovuje opak, Poskytovatel náhradou za platbu poplatků, vyplývajících z tohoto Dodatku, uděluje Zákazníkovi nevýhradní, nepostoupitelné a nepřenosné povolení k užívání Softwaru a to pouze pro účel Zákazníkovy poskytování níže popsanych aplikačních služeb („Služby ASP“) jím jmenovaným klientům třetí strany, kteří se nacházejí na území Teritoria a s nimiž Zákazník vstoupil do smluvního vztahu („Klienti“) Zákazník smí Klientům umožnit přístup k softwaru nebo Zákaznické aplikaci, která tento Software užívá jako analytický nástroj, pouze, je-li to třeba v rámci Zákazníkovy poskytování Služeb ASP. Pokud Zákazník nezaplatí dodatečné poplatky, není mu dovoleno používat Software pro vlastní účely jiné než ty, které vyplývají z poskytování Služeb ASP. Zákazník smí Služby ASP poskytovat pouze těm Klientům, o nichž Poskytovatele písemně uvědomí. Zákazník písemně uvědomí Poskytovatele o jménech a adresách každého takového klienta ihned po vyhotovení tohoto Dodatku, dříve než začne poskytovat Služby ASP. Zákazníkovi nebude za žádných okolností umožněno nahradit některého ze jmenovaných Klientů jiným Klientem. Zákazník zajistí Poskytovateli odškodnění a přičiní se o to, aby Poskytovateli nebyla přičítána vina za i) jakoukoliv pohledávku, která byla vůči Poskytovateli vznesena Klientem v důsledku Služeb ASP nebo se jich týká; ii) jakékoliv škody, které Poskytovateli vznikly v důsledku užívání Softwaru, které nebylo v souladu s podmínkami této Dohody; a/nebo iii) jakékoliv škody, které Poskytovateli vznikly jako následek porušení Poskytovatelových duševních práv Klientem nebo s tímto porušením souvisejí.

Student 5

Název parametru: Definice parametru

Rozšíření působnosti-Instalace a užívání na území více než jednoho státu: Tento Software může být instalován v _____ (všechny „Země instalace“) a může být využíván Uživateli, kteří se nacházejí v _____ (všechny „Uživatelské země“). Všechny země, které mají toto povolení, společně tvoří „Oblast působnosti“ pro všechny účely spojené s tímto Dodatkem. Pokud tento Dodatek nestanoví jinak, Poskytovatel bude poskytovat technickou podporu pouze v zemích, kde se nachází Zákazník. Pro potřeby tohoto Dodatku zahrnuje termín „Uživatel“ zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Související subjekty nacházející se v zemi Uživatele. „Související subjekt“ je oddělený právní subjekt, který se nachází v Oblasti působnosti definované výše a který je řízen Zákazníkem, který je řízen společně se Zákazníkem, nebo který Zákazníka řídí. „Řízení“ zahrnuje (a) komerční subjekty, vlastnictví více než padesát procent (50 %) rozhodovací síly nebo aktiv subjektu, nebo (b) u neziskových a vládních organizací statutární nebo jinou doloženou právní autoritu nad celkovým rozpočtem a právo uzavírat smlouvy jménem daného subjektu. Zákazník má povinnost informovat Uživatele o příslušných podmínkách Smlouvy a musí zajistit, aby Uživatelé tyto podmínky dodržovali. Zákazník odškodní poskytovatele a nebude ho vinit za žádné škody způsobené Uživatelským užíváním Softwaru nebo za nedodržení Smlouvy Uživatелеm. Zákazník podá Poskytovateli písemné oznámení v případě ukončení přístupu pro Související subjekt. V případě ukončení přístupu Souvisejícího subjektu nebude poskytnuta žádná finanční kompenzace. Žádná část této Smlouvy nesmí být vykládána způsobem, který dává Souvisejícím subjektům jakákoliv práva mimo ta zmíněná ve Smlouvě. Zákazník je zodpovědný za samostatné zhodnocení a uhrazení veškeré další daně z přidané hodnoty, daně za zboží a služby a/nebo daně spojené se Zákazníkovou instalací Softwaru v zemích rozšířené Oblasti působnosti, které nejsou obsaženy ve faktuře vystavené Zákazníkovi Poskytovatelem. Přístup pro Související subjekty-V rámci jedné země: Software může být dálkově zpřístupněn zaměstnancům a dodavatelům Zákazníka a jeho Souvisejícím subjektům, které se nacházejí v rámci Oblasti působnosti. „Související subjekt“ je oddělený právní subjekt, který se nachází v Oblasti působnosti a který je řízen Zákazníkem, který je řízen společně se Zákazníkem, nebo který Zákazníka řídí. „Řízení“ zahrnuje (a) komerční subjekty, vlastnictví více než padesát procent (50 %) rozhodovací síly nebo aktiv subjektu, nebo (b) u neziskových a vládních organizací statutární nebo jinou doloženou právní autoritu nad celkovým rozpočtem a právo uzavírat smlouvy jménem daného subjektu. Pro potřeby tohoto Dodatku zahrnuje termín „Uživatel“ zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Související subjekty nacházející se v Oblasti působnosti. Omezená platnost-Jediné oddělení nebo divize: Pro potřeby této Sekce označuje termín „Oddělení“ část Zákazníkovy organizace, která se nachází v Oblasti působnosti, která je definovaná vlastním jménem a jejíž nákupní rozpočet je nezávislý na dalších částech Zákazníkovy organizace. Termín „Divize“ označuje část Zákazníkovy organizace, která se nachází v Oblasti působnosti, která je definovaná vlastním jménem a zároveň řídí nákupní rozpočet více než jednoho (1) Oddělení v rámci Zákazníkovy organizace. Omezená platnost-Zvláštní potřeby podnikání: Software může být využíván Uživateli pouze pro potřeby _____. Omezená platnost-Jediná aplikace: Software může být využíván pouze skrze aplikaci, která byla vyvinuta za účelem plnění _____ funkce v podnikání („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Nehledě na obsah tohoto Dodatku, který by mohl vyžadovat opak, Poskytovatel poskytne technickou podporu skrze centrum podpory Poskytovatele, které se nachází nejbližší jednotlivým Zemím instalace, nebo Uživatelským zemím, které budou k tomu tímto Dodatkem zmocněny. Důvěrnost: Všeobecné smluvní podmínky tohoto Dodatku, včetně informací o ceně, jsou důvěrné a žádná ze smluvních stran je neodhalí třetí straně, Poskytovatel však může oznámit podmínky tohoto Dodatku pouze svým udělovatelům, pokud to smlouva mezi Poskytovatelem a těmito udělovateli vyžaduje. Rozšířená platnost-Poskytovatel služeb aplikace: Nehledě na obsah tohoto Dodatku, který by mohl vyžadovat opak, a s ohledem na hrazení poplatků, které na základě tohoto Dodatku mohou vznikat, Poskytovatel dodává Zákazníkovi neexkluzivní, nepřiraditelnou a nepřevoditelnou licenci k používání Softwaru pouze za účelem poskytnutí přístupu k servisní aplikaci popsané níže („ASP služby“) klientům třetí strany určené Zákazníkem, kteří se nacházejí v Oblasti působnosti a se kterými uzavřel Zákazník smlouvu („Klienti“). Zákazník dovolí Klientům využívat Software nebo Zákazníkovy aplikace, které Software využívají jako analytický nástroj v souvislosti se Zákazníkovým poskytováním ASP služeb. Pokud Zákazník nezaplátí další poplatky, nebude smět využívat Software pro své vnitřní potřeby mimo ty neoddělitelně související s poskytováním ASP služeb. Zákazník může poskytovat ASP služby jediné těm klientům, které písemně identifikuje Poskytovateli. Při vykonávání tohoto Dodatku a před poskytováním ASP služeb dalším Klientům má Zákazník povinnost oznámit písemně Poskytovateli jména a adresy všech těchto Klientů. Zákazníkovi není v žádném případě povoleno zaměnit jednoho oznámeného klienta za jiného. Zákazník odškodní Poskytovatele a nebude ho vinit v následujících případech: (i) v případě, že Klientovi vznikne nárok vůči Poskytovateli, který byl způsoben, nebo souvisí s ASP službami; (ii) škod, které vzniknou Poskytovateli kvůli užívání Softwaru, které není v souladu se Smlouvou; (iii) škod, které vzniknou Poskytovateli v případě, že Klient poruší práva duševního vlastnictví Poskytovatele.

Student 6

Název parametru: Definice parametru

Instalace v Rozšířené Oblasti a Použití ve Více než Jedné Zemi: Software může být nainstalován v (všechny „Instalační státy“) a užíván Uživatelí v (všechny „Uživatelské státy“). Všechny tyto povolené státy tvoří „Oblast“ pro účely tohoto Dodatku. Pokud není jinak formulováno v tomto Dodatku, Dodavatel dodá technickou podporu pouze ve státě, kde se Zákazník nachází. Pro účely tohoto Dodatku termín „Uživatelé“ zahrnuje zaměstnance a smluvní partnery Zákazníka nebo Příbuzné Entity, které jsou přítomny v Uživatelském státě. „Příbuzná Entita“ je oddělená právní entita nacházející se v Oblasti, definované výše, která je kontrolována, je pod společnou kontrolou, nebo kontroluje Zákazníka. „Kontrolovat“ znamená (a) pro obchodní entity, vlastnění více než 50% volebních akcií nebo majetku entity, nebo (b) pro neziskovou nebo vládní entitu, zákonnou nebo jinak zdokumentovanou právní autoritu nad hlavním rozpočtem a podnikatelskými právy entity. Zákazník musí informovat Uživatele o platných podmínkách Dohody a zajistí, že budou tyto podmínky dodržovat. Zákazník nebude vinit Dodavatele za poškození zaviněná Zákazníkovým používáním Softwaru nebo za nedodržení podmínek této Dohody. Zákazník písemně upozorní Dodavatele o ukončení přístupu pro Příbuznou Entitu. Za ukončení přístupu Příbuzné Entity nebudou vráceny žádné peníze. Nic uvedeného v této Dohodě nemůže být vyloženo tak, aby Příbuzná Entita získala jiná práva, než jaká jsou doslovně uvedena v této Dohodě. Zákazník je odpovědný pro zhodnocení a zaplacení jakékoli dodatečné hodnotové daně, daně za věc a služby, a/nebo další daně spojené se Zákazníkovou instalací Softwaru v rozšířené Oblasti, které nejsou zahrnuty v Dodavatelově faktuře pro Zákazníka. Přístup Příbuzné Entity v Jednom Státě: K Softwaru mohou dálkově přistupovat Zaměstnanci a Smluvní partneři Zákazníka a jeho Příbuzné Entity nacházející se v Oblasti. „Příbuzná Entita“ je oddělená právní entita nacházející se v Oblasti, jak je definována výše, která je kontrolována, je pod společnou kontrolou, nebo kontroluje Zákazníka. „Kontrolovat“ znamená (a) pro obchodní entity, vlastnění více než 50% volebních akcií nebo majetku entity, nebo (b) pro neziskovou nebo vládní entitu, zákonnou nebo jinak zdokumentovanou právní autoritu hlavního rozpočtu a podnikatelských práv entity. Pro účely tohoto Dodatku, termín „Uživatelé“ zahrnuje zaměstnance a smluvní partnery Zákazníka nebo Příbuzné Entity, které jsou přítomny v Oblasti. Limitované Možnosti - Jednotlivá Oddělení nebo Divize: Pro účely této sekce se termínem „Oddělení“ myslí část Zákazníkovy organizace, která se nachází v Oblasti, která je definována specifickým názvem a má nákupní rozpočet, který je nezávislý na dalších částech Zákazníkovy organizace. Termín „Divize“ znamená část Zákazníkovy organizace nacházející se v Oblasti, která je definována specifickým názvem a má kontrolu nad nákupním rozpočtem více než jednoho „Oddělení“ v Zákazníkově organizaci. Limitované Možnosti - Specifická Obchodní Potřeba: Software může být využíván pouze Zákazníky za účelem _____. Limitované Možnosti - Aplikace: Software může být používán pouze skrz Aplikaci určenou k provádění obchodní funkce _____ („Aplikace“) Rozšířená Technická Podpora: V souladu s tímto Dodatkem dodá Dodavatel technickou podporu z Dodavatelovy centrály technické podpory nejbližší Instalačnímu státu nebo Uživatelskému státu, jak bude možno a je autorizováno pod tímto Dodatkem. Mlčenlivost: Smluvní podmínky tohoto Dodatku, včetně cen, jsou důvěrné a žádná ze stran je nesmí prozradit jakémukoli třetí straně; Dodavatel může nahlásit podmínky tohoto Dodatku Dodavatelovým Licenčníkům pouze tak, jak to vyžaduje dohoda mezi Dodavatelem a jeho Licenčníky. Rozšířené Možnosti - Dodavatel Servisu Aplikace: V souladu s tímto Dodatkem a v případě uhrazení poplatků plynoucích z této Dohody, Dodavatel garantuje Zákazníkovy nevýlučnou, nepřidělitelnou a nepřenositelnou licenci k užívání Softwaru k jedinému účelu - poskytování servisních služeb k aplikaci, uvedených níže („SSA služby“), k dobru klientů Zákazníkem určené třetí strany v Oblasti, se kterými Zákazník vstoupil do smluvního vztahu („Klienti“). Zákazník může povolit Klientům přístup k Softwaru nebo Zákaznické Aplikaci, která využívá Software pouze k analýze činností Uživatele spojenými s SSA Službami. Pokud Zákazník nezaplatí dodatečné poplatky, Zákazník nesmí používat Software ke svým interním účelům jiným než přímo spojeným s SSA službami. Zákazník může poskytovat SSA služby pouze těm Klientům, o kterých Dodavatele písemně spraví. V době účinnosti tohoto Dodatku a před poskytováním SSA služeb dalším Klientům, Zákazník písemně dodá jméno a adresu každého takového Klienta Dodavatelí. V žádném případě nesmí Zákazník zaměnit jmenovaného Klienta za jiného. Zákazník ochrání Dodavatele před a nebude ho vinit za (i) jakákoliv nařčení ze strany Klienta v souvislosti s SSA službami; (ii) škody vzniklé Dodavatelí z použití Softwaru, které neodpovídalo podmínkám Dohody; a/nebo (iii) škody Dodavatelí vzniklé nebo vztahující se ke Klientovu porušení Dodavatelových práv duševního vlastnictví.

Student 7

Název parametru: Definice parametru

Instalace softwaru v rozšířené oblasti a jeho použití ve více zemích: Software je možné instalovat v _____ (země instalace) a k jeho užívání jsou oprávněni uživatelé se sídlem v _____ (uživatelské země). Pro účely tohoto dodatku, jsou všechny země s takovým oprávněním chápány jako "území." Poskytovatel je povinen poskytnout technickou podporu pouze v zemi, ve které má zákazník sídlo. Pro účely tohoto dodatku se mezi uživatele zahrnují zaměstnanci a smluvní partneři zákazníka nebo související subjekt se sídlem na stanoveném území. Související subjekt je jiná právnická osoba se sídlem na stanoveném území, podle výše uvedené definice, která je spravována zákazníkem, spadá pod společnou správu nebo spravuje zákazníka. Správa je (a) pro obchodní subjekty chápána jako vlastnictví minimálně padesátiprocentního (50%) podílu s hlasovacím právem nebo vlastnictví aktiv subjektu nebo (b) pro neziskové a vládní organizace jako statutární nebo jiná právní pravomoc nad všeobecným rozpočtem nebo smluvními právy subjektu. Zákazník je povinen obeznamit uživatele s příslušnými ustanoveními této smlouvy a je povinen zajistit jejich dodržování. Zákazník zajistí, že poskytovatel nebude zodpovídat za žádné škody způsobené uživatelem při používání softwaru nebo při nedodržení smluvních podmínek. Zaměstnanec je povinen písemně oznámit poskytovateli, pokud souvisejícímu subjektu skončí oprávnění přístupu k softwaru. Za ukončení přístupu souvisejícího subjektu nebude poskytována žádná náhrada. Žádná část této smlouvy nebude vykládána tak, že by souvisejícím subjektům vznikala práva, která v této smlouvě nejsou výslovně stanovena. Zákazník zodpovídá za sebehodnocení a platbu veškerých dalších daní z přidané hodnoty, daní ze zboží a služeb a/nebo dalších daní souvisejících s instalací softwaru v rozšířeném území, které nejsou součástí poskytovatelovy faktury. Přístup souvisejícího subjektu z jedné země: Oprávnění ke vzdálenému přístupu k softwaru se uděluje zaměstnancům, smluvním partnerům zákazníka a souvisejícím subjektům působícím na smluveném území. Související subjekt je jiná právnická osoba na stanoveném území, podle výše uvedené definice, která je spravována zákazníkem, spadá pod společnou správu nebo spravuje zákazníka. Správa je (a) pro obchodní subjekty chápána jako vlastnictví minimálně padesátiprocentního (50%) podílu s hlasovacím právem nebo vlastnictví aktiv subjektu nebo (b) pro neziskové a vládní organizace jako statutární nebo jiná právní pravomoc nad všeobecným rozpočtem nebo smluvními právy subjektu. Pro účely tohoto dodatku se mezi uživatele zahrnují zaměstnanci a smluvní partneři zákazníka nebo související subjekt se sídlem na stanoveném území. Omezený rozsah – jedno oddělení nebo divize: Pro účely tohoto odstavce se oddělení definuje jako sekce zákaznickovy společnosti sídlící na ustanoveném území, které přísluší zvláštní označení a správní autorita nad nákupním rozpočtem, který není závislý na ostatních sekcích společnosti. Termínem divize pak rozumíme sekci zákaznickovy společnosti sídlící na stanoveném území, které přísluší zvláštní jméno a správní autorita nad nákupním rozpočtem více než jednoho (1) oddělení zákaznickovy společnosti. Omezený rozsah – specifikace potřeb společnosti: Software smí používat pouze výše stanovenými uživateli, a to za účelem _____. Omezený rozsah – jedna aplikace: Software se smí používat pouze pomocí aplikace vyvinuté za účelem výkonu obchodních funkcí _____ (aplikace). Rozšířená technická podpora: Pokud to není v rozporu s žádným ustanovením tohoto dodatku, Poskytovatel se zavazuje poskytovat technickou podporu z poskytovatelova centra podpory, které se nachází nejbližší k zemi instalace nebo uživatelské země tak, jak jsou stanoveny v této smlouvě. Zachování mlčenlivosti: Podmínky této smlouvy, včetně stanovených cen, jsou důvěrné a žádná ze smluvních stran nemá právo je sdělovat třetí straně. Poskytovatel smí podmínky tohoto dodatku poskytnout svým udělovatelům, ale pouze za předpokladu, že dodrží všechny smluvní pravidla uzavřená mezi poskytovatelem a udělovateli. Rozšířený rozsah – Poskytovatel služeb aplikace: V případě, že to není v rozporu s touto smlouvou a v případě, že byly zaplacený veškeré poplatky vznikající tímto dodatkem, poskytovatel poskytne zákazníkovi nevýhradní, nepostupitelnou a nepřenosnou licenci k užívání softwaru výhradně za účelem poskytování služby poskytování služeb aplikace (služby ASP) ve prospěch klientů třetí strany jmenovaných zákazníkem a sídlících na stanoveném území, s nimiž zákazník vstoupil do smluvního vztahu (klienti). Zákazník je oprávněn umožnit klientům přístup k softwaru nebo k zákaznické aplikaci, která software využívá jako analytický stroj pouze v případě, že užívá zákaznickou aplikaci i zákazník. Za předpokladu, že zákazník neplatí žádné další poplatky, není zákazník oprávněn používat software k vlastním interním účelům jiným, než které vyplývají z ustanovení o poskytování služeb aplikace. Zákazník se zavazuje poskytovat ASP služby pouze těm klientům, o kterých dá písemně vědět poskytovateli. Poté, co vejde tento dodatek v platnost, a zároveň předtím, než začne zákazník poskytovat ASP služby jakémukoli dalšímu klientovi, musí zákazník poskytovateli písemně oznámit jména a adresy takových klientů. V žádném případě nesmí zákazník zaměnit jméno jednoho klienta za jméno jiného. Zákazník zajistí, že poskytovatel nebude zodpovídat za (i) žádné klientovy požadavky vůči poskytovateli, které vzniknou z užívání ASP služeb nebo s nimi budou souviset; (ii) žádné škody způsobené poskytovateli uživatelem při takovém používání softwaru, které nebylo v souladu se smluvními podmínkami; (iii) žádné škody způsobené poskytovateli uživatelem vznikající z porušení práv poskytovatele na duševní vlastnictví.

Student 8

Název parametru: Definice parametru

Rozšířené území – Instalace a použití na území více než jedné země: Tento Software může být instalován na území _____ (každý uvedený stát je „Země instalace“) a může být použit Uživatelí na území _____ (každý uvedený stát je „Země uživatele“). Všechny tyto povolené země tvoří pro účely tohoto Dodatku „Území“. Není-li v tomto Dodatku stanoveno jinak, bude poskytovatel poskytovat technickou podporu pouze ve státech, kde se nachází Uživatel. Termín „Uživatelé“ bude pro účely tohoto Dodatku zahrnovat zaměstnance a smluvní partnery Zákazníka nebo „Související subjekt“, kteří se nacházejí v Zemi uživatele. „Související subjekt“ je samostatná právnická osoba, která se nachází na Území, jak je definováno výše, která je řízena Zákazníkem / podléhá společnému řízení se Zákazníkem / řídí Zákazníka. „Řídit znamená“ (a) pro komerční subjekty: vlastnictví více než padesát procent (50%) hlasovacích akcií nebo aktiv účetní jednotky, nebo (b) pro neziskové a vládní subjekty: statutární nebo jinak zdokumentovaná pravomoc nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy účetní jednotky. Zákazník musí informovat uživatele o příslušných podmínkách této Dohody a zajistí jejich soulad s těmito podmínkami. Zákazník odškodní Poskytovatele a zbaví ho odpovědnosti za škody vzniklé v souvislosti s použitím Softwaru Uživatelé a nedodržením Dohody. Zákazník Poskytovateli písemnou formou oznámí, bude-li Souvisejícímu subjektu odebrán přístup. Za odebrání přístupu Souvisejícímu subjektu nebude poskytnuta žádná náhrada. Žádná část této Dohody nemůže být vykládána tak, že by poskytovala Souvisejícímu subjektu jakákoli práva nad rámec práv, která jsou v této Dohodě výslovně uvedena. Zákazník je zodpovědný za vlastní výpočet a uhrazení jakékoli další daně z přidané hodnoty, daně za zboží a služby nebo jiné daňové povinnosti související s jeho instalací Softwaru na rozšířeném Území, které není zahrnuto na faktuře jemu Poskytovatelem vydané. Přístup Souvisejícího subjektu – Jedna země: Zaměstnanci a smluvní partneři Zákazníka a jeho Související subjekty, kteří se nacházejí na Území, se mohou do Softwaru vzdáleně připojit. „Související subjekt“ je samostatná právnická osoba, která se nachází na Území, která je řízena Zákazníkem / podléhá společnému řízení se Zákazníkem / řídí Zákazníka. „Řídit znamená“ (a) pro komerční subjekty: vlastnictví více než padesát procent (50%) hlasovacích akcií nebo aktiv účetní jednotky, nebo (b) pro neziskové a vládní subjekty: statutární nebo jinak zdokumentovaná pravomoc nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy účetní jednotky. Termín „Uživatel“ bude pro účely tohoto Dodatku zahrnovat zaměstnance a smluvní partnery Zákazníka nebo „Související subjekt“, kteří se nacházejí v Zemi uživatele. Omezený rozsah – Jedno oddělení nebo divize: Termínem „Oddělení“ se bude pro účely tohoto oddílu rozumět segment Zákazníkovy organizace, který se nachází na Území, je definován konkrétním názvem a nákupním rozpočtem a je nezávislý na ostatních segmentech Zákazníkovy organizace. Termínem „Divize“ se rozumí segment Zákazníkovy organizace, který se nachází na Území, je definován konkrétním názvem a má kontrolu nad nákupním rozpočtem více než jednoho (1) Oddělení v rámci Zákazníkovy organizace. Omezený rozsah – Specifické obchodní účely: Software mohou používat pouze Uživatelé, a to za účelem _____. Omezený rozsah – Jedna aplikace: Software může být používán pouze prostřednictvím aplikace určené k provádění obchodních funkcí _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Bez ohledu na cokoli, co by tomuto bodu v tomto Dodatku protirečilo, bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu z Poskytovatelova centra podpory, které je nejbližší buď Zemi instalace, nebo uživatele, jak to bylo na základě tohoto Dodatku schváleno. Zachování mlčenlivosti: Podmínky tohoto Dodatku, včetně cen, jsou důvěrné a žádná strana je nesmí prozradit jakékoli třetí straně s tím, že Poskytovatel může tyto podmínky ohlásit svým poskytovatelům licencí, a to výhradně tak, jak požadují dohody uzavřené mezi Poskytovatelem a jeho poskytovateli licencí. Rozšířený rozsah – Poskytovatel aplikačních služeb: Bez ohledu na cokoli, co by tomuto v Dohodě protirečilo, a s ohledem na placení poplatků vyplývajících z tohoto Dodatku, Poskytovatel uděluje Zákazníkovi nevýhradní, nepřidělitelnou a nepřenosnou licenci k používání Softwaru, a to pouze za účelem poskytování aplikačních služeb popsanych níže („ASP služby“) ve prospěch vyjmenovaných klientů Zákazníka, kteří se nacházejí na Území, a s nimiž Zákazník uzavřel smluvní vztah („Klienti“). Zákazník může Klientům povolit přístup k Softwaru nebo k Zákazníkově aplikaci, která tento Software používá jako analytický motor, pouze v souvislosti s výkonem ASP služeb. Pokud Zákazník nezaplatí další poplatky, nesmí Software používat pro vlastní interní účely jiné než ty, které se týkají poskytování ASP služeb. Zákazník může poskytovat ASP služby pouze ve prospěch těch Klientů, které písemnou formou sdělí Poskytovateli. Po uzavření tohoto Dodatku a před začátkem poskytování ASP služeb jakémukoli dalšímu Klientovi musí Zákazník písemně Poskytovateli sdělit jméno a adresu každého takového Klienta. Zákazník nemá v žádném případě povoleno nahradit sděleného Klienta jiným. Zákazník odškodní Poskytovatele a zbaví ho odpovědnosti v případě (i) jakýchkoli nároků vznesených na Poskytovatele Klientem, které vyplývají nebo se týkají ASP služeb; (ii) jakýchkoli škod, které Poskytovateli vzniknou nebo budou souviset s jakýmkoli použitím Softwaru, které je v rozporu s podmínkami této Dohody; nebo (iii) jakýchkoli škod, které Poskytovateli vzniknou nebo budou souviset s porušením práv k duševnímu vlastnictví Poskytovatele Klientem.

Student 9

Název parametru: Definice parametru

Rozšířená oblast – instalace a užití v rámci více než jedné země: Software může být nainstalován v _____ (dále „Země instalace“) a může být používán uživateli v _____ („Země uživatele“). Všechny tyto země budou představovat „Teritorium“ pro účely tohoto dodatku. Pokud není uvedeno jinak, Poskytovatel poskytne technickou podporu pouze v zemi, kde se nachází Zákazník. Pro účely tohoto dodatku bude pojem „Uživatelé“ zahrnovat zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Příbuzné entity, kteří se nachází v Zemi uživatele. „Příbuzná entita“ je samostatná právní entita nacházející se v Teritoriu, definované výše, která je řízená, je pod společným řízením, nebo řídí Zákazníka. „Řízení“ znamená (a) pro komerční entity – vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií nebo aktiv entity, nebo (b) pro neziskové nebo vládní entity – zákonem danou nebo jinak dokumentovanou právní autoritu nad obecným rozpočtem a smlouvách o právech entity. Zákazník musí informovat Uživatele o relevantních podmínkách Smlouvy a zajistí dodržování těchto podmínek. Zákazník pojistí Poskytovatele a ochrání ho před poškozením zaviněným používáním softwaru Uživatelem nebo nedodržením Smlouvy. Zákazník písemně upozorní Poskytovatele, pokud byl přístup pro Příbuznou entitu ukončen. Za ukončení přístupu pro Příbuznou entitu nebude poskytnuta finanční náhrada. Nic ve Smlouvě nebude chápáno tak, že Příbuzné entity budou mít jiná práva než ta, která jsou vyložena uvedena ve Smlouvě. Zákazník je zodpovědný za sebehodnocení a placení veškeré dodatečné DPH, daně ze zboží a služeb a/nebo dalších daní vztahujících se k Zákazníkově instalaci softwaru v rozšířeném Teritoriu, které nejsou zahrnuty v Poskyvatelově faktuře Zákazníkovi. Přístup pro Příbuznou entitu-jedna země: Software mohou pomoci vzdáleného přístupu používat zaměstnanci a dodavatelé Zákazníka a jeho Příbuzné entity nacházející se v Teritoriu. „Příbuzná entita“ je samostatná právní entita nacházející se v Teritoriu, která je řízená, je pod společným řízením, nebo řídí Zákazníka. „Řízení“ znamená (a) pro komerční entity – vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasovacích akcií nebo aktiv entity, nebo (b) pro neziskové nebo vládní entity – zákonem danou nebo jinak dokumentovanou právní autoritu nad obecným rozpočtem a smlouvách o právech entity. Pro účely tohoto dodatku bude pojem „Uživatel“ zahrnovat zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Příbuzné entity, kteří se nachází v Teritoriu. Omezený prostor-jedno oddělení nebo divize: Pro účely této sekce bude pojem „Oddělení“ znamenat segment Zákazníkovy organizace, nacházející se v Teritoriu, které je definováno určitým jménem a rozpočtem, který není závislý na dalších segmentech Zákazníkovy organizace. Pojem „Divize“ bude znamenat segment Zákazníkovy organizace, nacházející se v Teritoriu, který je definován určitým jménem a má kontrolu nad rozpočtem více než jednoho (1) Oddělení v Zákazníkově organizaci. Omezený prostor-Specifická obchodní potřeba: Software může být používán pouze Uživateli pro účely _____. Omezený prostor-Jedna aplikace: Software může být používán pouze skrze aplikaci vytvořenou k provádění obchodní funkce _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Navzdory čemukoli v rozporu s tímto dodatkem poskytne Poskytovatel technickou podporu z Poskyvatelova centra podpory, které je nejbližší Zemi instalace nebo Zemi Uživatele, jak je platné a autorizované tímto dodatkem. Důvěrnost: Podmínky tohoto dodatku včetně ceny jsou důvěrné a ani jedna smluvní strana je neposkytne třetí straně za předpokladu, že Poskytovatel může sdělit podmínky tohoto dodatku svým poskytovatelům licence pouze podle dohody, kterou mezi sebou uzavřeli. Rozšířený prostor-poskytovatel služeb aplikace: Navzdory čemukoli v rozporu se smlouvou a s ohledem na placení poplatků plynoucích z tohoto dodatku garantuje Poskytovatel Zákazníkovi neexkluzivní, nepřepsatelnou a nepřenosnou licenci k používání softwaru k jedinému účelu, a to poskytování služeb aplikace popsanych níže („PSA“) k užítku klientů Zákazníka jmenované třetí strany nacházejících se v Teritoriu, s nimiž Zákazník uzavřel smluvní vztah („Klienti“). Zákazník může dovolit Klientům, aby měli přístup k softwaru nebo k Zákazníkově aplikaci, jež využívá software jako analytický motor ve spojitosti s výkonem Zákazníkových PSA služeb. Zákazník nebude využívat software ke svým interním účelům, kromě těch, jež jsou zahrnuté v poskytování PSA služeb, pokud Zákazník nezaplatí dodatečné poplatky. Zákazník může využít PSA služby k užítku pouze těch Klientů, které Poskytovateli písemně označí. Od počátku působnosti tohoto dodatku a před poskytnutím PSA služeb dalším Klientům označí Zákazník Poskyvateli písemně jména a adresy všech těchto Klientů. Za žádné okolnosti nesmí Zákazník zaměřovat jednoho jmenovaného Klienta za jiného. Zákazník pojistí Poskytovatele a ochrání ho před (i) nároky učiněné Klientem proti Poskytovateli vycházející z nebo související s PSA službami; (ii) poškozením Poskytovatele vycházející z nebo související s používáním softwaru v nesouladu s podmínkami; a/nebo (iii) poškozením Poskytovatele vycházející z nebo související s porušením Poskyvatelových práv o duševním vlastnictví.

Student 10

Název parametru: Definice parametru **Rozšíření teritoria - Instalace a použití ve více než jedné zemi:** Software může být nainstalován v _____ (každá „Země instalace“) a může být používán uživateli v _____ (každá „Uživatelská země“). Všechny takovéto země si pro účely tohoto dodatku vytyčí „teritorium“. Vyjma případů přesně popsaných v tomto dodatku bude poskytovatel provádět technickou podporu pouze v zemi, kde se zákazník nachází. Pro účely tohoto dodatku, termín „uživatelé“ zahrnuje zaměstnance a smluvní strany zákazníka nebo jeho související subjekt, který se nachází v uživatelské zemi. „Související subjekt“ je samostatná právní entita umístěná ve výše definovaném teritoriu, která je kontrolovaná, pod společnou kontrolou nebo kontroluje zákazníka. „Kontrola“ znamená (a) pro komerční subjekty vlastnictví více než padesáti procent hlasovacích práv nebo aktiv nebo (b) pro nevýdělečné nebo vládní organizace statutárně nebo jinak zdokumentovanou právní autoritu nad rozpočtem a smluvními právy subjektu. Zákazník musí uživatele informovat o relevantních podmínkách smlouvy a zajistit její dodržování. Zákazník poskytovatele odškodní a poskytne mu úhradu za škody plynoucí z nedodržení podmínek smlouvy nebo chybného použití softwaru na straně uživatele. V případě, že je přístup pro související subjekt ukončen, zákazník poskytovatele informuje písemnou formou. Za ukončení přístupu pro související subjekt nebude poskytnuta žádná náhrada. Nic v této smlouvě nelze použít k získání jakýchkoliv práv pro související subjekt s výjimkou těch výslovně vyjádřených ve smlouvě. Zákazník zodpovídá za sebehodnocení a platby všech dodatečných daní z přidané hodnoty, spotřebních daní u zboží a služeb a/nebo dalších daní plynoucích ze zákaznickovy instalace softwaru v rozšířeném teritoriu, které nejsou zahrnuté ve faktuře vystavené poskytovatelem pro zákazníka. Přístup souvisejícího subjektu v jedné zemi: Software může být na dálku přístupný pro zákazníka a smluvní strany zákazníka a jeho související subjekty uvnitř teritoria. „Související subjekt“ je samostatná právní entita umístěná v teritoriu, která je kontrolovaná, pod společnou kontrolou nebo kontroluje zákazníka. „Kontrola“ znamená (a) pro komerční subjekty vlastnictví více než padesáti procent hlasovacích práv nebo aktiv nebo (b) pro nevýdělečné nebo vládní organizace statutárně nebo jinak zdokumentovanou právní autoritu nad rozpočtem a smluvními právy subjektu. Pro účely tohoto dodatku termín „uživatel“ zahrnuje zaměstnance a smluvní strany zákazníka nebo jeho související subjekt, který se nachází v teritoriu. Limitovaný přístup – Jedno oddělení nebo divize: Pro účely této sekce zahrnuje termín „oddělení“ segment zákaznickovy organizace umístěné uvnitř teritoria, který je definován pomocí specifického názvu a jehož kupní rozpočet je nezávislý na dalších segmentech zákaznickovy organizace. Termín „divize“ zahrnuje segment zákaznickovy organizace uvnitř teritoria, který je definován pomocí specifického názvu a kontroluje kupní rozpočet více než jednoho (1) oddělení uvnitř zákaznickovy organizace. Limitovaný přístup – Specifické obchodní potřeby: Software může být využíván uživateli pouze k _____. Limitovaný přístup – Jedna aplikace: Software může být využíván pouze v rámci aplikace vytvořené k provádění business funkce ____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Nehledě na nic protirečícího obsaženého v tomto dodatku, poskytovatel bude poskytovat technickou podporu z nejbližšího poskytovatelova centra technické podpory a to každé zemi instalace nebo uživatelské zemi podle potřeby, což je autorizováno tímto dodatkem. Důvěrnost: Podmínky tohoto dodatku, včetně stanovených cen, jsou důvěrné a žádná ze smluvních stran je nebude sdělovat třetí straně. Je srozuměno, že poskytovatel může nahlásit podmínky tohoto dodatku svým držitelům licencí na základě dohod mezi poskytovatelem a těmito držiteli licencí. Rozšíření přístupu – Poskytovatel služby aplikace: Nehledě na nic protirečícího obsaženého v tomto dodatku a s přihlédnutím k placení poplatků plynoucích z tohoto dodatku, poskytovatel uděluje zákazníkovi bezvýhradnou, nepřevoditelnou a neprenosnou licenci k použití softwaru pouze pro účely poskytování níže popsané služby aplikace, kterou zajišťuje poskytovatel, („ASP služby“) ve prospěch zákazníkem určených třetích stran umístěných v teritoriu, s nimiž má zákazník smluvní vztahy („klienti“). Zákazník může klientům umožnit přístup k softwaru nebo k aplikaci, která software využívá jakožto analytický nástroj pouze v rámci zákaznickova výkonu ASP služeb. Bez zaplacení dalších poplatků nesmí zákazník software využívat ke svým vlastním účelům s výjimkou těch neoddělitelně spojených s poskytováním ASP služeb. Zákazník může vykonávat ASP služby pouze ve prospěch těch klientů, které zákazník písemně identifikuje poskytovateli. Podle výkladu tohoto dodatku a před provedením ASP služeb pro jakéhokoliv dodatečného klienta, zákazník předá písemně jméno a adresu každého takového klienta poskytovateli. Zákazník není v žádném případě oprávněn zaměňovat jméno jednoho klienta za jiného. Zákazník poskytovatele odškodní a poskytne mu úhradu za škody v případě (i) stížnosti podané proti poskytovateli klientem vztahující se k nebo pramenící z ASP služeb; (ii) jakékoliv škodě vzniklé poskytovateli z nebo vztahující se k použití softwaru jinak, než jak je stanoveno v podmínkách dohody; anebo (iii) jakékoliv škodě vzniklé poskytovateli z nebo vztahující se k porušení poskytovatelových práv o duševním vlastnictví klientem.

Professional 1

Název parametru: Vymezení parametru Rozšířené území - instalace a užívání ve více státech: Software smí být nainstalován v _____ (každý z uvedených států dále jen „Stát, kde je povolena instalace“) a smí být užíván Uživateli nacházejícími se v _____ (každý z uvedených států dále jen „Stát, kde je povoleno užívání“). Všechny takové státy, kde je povolena instalace a užívání, představují Území pro účely tohoto Dodatku. Není-li v tomto Dodatku stanoveno jinak, bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu výhradně ve státě, kde se nachází Objednatel. Pro účely tohoto Dodatku zahrnuje pojem „Uživatelé“ zaměstnance a dodavatele Objednatele nebo Propojené osoby nacházející se v některém Státě, kde je povoleno užívání. „Propojenou osobou“ se rozumí samostatná právnická osoba nacházející se na Území, ve smyslu vymezení tohoto pojmu výše, která je ovládána Objednatelem, nebo je ovládána stejným subjektem jako Objednatel, nebo ovládá Objednatele. „Ovládáním“ se rozumí a) v případě podnikatelů vlastnictví více než padesátiprocentního (50%) podílu spojeného s hlasovacím právem nebo majetku daného subjektu, nebo b) v případě neziskových organizací nebo státních orgánů zákonné nebo jiné doložené oprávnění ve vztahu k obecnému rozpočtu a právům na zadávání zakázek daného subjektu. Objednatel je povinen informovat Uživatele o příslušných podmínkách Smlouvy a zajistit, aby je dodržovali. Objednatel odškodní a zajistí Poskytovatele ve vztahu ke škodám vzniklým z důvodu užívání Softwaru jakýmkoli Uživatelem nebo nedodržení ustanovení Smlouvy. Objednatel písemně oznámí Poskytovateli případné zrušení přístupu pro Propojenou osobu. V případě zrušení přístupu pro Propojenou osobu nevzniká nárok na žádnou náhradu. Žádné ustanovení Smlouvy nelze vykládat tak, že by zakládalo jakákoli práva Propojených osob nad rámec práv výslovně stanovených ve Smlouvě. Objednatel je povinen sám vypočítat a zaplatit případnou dodatečnou daň z přidané hodnoty, daň ze zboží a služeb a/nebo jiné daně spojené s instalací Softwaru na rozšířeném Území Objednatelem, které nejsou zahrnuty ve faktuře Poskytovatele vystavené Objednateli. Přístup pro Propojené osoby - jeden stát: K Softwaru mohou mít vzdálený přístup zaměstnanci a dodavatelé Objednatele a jeho Propojené osoby nacházející se na Území. „Propojenou osobou“ se rozumí samostatná právnická osoba nacházející se na Území, která je ovládána Objednatelem, nebo je ovládána stejným subjektem jako Objednatel, nebo ovládá Objednatele. „Ovládáním“ se rozumí a) v případě podnikatelů vlastnictví více než padesátiprocentního (50%) podílu spojeného s hlasovacím právem nebo majetku daného subjektu, nebo b) v případě neziskových organizací nebo státních orgánů zákonné nebo jiné doložené oprávnění ve vztahu k obecnému rozpočtu a právům na zadávání zakázek daného subjektu. Pro účely tohoto Dodatku zahrnuje pojem „Uživatel“ zaměstnance a dodavatele Objednatele nebo Propojené osoby nacházející se na Území. Omezený rozsah působnosti - jedno oddělení nebo jedna divize: Pro účely tohoto článku se „Oddělením“ rozumí organizační jednotka Objednatele nacházející se na Území, která je vymezena konkrétním názvem a má samostatný rozpočet nákupu oddělený od ostatních organizačních jednotek Objednatele. Pojmem „Divize“ se rozumí organizační jednotka Objednatele nacházející se na Území, která je vymezena konkrétním názvem a je oprávněna rozhodovat o rozpočtu více než jednoho (1) Oddělení v rámci organizace Objednatele. Omezený rozsah působnosti - konkrétní obchodní účel: Uživatelé jsou oprávněni užívat Software výhradně pro účely _____. Omezený rozsah působnosti - jediná aplikace: Software lze užívat výhradně prostřednictvím aplikace určené k plnění obchodní funkce _____ („Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Nehledě na jakékoli ustanovení tohoto Dodatku v opačném smyslu bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu ze svého střediska podpory nacházejícího se nejbližší každému Státu, kde je povolena instalace, případně Státu, kde je povoleno užívání, v souladu s oprávněním stanoveným tímto Dodatkem. Důvěrnost informací: Podmínky tohoto Dodatku včetně stanovení cen jsou důvěrné a žádná smluvní strana není oprávněna je sdělit žádné třetí osobě, avšak s tím, že Poskytovatel je oprávněn sdělit podmínky tohoto Dodatku svým poskytovatelům licence, a to pouze v rozsahu nezbytném pro účely smluv, které s nimi má uzavřeny. Rozšířený rozsah působnosti - poskytování aplikačních služeb: Nehledě na jakékoli ustanovení Smlouvy v opačném smyslu tímto Poskytovatel poskytuje Objednateli za poplatky stanovené v tomto Dodatku nevýhradní nepřenositelnou a nepřevoditelnou licenci k užívání Softwaru výhradně k účelu poskytování níže vymezených aplikačních služeb (ASP, dále jen „Aplikační služby“) ve prospěch označených nezávislých zákazníků Objednatele nacházejících se na Území, se kterými má Objednatel uzavřenu smlouvu (dále jen „Zákazníci“). Objednatel smí povolit Zákazníkům přístup k Softwaru nebo zákaznické aplikaci využívající Software jako analytický nástroj výhradně v souvislosti s poskytováním svých Aplikačních služeb. Objednatel nesmí používat Software pro své vnitřní potřeby vyjma těch, jež jsou neoddělitelně spojeny s poskytováním Aplikačních služeb, pokud neuhradí dodatečné poplatky. Objednatel smí poskytovat Aplikační služby výhradně ve prospěch těch svých Zákazníků, které písemně oznámil Poskytovateli. Při podpisu tohoto Dodatku a před poskytnutím Aplikačních služeb dalším Zákazníkům je Objednatel povinen písemně oznámit Poskytovateli jméno a adresu každého takového Zákazníka. Objednatel není oprávněn nahradit označeného Zákazníka jiným. Objednatel odškodní a zajistí Poskytovatele ve vztahu k i) veškerým nárokům vyplývajícím z Aplikačních služeb nebo s nimi souvisejícím, jež proti Poskytovateli uplatní Zákazník, ii) škodám vzniklým Poskytovateli v důsledku užívání Softwaru v rozporu s podmínkami Smlouvy, nebo v souvislosti s takovým užíváním, a/nebo iii) škodám vzniklým Poskytovateli v důsledku porušení práv duševního vlastnictví Poskytovatele Zákazníkem, nebo v souvislosti s takovým porušením.

Professional 2

Název parametru: Definice parametru Rozšířené území – Instalace a použití ve více zemích: Software může být instalován v _____ (každá země dále jako „země instalace“) a používán uživateli v _____ (každá země dále jako „uživatelská země“). Všechny povolené země společně tvoří „území“ pro účely tohoto dodatku. Není-li jinak stanoveno v tomto dodatku, poskytovatel poskytne technickou podporu pouze v zemi, v níž zákazník sídlí. Pro účely tohoto dodatku výraz „uživatelé“ označuje zaměstnance a dodavatele zákazníka nebo spřízněné osoby se sídlem v uživatelské zemi. „Spřízněná osoba“ je samostatná právnická osoba se sídlem na území dle tohoto dodatku, která je ovládána zákazníkem, ovládána společně se zákazníkem, nebo která zákazníka ovládá. „Ovládnutí“ označuje (a) u komerčních subjektů držení více než padesáti procent (50%) hlasovacích akcií nebo majetku, nebo (b) u neziskových nebo vládních subjektů zákonné či jiné zdokumentované, zákonem povolené pravomoci nad obecným rozpočtem a smluvními právy subjektu. Zákazník je povinen informovat uživatele o příslušných podmínkách smlouvy, a zajistí, aby tyto podmínky dodržovali. Zákazník odškodní poskytovatele a zbaví ho veškeré odpovědnosti za škodu vzniklou z používání softwaru uživatelem či z nedodržení smlouvy. Zákazník oznámí poskytovateli písemně ukončení přístupu kterékoliv spřízněné osoby. Za ukončení přístupu spřízněné osoby nevzniká nárok na vrácení poplatku. Spřízněným osobám nevznikají na základě smlouvy jiná práva, než ta, která jsou v ní výslovně uvedena. Zákazník nese odpovědnost za vlastní výpočet a úhradu jakékoliv dodatečné daně z přidané hodnoty, daně ze zboží a služeb resp. jiných daní týkající se instalace softwaru zákazníkem na rozšířeném území, které nejsou zahrnuty ve faktuře, kterou poskytovatel vystavil zákazníkovi. Přístup spřízněné osoby – jedna země: Zaměstnancům a dodavatelům zákazníka a jejich spřízněným osobám sídlícím na daném území je umožněn vzdálený přístup k softwaru. „Spřízněná osoba“ je samostatná právnická osoba se sídlem na daném území, která je ovládána zákazníkem, či ovládána společně se zákazníkem, nebo která zákazníka ovládá. „Ovládnutí“ označuje (a) u komerčních subjektů držení více než padesáti procent (50%) hlasovacích akcií nebo majetku, nebo (b) u neziskových nebo vládních subjektů zákonné či jiné zdokumentované, zákonem povolené pravomoci nad obecným rozpočtem a smluvními právy subjektu. Pro účely tohoto dodatku výraz „uživatel“ označuje zaměstnance a dodavatele zákazníka nebo spřízněné osoby se sídlem na daném území. Omezená působnost – jedno oddělení nebo divize: Pro účely tohoto článku výraz „oddělení“ označuje část organizace zákazníka se sídlem na daném území, která je vymezena konkrétním názvem a disponuje rozpočtem, který je nezávislý na jiných sekcích organizace zákazníka. Výraz „divize“ označuje část organizace zákazníka se sídlem na daném území, která je vymezena konkrétním názvem a ovládá rozpočet více, než jednoho (1) oddělení v rámci organizace zákazníka. Omezená působnost – konkrétní obchodní potřeba: Tento software mohou uživatelé používat pouze pro účely _____. Omezená působnost – jedna aplikace: Tento software lze používat pouze prostřednictvím aplikace navržené pro plnění obchodní funkce _____ (dále jako „aplikace“). Rozšířená technická podpora: Bez ohledu na jakákoliv protichůdná ustanovení tohoto dodatku poskytovatel poskytne technickou podporu prostřednictvím svého centra podpory, které se nachází nejbližší každé zemi instalace nebo uživatelské zemi, dle případu, v souladu s oprávněním dle tohoto dodatku. Důvěrnost: Podmínky tohoto dodatku, včetně cenových podmínek, jsou důvěrné, a strany se zavazují, že je neposkytnou žádné třetí straně, přičemž je poskytovatel oprávněn své udělovatele licence informovat o podmínkách tohoto dodatku pouze v rozsahu požadovaném na základě smluv uzavřených mezi poskytovatelem a těmito udělovateli licence. Rozšířená působnost – poskytovatel servisních služeb pro aplikaci: Bez ohledu na jakákoliv protichůdná ustanovení smlouvy a jako protihodnotu za úhradu poplatků dle tohoto dodatku poskytovatel uděluje zákazníkovi nevýhradní, nepostupitelnou a nepřevoditelnou licenci k používání softwaru pouze pro účely poskytování servisních služeb pro aplikaci, které jsou popsány níže (dále jako „servisní služby pro aplikaci“), vyjmenovaným cizím klientům zákazníka sídlícím na daném území, s nimiž zákazník vstoupil do smluvního vztahu (dále jako „klienti“). Zákazník je oprávněn klientům zpřístupnit software nebo aplikaci zákazníka, která software používá jako analytický nástroj, pouze v souvislosti s poskytováním servisních služeb pro aplikaci. Zákazník je oprávněn software používat pro své vlastní interní potřeby, které nesouvisí s poskytováním servisních služeb pro aplikaci, pouze po úhradě dalších poplatků. Zákazník je oprávněn poskytovat servisní služby pro aplikaci pouze těm klientům, které zákazník oznámí poskytovateli písemně. Po podepsání tohoto dodatku, ještě před začátkem poskytování servisních služeb pro aplikaci dalším klientům, zákazník oznámí poskytovateli písemně jméno a adresu každého takového klienta. Zákazník nesmí v žádném případě nahradit jednoho jmenovaného klienta jiným. Zákazník odškodní a zbaví poskytovatele veškeré odpovědnosti za (i) jakýkoliv nárok klienta vůči poskytovateli vyplývající z poskytování servisních služeb pro aplikaci nebo vzniklý v souvislosti s poskytováním takových služeb; (ii) jakoukoliv škodu způsobenou poskytovateli v důsledku nebo v souvislosti s používáním softwaru v rozporu s podmínkami smlouvy; resp. (iii) škodu způsobenou poskytovateli v důsledku nebo v souvislosti s porušením práv duševního vlastnictví poskytovatele klientem.

Professional 3

Název parametru: Definice parametru **Rozšíření území – instalace a užívání ve více než jednom státě:** Software může být instalován v _____ (každá z těchto zemí dále jen „Země instalace“) a mohou jej používat Uživatelé, kteří se nacházejí v _____ (každá z těchto zemí dále jen „Uživatelská země“). Všechny tyto povolené země tvoří pro účely této Přílohy „Území“. Není-li v této Příloze stanoveno jinak, bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu pouze v zemi, v níž se nachází Zákazník. Pro účely této Přílohy pojem „Uživatelé“ zahrnuje zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Propojené osoby, kteří se nacházejí v Uživatelské zemi. Pojem "Propojená osoba" znamená samostatnou právnickou osobu nacházející se na Území (jak je tento pojem definován výše), která je ovládána Zákazníkem nebo která ovládá Zákazníka nebo je spolu se Zákazníkem ovládána stejnou ovládající osobou. Pod pojmem "ovládat" se rozumí (a) v případě komerčních subjektů vlastnictví více než padesát procent (50%) akcií spojených s hlasovacím právem nebo majetku daného subjektu nebo (b) v případě neziskových subjektů či orgánů veřejné správy zákonná pravomoc či jiné právoplatné oprávnění kontrolovat obecný rozpočet subjektu a jeho práva vstupovat do smluvních vztahů. Zákazník je povinen seznámit Uživatele s příslušnými podmínkami Smlouvy a zajistit, že tyto podmínky budou z jejich strany dodržovány. Zákazník se zavazuje nahradit Poskytovateli jakékoli škody vzniklé v souvislosti s užíváním Softwaru jakýmkoli Uživatelem nebo v souvislosti s nedodržením podmínek Smlouvy. Zákazník je povinen písemně informovat Poskytovatele o případném ukončení přístupu pro jakoukoli Propojenou osobu. V případě ukončení přístupu pro Propojenou osobu nelze požadovat vrácení peněz. Žádné ustanovení v této Smlouvě nelze vykládat tak, že by Propojeným osobám udělovalo jakákoli jiná práva nad rámec práv výslovně stanovených v této Smlouvě. Zákazník nese odpovědnost za vyměření a úhradu jakékoli dodatečné daně z přidané hodnoty, daně z prodeje a ze spotřeby a/nebo jakýchkoli jiných daní souvisejících s instalací Softwaru ze strany Zákazníka v rámci rozšířeného Území, které nejsou zahrnuty na faktuře vystavené Poskytovatelem Zákazníkovi. **Přístup pro Propojenou osobu – jedna země:** Dálkový přístup k Softwaru jsou oprávněni využívat zaměstnanci a dodavatelé Zákazníka a jeho Propojených osob nacházejících se na Území. Pojem "Propojená osoba" znamená samostatnou právnickou osobu nacházející se na Území, která je ovládána Zákazníkem nebo která ovládá Zákazníka nebo je spolu se Zákazníkem ovládána stejnou ovládající osobou. Pod pojmem "ovládat" se rozumí (a) v případě komerčních subjektů vlastnictví více než padesát procent (50%) akcií spojených s hlasovacím právem nebo majetku daného subjektu nebo (b) v případě neziskových subjektů či orgánů veřejné správy zákonná pravomoc či jiné právoplatné oprávnění kontrolovat obecný rozpočet subjektu a jeho práva vstupovat do smluvních vztahů. Pojem "Uživatel" zahrnuje pro účely této Přílohy zaměstnance a dodavatele Zákazníka nebo Propojené osoby nacházející se na Území. **Omezený rozsah – jedno oddělení či úsek:** Software mohou používat pouze Uživatelé, kteří pracují v _____ Zákazníka. Pojem "Oddělení" znamená pro účely tohoto článku část organizační struktury Zákazníka, která se nachází v rámci Území, je označena konkrétním názvem a disponuje samostatným nákupním rozpočtem nezávisle na jiných segmentech organizační struktury Zákazníka. Pojem "Úsek" znamená část organizační struktury Zákazníka, která se nachází v rámci Území, je označena konkrétním názvem a kontroluje nákupní rozpočty více než jednoho (1) Oddělení v rámci organizační struktury Zákazníka. **Omezený rozsah – specifické obchodní účely:** Uživatelé jsou oprávněni používat Software pouze za účelem _____. **Omezený rozsah – jedna aplikace:** Software může být používán pouze prostřednictvím aplikace určené k _____. ("Aplikace"). **Rozšířená technická podpora:** Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení v opačném smyslu, která jsou obsažena v této Příloze, bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu z centra technické podpory Poskytovatele, které se nachází nejbližší jednotlivým Zemím instalace nebo Uživatelským zemím (dle situace) schváleným v této Příloze. **Důvěrnost:** Podmínky této Přílohy, včetně cen, jsou důvěrné a žádná strana není oprávněna je sdělovat třetím stranám. Poskytovatel je oprávněn zpřístupnit podmínky této Přílohy svým poskytovatelům licencí pouze v rozsahu stanoveném ve smlouvách uzavřených mezi Poskytovatelem a těmito poskytovateli licencí. **Rozšířený rozsah – poskytování aplikačních služeb:** Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení v opačném smyslu, která jsou obsažena v této Smlouvě, a s ohledem na platbu poplatků podle této Přílohy uděluje Poskytovatel Zákazníkovi nevýhradní, nepostupitelnou a nepřevoditelnou licenci k užívání Softwaru výlučně pro účely poskytování níže popsaných aplikačních služeb (dále jen "Aplikační služby") klientům Zákazníka, kteří se nacházejí na Území a s nimiž Zákazník uzavřel smluvní vztah (dále jen "Klienti"). Zákazník může umožnit Klientům přístup k Softwaru nebo k aplikaci Zákazníka, která Software využívá jako analytický stroj, pouze v souvislosti s plněním Aplikačních služeb ze strany Zákazníka. Pokud Zákazník neuhradí příslušné dodatečné poplatky, není oprávněn Software používat pro jiné své interní účely než pro účely, které bezprostředně souvisejí s poskytováním Aplikačních služeb. Zákazník je oprávněn poskytovat Aplikační služby pouze Klientům, jejichž jména a adresy písemně sdělí Poskytovateli. Po uzavření této Přílohy je Zákazník povinen předtím, než poskytne Aplikační služby jakýmkoli dodatečným Klientům, písemně sdělit Poskytovateli jména a adresy takových dodatečných Klientů. Zákazník uhradí Poskytovateli roční poplatek za každého Klienta, kterému poskytuje Aplikační služby. Zákazník nebude v žádném případě oprávněn nahradit oznámené Klienty jinými klienty. Zákazník se zavazuje odškodnit Poskytovatele a zprostit ho odpovědnosti v souvislosti s (i) jakýmkoli nárokem vyplývajícím z poskytování Aplikačních služeb nebo s tím souvisejícím, který proti Poskytovateli uplatní jakýkoli Klient; (ii) jakoukoli škodou, která Poskytovateli vznikne v souvislosti s jakýmkoli užíváním Softwaru v rozporu s podmínkami této Smlouvy; a/nebo (iii) jakoukoli škodou, která Poskytovateli vznikne v souvislosti s porušením práv duševního vlastnictví Poskytovatele ze strany jakéhokoli Klienta.

Professional 4

název parametru: popis parametru širší teritorium-instalace a použití ve více než jedné zemi: Programové vybavení je možné instalovat v/na _____ („Země instalace“) a může jej využívat uživatel v/na _____ („Uživatelská země“). Pro účely tohoto Dodatku vytvoří všechny země s tímto povolením tzv. „Teritorium“. Není-li v Dodatku uvedeno jinak, bude Dodavatel zajišťovat technickou podporu pouze v zemích, v nichž se nachází Uživatel. Pro účely tohoto Dodatku platí, že výraz „Uživatel“ se vztahuje na Odběratelovy zaměstnance a dodavatele popřípadě na Příbuzný subjekt situovaný v Uživatelské zemi. „Příbuzný subjekt“ je samostatnou právnickou osobou nacházející se v Teritoriu, jak je stanoveno výše, kterou kontroluje Odběratel, nebo je pod společnou kontrolou Odběratele, nebo která kontroluje Odběratele. Pod pojmem „kontrola“ se v případě (a) obchodního subjektu rozumí vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasujících akcií nebo aktiv subjektu, nebo (b) v případě neziskových nebo státních subjektů, statutárních či jiných, rozumí doložená legální pravomoc nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy subjektu. Odběratel je povinen informovat Uživatele o příslušných ustanoveních této Smlouvy a zajistit jejich dodržování. Odběratel nahradí Dodavateli veškeré škody způsobené používáním Programového vybavení ze strany Uživatele nebo škody vzniklé porušením Smlouvy. Odběratel je povinen písemně informovat Dodavatele v případě, kdy dojde k ukončení přístupu Příbuzného subjektu. Za ukončení přístupu Příbuzného subjektu nepřísluší žádná náhrada. Žádné ustanovení této Smlouvy se nesmí vykládat ve smyslu udělení jakýchkoliv práv Příbuznému subjektu nad rámec práv v této Smlouvě výslovně uvedených. Odběratel odpovídá za vlastní výpočet a platbu případné daně z přidané hodnoty nebo dalších daní spojených s instalací Programového vybavení ze strany Odběratele v rámci rozšířeného Teritoria, které neobsahuje Dodavatelova faktura vystavená Odběrateli. přístup Příbuzného subjektu-jedna země: Programové vybavení mohou vzdáleným přístupem využívat zaměstnanci, Odběratelovi subdodavatelé a jeho Příbuzné subjekty v rámci Teritoria. Pojem „Příbuzný subjekt“ označuje samostatnou právnickou osobu nacházející se v Teritoriu, kterou kontroluje Odběratel, nebo je pod společnou kontrolou Odběratele, nebo která kontroluje Odběratele. Pod pojmem „kontrola“ se v případě (a) obchodního subjektu rozumí vlastnictví více než padesáti procent (50 %) hlasujících akcií nebo aktiv subjektu, nebo (b) v případě neziskových nebo státních subjektů, statutárních či jiných, doloženou legální pravomoc nad souhrnným rozpočtem a smluvními právy subjektu. Pro účely tohoto Dodatku se pod pojmem „Uživatel“ rozumí také zaměstnanci a Odběratelovi subdodavatelé nebo Příbuzné subjekty situované v Teritoriu. omezený rozsah-oddělení nebo divize: Pro účely tohoto odstavce se pod pojmem „Oddělení“ rozumí taková část Odběratelovy organizace situovaná v Teritoriu, která má vlastní označení a nákupní rozpočet nezávislý na ostatních částech Odběratelovy organizace. Výraz „Divize“ znamená takovou část Odběratelovy organizace situovanou v Teritoriu, která má vlastní název a kontroluje nákupní rozpočet více než jednoho (1) Oddělení v rámci Odběratelovy organizace. omezený rozsah-konkrétní obchodní potřeby: Programové vybavení smí využívat pouze Uživatelé za účelem _____. omezený rozsah-jediná aplikace: Programové vybavení je možné využívat pouze prostřednictvím aplikace vytvořené pro účely _____ („Aplikace“). rozšířená technická podpora: Dodavatel bude bez ohledu na možné případy jsoící v rozporu s ustanoveními tohoto Dodatku zajišťovat technickou podporu ze svého podpůrného střediska nejbližšího dané Zemi instalace nebo Uživatelské zemi v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto Dodatku. důvěrnost informací: Podmínky tohoto Dodatku, včetně cen, jsou důvěrné a žádná ze smluvních stran je nesdělí třetí osobě, přičemž Dodavatel má právo oznámit podmínky tohoto Dodatku svým poskytovatelům pouze v mezích smluvních ustanovení mezi Dodavatelem a těmito poskytovateli. rozšířený rozsah-aplikační služby: Bez ohledu na možné případy jsoící v rozporu s ustanoveními této Smlouvy a s ohledem na zaplacení poplatků vyplývajících z tohoto Dodatku se Dodavatel zavazuje poskytnout Odběrateli nevýhradní, nepřevoditelné a neprenosné oprávnění, na jehož základě může využívat Programové vybavení výhradně za účelem poskytování aplikačních služeb poskytovatele popsanych níže („služby ASP“) ve prospěch třetích osob uvedených Odběratelem a situovaných v rámci Teritoria, s nimiž Odběratel vstoupil do smluvního vztahu („Klienti“). Odběratel má právo umožnit Klientům přístup k Programovému vybavení nebo zákaznické aplikaci využívající Programové vybavení jako analytický nástroj pouze v případě, kdy Odběratel provádí služby ASP. Pokud Odběratel neuhradí dodatečný poplatek, nesmí využívat Programové vybavení k vnitřním účelům jiným, než které jsou součástí ustanovení o poskytování služeb ASP. Odběratel může poskytovat služby ASP pouze těm Klientům, o kterých Odběratel vyrozumí písemnou formou Dodavatele. V období po uzavření tohoto Dodatku a před poskytnutím služeb ASP dalším Klientům musí Odběratel písemně informovat Dodavatele o názvu a adrese každého takového Klienta. Odběratel nesmí za žádných okolností nahradit již ztotožněného Klienta jiným. Odběratel je ve vztahu k Dodavateli povinen zabránit (i) veškerým žalobám na Dodavatele ze strany Klienta, které se nějakým způsobem vztahují k službám ASP; (ii) veškerým finančním náhradám ze strany Dodavatele, které se nějakým způsobem vztahují k využívání Programového vybavení neodpovídajícího podmínkám této Smlouvy; a (iii) veškerým finančním náhradám ze strany Dodavatele, které se nějakým způsobem vztahují k porušení Dodavatelových práv duševního vlastnictví ze strany Klienta.

Professional 5

Název parametru: Podmínky parametru Rozšíření území – instalace a užívání ve více než jednom státě: Program je možné instalovat v _____ (každý stát samostatně dále jen „Stát instalace“) a Uživatelé jej mohou užívat v _____ (každý stát samostatně dále jen „Stát uživatele“). Všechny státy, na něž se toto oprávnění vztahuje, představují pro potřeby tohoto Dokumentu Území. Pokud není v tomto Dokumentu uvedeno jinak, Poskytovatel bude nabízet technickou podporu pouze ve státě, v němž se nachází Zákazník. Pro potřeby tohoto Dokumentu se Uživatel rozumí i zaměstnanci a dodavatelé Zákazníka nebo jeho Spřízněné osoby, pokud se nachází ve Státě uživatele. Spřízněnou osobou se rozumí samostatná právnická osoba na výše vymezeném Území, která ovládá Zákazníka, je jím ovládána nebo je s ním pod společným ovládním. Ovládním se rozumí (a) vlastnictví více než 50 % majetku nebo akcií s hlasovacími právy pro podnikatelské osoby, nebo (b) možnost ovlivňovat rozpočet a možnosti zadávání zakázek subjektem na základě zákona či z jiného právního titulu pro neziskové subjekty či státní orgány. Zákazník je povinen informovat Uživatele o příslušných podmínkách Smlouvy a zajistit, že tyto podmínky budou Uživatelé dodržovat. Zákazník odškodní Poskytovatele ve vztahu k nárokům na náhradu škody vzniklých v důsledku užití Programu Uživatelé nebo v důsledku nedodržení Smlouvy. Pokud je ukončen přístup pro Spřízněnou osobu, je Zákazník povinen písemně informovat Poskytovatele. V takovém případě neexistuje nárok na vrácení peněz. Žádné ustanovení Smlouvy nerozšiřuje práva Spřízněné osoby nad rámec práv výslovně uvedených ve Smlouvě. Zákazník je povinen si sám vyměřit a zaplatit dodatečnou daň z přidané hodnoty, daň za zboží a služby anebo jakoukoliv jinou daň týkající se instalace Programu Zákazníkem na Rozšířeném území, pokud tyto daně nejsou uvedeny na faktuře vystavené Poskytovatelem Zákazníkovi. Přístup pro Spřízněné osoby – jeden stát: Zaměstnanci a dodavatelé Zákazníka nebo jeho Spřízněné osoby nacházející se na Území mají k Programu umožněn dálkový přístup. Spřízněnou osobou se rozumí samostatná právnická osoba na Území, která ovládá Zákazníka, je jím ovládána nebo je s ním pod společným ovládním. Ovládním se rozumí (a) vlastnictví více než 50 % majetku nebo akcií s hlasovacími právy pro podnikatelské osoby, nebo (b) možnost ovlivňovat rozpočet a možnosti zadávání zakázek subjektem na základě zákona či z jiného právního titulu pro neziskové subjekty či státní orgány. Pro potřeby tohoto Dokumentu se Uživatelé rozumí i zaměstnanci a dodavatelé Zákazníka nebo Spřízněné osoby, pokud se nachází na Území. Omezení rozsahu licence – jedno oddělení nebo divize: Pro potřeby tohoto bodu se „oddělením“ rozumí součást organizační struktury Zákazníka, která se nachází na Území a je vymezená názvem a disponuje vlastním rozpočtem na nákup zboží a služeb, který není závislý na jiných součástech organizační struktury Zákazníka. „Divizí“ se rozumí součást organizační struktury Zákazníka, která se nachází na Území a je vymezená názvem a v rámci organizační struktury Zákazníka kontroluje rozpočet na nákup zboží a služeb více než jednoho Oddělení. Omezení rozsahu – zvláštní podnikatelský účel: Uživatelé mohou Program využívat výlučně za účelem _____. Omezení rozsahu – jedna aplikace: Program je možné využívat pouze pomocí aplikace určené pro následující podnikatelskou funkci: _____ (dále jen „Aplikace“). Rozšířená technická podpora: Bez ohledu na odchýlná ustanovení tohoto Dokumentu bude Poskytovatel poskytovat technickou podporu z centra technické podpory, které je nejbližší Státu instalace, případně Státu uživatele, v souladu s tímto Dokumentem. Zachování důvěrnosti: Podmínky tohoto Dokumentu, včetně ujednání o ceně, jsou důvěrné a žádná ze stran není oprávněna sdělit jejich obsah třetí straně; Poskytovatel je oprávněn informovat o obsahu podmínek své poskytovatele licenci pouze v rozsahu stanoveném smlouvou mezi Poskytovatelem a příslušným poskytovatelem licence. Rozšíření rozsahu – poskytovatel aplikačních služeb: Bez ohledu na odchýlná ujednání ve Smlouvě a pod podmínkou úhrady poplatků na základě tohoto Dokumentu uděluje Poskytovatel Zákazníkovi nevýhradní, nepostupitelnou a nepřevoditelnou licenci k používání Programu; jediným účelem udělení licence je poskytování níže popsanych aplikačních služeb (dále jen „Služby“) uvedeným klientům Zákazníka na Území, s nimiž Zákazník uzavřel smluvní vztah (dále jen „Klienti“). Zákazník je oprávněn zpřístupnit Klientům Program nebo svou Aplikaci, která Program využívá jako analytický vyhledávač, pouze v souvislosti s poskytováním Služeb Zákazníkem. Pokud Zákazník nezaplatí další poplatky, není oprávněn Program používat pro interní účely, ledaže by takové použití bylo nedílnou součástí poskytování Služeb. Zákazník je oprávněn Služby poskytovat pouze těm svým Klientům, o nichž Poskytovatelé písemně vyrozumí. Při podpisu tohoto Dokumentu a před poskytováním Služeb dalším Klientům Zákazník písemně sdělí Poskytovateli jméno a adresu těchto Klientů. Zákazník není za žádných okolností oprávněn nahradit jednoho Klienta jiným. Zákazník je povinen Poskytovatele odškodnit ve vztahu k (i) veškerým nárokům vzneseným Klienty vůči Poskytovateli v důsledku poskytování Služeb nebo v souvislosti s ním; (ii) jakékoliv škodě, která Poskytovateli vznikne na základě užívání Programu v rozporu se Smlouvou nebo v souvislosti s takovým užíváním, a (iii) škodě, která Poskytovateli vznikne v důsledku porušení práv duševního vlastnictví Poskytovatele Klientem nebo v souvislosti s takovým porušením.

Dotazník: Radomír Beneš

rok narození 1973, praxe 22 let, jmenován soudním tlumočnickem před 5 lety

Kde jste se právně vzdělával(a)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

- 2011-12 „Právní minimum pro překladatele a tlumočníky“ na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně
2012 Kurz právní angličtiny na Brno English Centre
2012 „Kurz pro tlumočníky a překladatele právnických textů“ pořádaný Komorou soudních tlumočnicků České republiky (KST ČR)
2012 „XIII. česko-anglický terminologický seminář“ pořádaný KST ČR
2013 Odborný seminář „Terminologie nového občanského zákoníku – novoty a odlišnosti“ na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně
2013-16 Studium na Institutu mezioborových studií Brno, obor Sociální pedagogika (vč. předmětů Základy práva, Základy občanského práva, Právo v sociální oblasti, Aplikované právo)
2015 „XVI. česko-anglický terminologický seminář“ pořádaný KST ČR
2016 „XVII. česko-anglický terminologický seminář“ pořádaný KST ČR
2016 Doplňující studium práva při Institutu mezioborových studií, s.r.o. – Základy trestního práva, Veřejná správa a správní právo

Kde jste získal(a) jazykové vzdělání (jazyků, které souvisí s Vaší překladatelskou profesí)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

kromě kurzů a seminářů uvedených v odpovědi na otázku č. 1 také

- 1988-92 Gymnázium Tišnov (maturita – český jazyk, anglický jazyk, zeměpis, biologie)
1992-93 Státní jazyková škola v Brně – Státní jazyková zkouška všeobecná z anglického jazyka
1993-96 Studium na Ústavu jazyků a humanitních studií Univerzity Pardubice obor výuka anglického jazyka.
1998-99 Vojenská zkouška z anglického jazyka normy STANAG 6001 (úroveň 2 a 3) – vydal Institut jazykové přípravy Vojenské akademie v Brně.
2007-08 Překladatelský seminář při jazykové škole Brno
2008 Státní jazyková zkouška speciální pro obor tlumočnický z jazyka anglického

Když se ohlédnete zpět na to, jak Vaše právní překlady vypadaly na začátku Vaší praxe, v čem jste podle Vašeho úsudku dělal(a) nejvíce chyb?

Nejvíce chyb jsem jistě dělal v odborné terminologii.

Díky čemu jste se naučil(a) se těchto chyb vyvarovat?

Rád bych napsal, že jsem se těchto chyb zcela vyvaroval, ale spíš jde o věčný boj, ve kterém velmi pomáhají odborné kurzy a semináře pořádané profesními organizacemi.

Pokud jste se setkal(a) či setkáváte s amatérskými (nekválními) překlady, jakých největších chyb se tyto překladatelé dle Vašeho mínění dopouštějí? Co byste doporučil(a) začínajícím právním překladatelům?

S pracemi jiných soudních tlumočnicků se nesetkávám. Začínajícím právním překladatelům bych doporučil nerezignovat na další odborné vzdělávání. Domnívám se, že získáním kulatého razítka vzdělávání nekončí, ale naopak začíná. V tomto směru je nanejvýš přínosná činnost profesních organizací, jako jsou KST ČR, JTP a další.

Z čeho jste vycházel(a) u zadaného překladu? O jaké znalosti a materiály jste se opíral(a)?

Bohužel už si neuvědomuji, který z překladů byl oním zadaným pro účely tohoto výzkumu. Nicméně materiály používám v zásadě stejné. Pokud jde o právní texty, pak je to v první řadě Česko-anglický právní slovník a Anglicko-český právní slovník (Marta Chromá), Právní překlad v teorii a praxi (Marta Chromá), poznámky/slovníkové databáze z terminologických kurzů KST ČR, Lingea Lexicon a v omezené míře také internet pro dohledání souvisejících informací.

Dotazník: Jarmila Fůsková

rok narození 1973, praxe 19 let, jmenována soudním tlumočnickem před 7 lety

Kde jste se právně vzdělával(a)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

Doplňkové studium pro soudní tlumočníky a překladatele – Univerzita Karlova

Kurzy pořádané Komorou soudních tlumočnicků

Kde jste získal(a) jazykové vzdělání (jazyků, které souvisí s Vaší překladatelskou profesí)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

Angličtina na jazykové škole v Ostravě

Studium anglické filologie na UP Olomouc

Kurzy právnické angličtiny pořádané Univerzitou Karlovou, Komorou soudních tlumočnicků a British Council

Specializované kurzy – účetní angličtina, angličtina soudních řízení apod. (pořádané různými vzdělávacími agenturami nebo překladatelskými agenturami, např. Orange Tree)

Kurz Legal English for Contracts pořádaný Britskou obchodní komorou

Když se ohlédnete zpět na to, jak Vaše právní překlady vypadaly na začátku Vaší praxe, v čem jste podle Vašeho úsudku dělal(a) nejvíce chyb?

Terminologie, stylistika, snažila jsem se překládat „každé jednotlivé slovo, doslova“.

Díky čemu jste se naučil(a) se těchto chyb vyvarovat?

Feedback od nadřízeného-cizince, kolegů právníků a dále od korektorů-rodilých mluvčích, kteří moje texty „proofreadovali“.

Pokud jste se setkal(a) či setkáváte s amatérskými (nekvalitními) překlady, jakých největších chyb se tyto překladatelé dle Vašeho mínění dopouštějí? Co byste doporučil(a) začínajícím právním překladatelům?

Největšími chybami, kterých se překladatelé dopouštějí, jsou ignorace/nepochopení rozdílů mezi angloamerickým a kontinentálním právním systémem a s tím spojený rozdílný obsah jednotlivých právních institutů, dále slepé spoléhání se na slovník bez ověřování daného termínu/kontextu/problematiky např. na internetu nebo prostřednictvím konzultace se zadavatelem a v neposlední řadě snaha přeložit doslova vše, co v českém textu je, tzn. doslovný překlad každého jednotlivého slova. Je nutno si uvědomit, že ne každý pojem má přesný ekvivalent v druhém jazyce, a proto musíme vždy ověřit, zda dané překladové slovo není definováno v druhém právním prostředí odlišně. Pokud nám slovník nabízí více variant, musíme ověřit obsah jednotlivých termínů a vybrat opravdu ten, který se nejlépe hodí v příslušném kontextu. Musíme si rovněž uvědomit, že se někdy dostaneme i do situace, kdy je lepší použít opisnou frázi, která význam slova vysvětlí, než špatný termín. Musíme rovněž dát pozor na významové posuny (často vyplývající např. z neznalosti/nepochopení právní reality i z neznalosti jazyka), nesprávné použití slov, jež mají více významů, nebo dvojnácnost. Překlad právního textu by nikdy neměl být prostým překlopením slov z jednoho jazyka do druhého. Je to převod určitého sdělení, k němuž potřebujeme pochopení výchozí a cílové právní kultury, právního systému a jeho hlavním účelem je poskytnutí jasných, srozumitelných a právně naprosto přesných informací. Radou do začátku by v tomto ohledu bylo „raději si vše ověřte a nebojte se zeptat“. V neposlední řadě je jednou z častých chyb, s nimiž se setkávám při překladech anglických textů do češtiny, nerespektování stylistických pravidel českého jazyka. Opět je třeba si uvědomit, že překlad není jen překlopením slov ve stejném pořadí, ale že je třeba dbát na stylistiku českého textu.

Z čeho jste vycházel(a) u zadaného překladu? O jaké znalosti a materiály jste se opíral(a)?

U konkrétního překladu to byl anglicko-český právní slovník od Marty Chromé a Google.

Obecně pro překlady lze poradit:

Česko-anglický a anglicko-český právní slovník od Marty Chromé, GOOGLE, webové stránky tuzemských právnických kanceláří, Financial Dictionary – Investopedia, Findlaw.com, Oxford Learner's Dictionary, adamsdrafting.com, Wikipedia a diskuze s kolegy-právníky.

Dotazník: Ondřej Klabal

rok narození 1987, délka praxe 6 let

Kde jste se právně vzdělával(a)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

Prf MUNI: Právo a podnikání (Bc.)

CEVRO Institut: Obchodněprávní vztahy (NMGr.)

Kde jste získal(a) jazykové vzdělání (jazyků, které souvisí s Vaší překladatelskou profesí)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

FF UPOL: Angličtina se zaměřením na překlad a tlumočení (Bc.)

FF UK: Tlumočnictví: angličtina a španělština (Mgr.)

Doplňkové studium: JURIDIKUM angličtina

Právní minimum pro překladatele a tlumočníky Prf MUNI: španělština

Terminologické semináře a intenzivní kurzy (angličtina, španělština): Komora soudních tlumočnicků ČR, Belisha Beacon

Kurzy anglického práva pro překladatele s Davidem Hutchinsonem (JTP)

Když se ohlédnete zpět na to, jak Vaše právní překlady vypadaly na začátku Vaší praxe, v čem jste podle Vašeho úsudku dělal(a) nejvíce chyb?

Nedostatečné rešerše právních termínů, používání slovníkových ekvivalentů, nedostatečné odpoutání se od jazyka výchozího textu, obzvláště při překladu do cizího jazyka používání stereotypních, a ne vždy ideálních, řešení (např. překládat Sb. jako Coll., používání shall v různých významech).

Díky čemu jste se naučil(a) se těchto chyb vyvarovat?

Další vzdělávání; díky studiu právního oboru jsem si „naposlouchal“ způsob vyjadřování právníků a z textů zákonů a učebnic „načetl“ právní styl. Zároveň mi to dalo mnohem větší jistotu v používání českých termínů a umožnilo mi jít při překladech mnohem více po smyslu a naučit se, kdy je možné něco vynechat, aniž by to mělo právní relevanci.

Pokud jste se setkal(a) či setkáváte s amatérskými (nekvalitními) překlady, jakých největších chyb se tyto překladaelé dle Vašeho mínění dopouštějí? Co byste doporučil(a) začínajícím právním překladatelům?

Nemyslím si, že amatérský a nekvalitní překlad jsou nutně synonyma. S nekvalitními překlady se ale bohužel často setkávám, ostatně i některé překlady českých zákonů do angličtiny, i na stránkách ministerstev, mají ke kvalitnímu překladu daleko.

Časté chyby: chybné používání právní terminologie, doslovné překlady, false friends, překladatelská stereotypní řešení (viz otázka č. 3).

Doporučil bych pochybovat u každého termínu, řešení si ověřovat a nevěřit jen slovníkům, jít po smyslu, tzn. vždy si větu přeložit do srozumitelného jazyka a pak ji teprve převést do cílového jazyka. Nesnažit se nepochopení textu zamaskovat složitou větnou stavbou. To podle mne platí při překladu oběma směry. Také je třeba se naučit rozlišovat mezi tím, co je stěžejní právní termín, a tím, co jsou jen právnické floskule. Samozřejmě bych doporučil další vzdělávání.

Z čeho jste vycházel(a) u zadaného překladu? O jaké znalosti a materiály jste se opíral(a)?

Bohužel k textu mi chyběly bližší informace o tom, jakého programu se týká, případně o jaký dokument vůbec jde (Supplement je bez kontextu příliš vágní, proto jsem volil obecně „Dokument“). Myslím si, že je to dokument, kde by bylo vhodné některé pojmy prodiskutovat se zadavatelem (Customer vs. Client, trvá zadavatel na rozlišení Zákazník vs. Klient, nebo by preferoval jiné řešení, např. pro Zákazníka Nabyvatel licence). Také je otázkou psaní velkých písmen; obecně nejsem v souladu s doporučením ÚJČ jeho zastáncem, takže také konzultuji se zadavateli, zda je to jejich interní styl. Tady jsem to raději pro definované pojmy dodržel.

Dotazník: Ivana Nezbedová

rok narození 1980, praxe 15 let

Kde jste se právně vzdělával(a)? Uvedte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

Doplňkové studium pro tlumočníky/překladaatele, JURIDIKUM – Ústav pro další vzdělávání právníků, Právnická fakulta UK v Praze; pravidelné česko-anglické terminologické semináře pořádané Komorou soudních tlumočnicků ČR

Kde jste získala jazykové vzdělání (jazyků, které souvisí s Vaší překladatelskou profesí)? Uvedte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

Prešovská univerzita v Prešove, Filozofická fakulta, obor moderní neslovanské filologie se zaměřením na anglický jazyk a literaturu; Doplnkové studium pro tlumočníky/překladaatele, JURIDIKUM – Ústav pro další vzdělávání právníků, Právnická fakulta UK v Praze; pravidelné česko-anglické terminologické semináře pořádané Komorou soudních tlumočnicků ČR

Když se ohlédnete zpět na to, jak Vaše právní překlady vypadaly na začátku Vaší praxe, v čem jste podle Vašeho úsudku dělal(a) nejvíce chyb?

Na začátku mé profesní kariéry jsem přijímala v podstatě jakékoliv překlady, protože to bohužel umožňují velké překladatelské agentury, až postupně jsem se vyprofilovala na překladaatele právních textů a získala jsem větší pokoru, začala jsem být vůči svým překladům mnohem kritičtější, pochopila jsem, že nelze překládat doslovně, bez dostatečné znalosti kontextu, proto jsem se přihlásila na studium práva pro překladaatele a pravidelně, až na pár výjimek, navštěvuji terminologické semináře. Další chybou bylo také přijímání velkého objemu textu, kdy jsem často překládala hodně stránek za den na úkor kvality.

Díky čemu jste se naučil(a) se těchto chyb vyvarovat?

S přibývajícím praxí jsem vůči své práci mnohem kritičtější, naučila jsem se „nestřílet od boku“, nehádat smysl, ale využívat dostupné zdroje, dohledávat odborné výrazy v autentických textech, ověřovat jejich používání v praxi. Také jsem se naučila odmítat překlady textů, ke kterým nemám dostatek znalostí, což vedlo k mé specializaci na právní texty (nepřekládám techniku, medicínu, ani další úzce specializované texty z oboru např. chemie, biologie)

Pokud jste se setkal(a) či setkáváte s amatérskými (nekalitními) překlady, jakých největších chyb se tyto překladaatele dle Vašeho mínění dopouštějí? Co byste doporučil(a) začínajícím právním překladaatelům?

Mechanický překlad, neověřování zaužívaných výrazů v dostupných zdrojích, neznalost kontextu. Největší problém vidím v tom, že se začínající překladaatele pouští do překladu, na který nemají dostatečné zkušenosti, je pro ně příliš náročný, nemají dostatečně osvojenou terminologii a často ani nejsou specializováni. Proto důrazně doporučuji zvolit si oblast, v níž se překladaatel vyzná (obvykle se překladaatele dělí na právní a technické, specializovat se lze i na medicínské texty, marketingové) a v dané oblasti se dále vzdělávat (a to nejen v jazykové oblasti, ale také v oblasti práva), navštěvovat pořádané semináře, studovat materiály dostupné na internetu

Z čeho jste vycházel(a) u zadaného překladu? O jaké znalosti a materiály jste se opíral(a)?

Vycházela jsem z vlastní zkušenosti s právními překlady, některé výrazy jsem si ověřovala v autentických smlouvách, které jsou volně dostupné, a používala jsem specializované (v tomto případě právnícké) slovníky a terminologické publikace.

Dotazník: Alžběta Soperová

rok narození 1974, délka praxe 20 let, jmenována soudním tlumočnickem před 8 lety

Kde jste se právně vzdělával(a)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

magisterské studium na PF UK

cours de français juridique (IFP)

seminář právnické angličtiny a francouzštiny pořádaný Komorou soudních tlumočnicků

Kde jste získal(a) jazykové vzdělání (jazyků, které souvisí s Vaší překladatelskou profesí)? Uveďte, prosím, vysokoškolská studia i všechny vzdělávací kurzy a semináře.

anglický jazyk na PF UK

francouzský jazyk na IFP

seminář právnické angličtiny a francouzštiny pořádaný Komorou soudních tlumočnicků

kurz a státní jazyková zkouška speciální - překladatelská (angličtina, SJŠ Praha)

kurz a státní jazyková zkouška speciální - tlumočnická (angličtina, SJŠ Brno)

Když se ohlédnete zpět na to, jak Vaše právní překlady vypadaly na začátku Vaší praxe, v čem jste podle Vašeho úsudku dělal(a) nejvíce chyb?

nedostatečná znalost právního prostředí v jiných státech, neodpovídající česká terminologie

Díky čemu jste se naučil(a) se těchto chyb vyvarovat?

především praxí, konzultacemi, účastí v internetových jazykových fórech, studiem cizích právních řádů

Pokud jste se setkal(a) či setkáváte s amatérskými (nekvalitními) překlady, jakých největších chyb se tyto překladatelé dle Vašeho mínění dopouštějí? Co byste doporučil(a) začínajícím právním překladatelům?

Nejčastější problém je (ne)schopnost vyvážit potřebu přesnosti, na jedné straně, a zároveň stylistické správnosti a čitelnosti právního překladu, na druhé straně, tedy splnit požadavek „doslovného“ převedení smyslu (a nikoli doslovného, ve smyslu otrockého, překladu). Dalšími problémy jsou neznalost cizí a české právní terminologie, nedohledání podkladů, podstatné významové posuny, nepochopení originálního textu (v oblasti právního překladu i v českém jazyce) a v neposlední řadě neschopnost napsat gramaticky a stylisticky správný a srozumitelný text v cílovém jazyce. Překladatelé, kteří se chtějí věnovat právu, by měli průběžně sledovat vývoj právního prostředí a seznámit se se základními právními předpisy (zejména novým občanským zákoníkem, občanským soudním řádem apod.) a rovněž zavedenými výrazy a obraty (například prostřednictvím vzorů smluv či soudních rozhodnutí). Zpočátku bych také určitě doporučila požádat o revizi jiného zkušeného překladatele nebo právníka.

Z čeho jste vycházel(a) u zadaného překladu? O jaké znalosti a materiály jste se opíral(a)?

Vycházela jsem ze své praxe s překlady licenčních a jiných smluv, z odkazů na internetu týkajících se počítačové terminologie (konkrétně v případě aplikačních služeb), a terminologie českého práva. Rovněž bylo třeba zohlednit, že zadaný text je pouze výňatek a neznám hlavní smlouvu ani celkový kontext (tedy zda provider a customer skutečně odpovídají poskytovateli a objednateli, nebo zda by to měl být poskytovatel licence a nabyvatel licence), a dále že text nemusel psát rodilý mluvčí (například výraz „accrued damage“ se obvykle nepoužívá, spíše se vyskytuje „incurred damage“) - toto by pravděpodobně vyplynulo ze záhlaví smlouvy/dodatku a názvů smluvních stran, případně ustanovení o rozhodném právu apod. Ohledně psaní velkých a malých písmen u použitých pojmů vycházím ze zažitých praxe v právním překladu, kdy se pojmy uvozené velkým písmenem ve smlouvách překládají i do češtiny s velkým písmenem. U definic se snažím nepoužívat zkratkovité výrazy, ale spíše zajistit srozumitelnost textu (Installation Country jsem proto nepřeložila jako stát instalace, protože rozhodné není, zda je tam software instalován, ale zda tam smí být instalován).